

9. หนังสือแสดงความยินยอมของผู้ควบคุมงาน พร้อมสำเนาหรือภาพถ่ายใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ควบคุมงาน อย่างละ 1 ฉบับ (เฉพาะกรณีที่เป็นอาคารมีลักษณะขนาดอยู่ในประเภทวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือสถาปัตยกรรมควบคุมแล้วแต่กรณี)

10. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน (ลงนามรับรองสำเนาโดยเจ้าของ)

11. หนังสือมอบอำนาจปิดอาคารตามกฎหมาย (กรณีมอบอำนาจให้เป็นตัวแทนของอาคารมอบให้เป็นผู้ดำเนินการ)

12. หนังสือยินยอมให้ก่อสร้างอาคารขีดเขตที่ดิน หรือร่วมผนัง (กรณีก่อสร้างอาคารขีดเขตหรือร่วมผนังอาคาร)

13. รายการคำนวณระบบบำบัดน้ำเสีย ไฟฟ้า ไฟฟ้าสำรอง เครื่องกล ระบบระบายอากาศป้องกันเพลิงไหม้ประปา ลิฟต์ (เฉพาะกรณีอาคารสูงและอาคารขนาดใหญ่พิเศษ)

ระยะเวลาในการปฏิบัติ

1. ภายในเวลาไม่เกิน 30 วัน กรณีจำเป็นขยายเวลาอีกไม่เกิน 2 คราว คราวละไม่เกิน 45 วัน

2. กรณีเอกสารครบถ้วน เรียบร้อย สามารถดำเนินการแล้วเสร็จก่อนเวลาที่กฎหมายกำหนด

☺ กรณีเอกสารครบถ้วนเรียบร้อย สามารถดำเนินการแล้วเสร็จก่อนเวลาที่กฎหมายกำหนด

บทกำหนดโทษ

1. ผู้ใดฝ่าฝืน โดยไม่ขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามเดือนหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

2. ต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกิน หนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

หากไม่ได้รับความสะดวกในการยื่น

ขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ติดต่อโดยตรงได้ที่

1. นายสุภาพ แก้วกลับ

ผู้อำนวยการสำนักการช่าง

โทร. 086 - 9698575

2. นายธวัตรชัย จารุนกุล

ผอ.ส่วนควบคุมอาคารและผังเมือง

โทร. 081-5982829

3. นางสาวสมทรง กิจตินันท์

หัวหน้าฝ่ายควบคุมอาคาร

โทร. 081-7669158

การขออนุญาต ก่อสร้างอาคาร

ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

สำนักการช่าง (ตึกหน้าชั้น 3)

ส่วนควบคุมอาคารและผังเมือง

โทรศัพท์ 074-200107-8

ดร.ไพโรจน์ พันธ์โน
นายกเทศมนตรีนครหาดใหญ่

ประวัติหาดใหญ่

หาดใหญ่ เป็นชื่อรวมของหมู่บ้าน โคกเสม็ดชุนและบ้านหาดใหญ่ เดิมดินแดน หาดใหญ่เป็นเนินสูงมีผู้คนอาศัยอยู่ไม่มากนัก การคมนาคมไม่สะดวก เป็นป่าต้นเสม็ดชุน โดยทั่วไป ชาวบ้านจึงเรียกว่า บ้านโคกเสม็ดชุน

ต่อมาทางราชการต้องยกฐานะให้บ้านหาดใหญ่ เป็นอำเภอที่มีชื่อว่า “อำเภอเหนือ” ต่อมาในปี พ.ศ.2460 ได้เปลี่ยนชื่อจากอำเภอเหนือเป็น “อำเภอหาดใหญ่”

วันที่ 29 กรกฎาคม 2471 “สุขาภิบาลหาดใหญ่”

วันที่ 10 ธันวาคม 2478 “ตำบลหาดใหญ่”

วันที่ 16 มีนาคม 2492 “เทศบาลเมืองหาดใหญ่”

วันที่ 10 พฤษภาคม 2504 เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาล เป็นเนื้อที่ 8 ตารางกิโลเมตร

วันที่ 13 เมษายน 2550 ได้เปลี่ยนแปลงเขต

วันที่ 25 เมษายน 2538 เทศบาลเมืองหาดใหญ่

เป็นเนื้อที่ 21 ตารางกิโลเมตร ยกฐานะเป็น “เทศบาล นครหาดใหญ่” จนถึงทุกวันนี้

ข้อมูลพื้นฐานเทศบาลนครหาดใหญ่

เทศบาลนครหาดใหญ่ มีพื้นที่ 21 ตารางกิโลเมตร

ทิศเหนือ ติดต่อกับเทศบาลเมืองคลองแห

ทิศใต้ ขนานทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 407, เทศบาลเมืองคลองหอยโข่ง

ทิศตะวันออก ติดต่อกับคลองอู่ตะเภาและคลองอู่ตะเภา, เทศบาลเมืองควนลัง

ทิศตะวันตก ติดต่อกับทางรถไฟสายใต้, คลองอู่ตะเภา, เทศบาลเมืองคลองหอยโข่ง

ขั้นตอนและวิธีปฏิบัติ

การขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร (ข.1)

ก. วิธียื่นขอรับใบอนุญาต

1. คำขออนุญาตตามแบบ ข.1 หรือ ข.2 กรอก รายละเอียดให้เรียบร้อย

2. แผนผังระเบียบแบบแปลน รายการ ประกอบแบบแปลน 5 ชุด (ต้องเป็นสิ่งพิมพ์ สำเนาภาพถ่าย หรือเขียนด้วยหมึก และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขตามกฎหมายกระทรวง)

3. รายการคำนวณ 1 ชุด (กรณีเป็นอาคารสาธารณะ อาคารพิเศษ หรือ อาคารที่ก่อสร้างด้วยวัสดุถาวร และวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่)

4. สำเนาหรือภาพถ่ายโฉนดที่ดิน/ตราจอง/น.ส.3/น.ส.3ก/สค.1 จำนวน 2 ฉบับ ถ่ายเท่าตัวจริง สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (พร้อมเจ้าของลงนามรับรองสำเนา)

5. หนังสือแสดงความเห็นตัวแทนเจ้าของอาคารกรณีที่ดินตัวแทนเจ้าของอาคารเป็นผู้ขออนุญาต

6. สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียน วัตถุประสงค์ และมีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลผู้ขออนุญาตที่ออกให้ไม่เกิน 6 เดือน (กรณีที่ดินบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต)

7. หนังสือแสดงว่าเป็นผู้จัดการหรือผู้แทนซึ่งเป็นผู้ดำเนินการของนิติบุคคล (กรณีที่ดินบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต)

8. หนังสือแสดงความยินยอม และรับรองของผู้ออกแบบและคำนวณอาคารพร้อมทั้งสำเนาใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม อย่างละ 1 ฉบับ (กรณีที่เป็นอาคารมีลักษณะขนาดอยู่ในประเภทวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือสถาปัตยกรรมควบคุมแล้วแต่กรณี)

การโอนใบอนุญาต

1. ยื่นคำขออนุญาตตามแบบ (ข.8)
2. ใบอนุญาตดังกล่าวซึ่งเป็นฉบับตัวจริง
3. แบบแปลนที่ได้รับอนุญาตจากทางเทศบาลฯ
4. สำเนาบัตรประชาชนและทะเบียนบ้านของผู้โอนและผู้รับโอนพร้อมรับรองสำเนา
5. สำเนาเอกสารสิทธิ์ (กรณีโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแล้ว)

การขออนุญาตเปลี่ยนการใช้อาคาร (อ.5)

1. ยื่นคำขออนุญาตตามแบบ ข.3
2. สำเนาหรือภาพถ่ายเอกสารแสดงการเป็นเจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคาร
3. หนังสือแสดงความยินยอมจากเจ้าของอาคาร (กรณีผู้ครอบครองอาคารเป็นผู้ขออนุญาต)
4. ใบรับรองหรือใบอนุญาตเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารที่ขออนุญาตเปลี่ยนการใช้ได้ใบรับรองหรือได้รับใบอนุญาตเปลี่ยนการใช้อาคารมาแล้ว
5. สำเนากการจดทะเบียนที่ออกให้ไม่เกิน 6 เดือน (กรณีนิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต)
6. หนังสือแสดงว่าเป็นผู้แทนซึ่งเป็นผู้ดำเนินการของนิติบุคคล
7. แผนผังบริเวณแบบแปลนรายการ ประกอบแบบแปลน จำนวน 5 ชุด

บทกำหนดโทษ

1. ผู้ใดฝ่าฝืนโดยไม่ขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงหรือเคลื่อนย้ายอาคาร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
2. ต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

หากไม่ได้รับความสะดวกในการยื่น

ขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ติดต่อโดยตรงได้ที่

1. นายสุภาพ แก้วกลับ
ผู้อำนวยการสำนักงานการช่าง
โทร. 086 - 9698575
2. นายธวัตรชัย จารุธนกุล
ผอ.ส่วนควบคุมอาคารและผังเมือง
โทร. 081-5982829
3. นางสมทรง กิจดินันท์
หัวหน้าฝ่ายควบคุมอาคาร
โทร. 081-7669158

- การต่ออายุใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร
- การขอลงหมายประจำบ้าน
- การโอนใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร

สำนักงานการช่าง (ตึกหน้าชั้น 3)
ส่วนควบคุมอาคารและผังเมือง
โทรศัพท์ 074-200107-8

ดร.ไพโรจน์ พันธะ
นายกเทศมนตรีนครหาดใหญ่

ประวัติศาสตร์ไทย

หาดใหญ่ เป็นชื่อรวมของหมู่บ้าน โคกเสม็ดชุนและบ้านหาดใหญ่ เดิมดินแดน หาดใหญ่เป็นเนินสูงมีผู้คนอาศัยอยู่ไม่มากนัก การคมนาคมไม่สะดวก เป็นป่าต้นเสม็ดชุน โดยทั่วไป ชาวบ้านจึงเรียกว่า บ้านโคกเสม็ดชุน

ต่อมาทางราชการต้องยกฐานะให้บ้านหาดใหญ่ เป็นอำเภอที่มีชื่อว่า “อำเภอเหนือ” ต่อมาในปี พ.ศ.2460 ได้เปลี่ยนชื่อจากอำเภอเหนือเป็น “อำเภอหาดใหญ่”

วันที่ 29 กรกฎาคม 2471 “สุขาภิบาลหาดใหญ่”

วันที่ 10 ธันวาคม 2478 “ตำบลหาดใหญ่”

วันที่ 16 มีนาคม 2492 “เทศบาลเมืองหาดใหญ่”

วันที่ 10 พฤษภาคม 2504 เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาล เป็นเนื้อที่ 8 ตารางกิโลเมตร

วันที่ 13 เมษายน 2550 ได้เปลี่ยนแปลงเขต

วันที่ 25 เมษายน 2538 เทศบาลเมืองหาดใหญ่

เป็นเนื้อที่ 21 ตารางกิโลเมตร ยกฐานะเป็น “เทศบาล นครหาดใหญ่” จนถึงทุกวันนี้

ข้อมูลพื้นฐานเทศบาลนครหาดใหญ่

เทศบาลนครหาดใหญ่ มีพื้นที่ 21 ตารางกิโลเมตร

ทิศเหนือ ติดต่อกับเทศบาลเมืองคลองแห

ทิศใต้ ขนานทางหลวงแผ่นดินหมายเลข

407, เทศบาลเมืองคลองหอยโข่ง

ทิศตะวันออก ติดต่อกองอู่ตะเภาและคลองอู่ตะเภา,

เทศบาลเมืองควนลัง

ทิศตะวันตก ติดต่อกองรถไฟสุโขทัย-ภูเก็ต,

คลองอู่ตะเภา, เทศบาลเมืองคลองหอยโข่ง

การต่อใบอนุญาต

- ยื่นคำขออนุญาต ตามแบบ ข.5
- เอกสารแสดงการเป็นเจ้าของอาคาร 2 ฉบับ (กรณี ที่ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตไม่ใช่เจ้าของอาคารที่ได้รับใบอนุญาต)
- เอกสารแสดงการเป็นผู้ครอบครองอาคาร(กรณีเป็นผู้ครอบครองอาคารเป็นผู้ขอต่อใบอนุญาตตัดแปลง หรือใช้ที่ จอตรง ที่กีดขวาง และทางเข้าออกของรถ เพื่อการอื่นๆ)
- เอกสารการยินยอมจากเจ้าของอาคาร
- สำเนาหนังสือรับรองอาคารจดทะเบียนวัตถุประสงค์ และผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลของผู้ขอใบอนุญาตที่ออก ให้ไม่เกิน 6 เดือน (กรณีที่ดินบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต)
- หนังสือแสดงว่าเป็นผู้จัดการหรือผู้แทนซึ่งเป็นผู้ ดำเนินการกิจการของนิติบุคคล ใบอนุญาตดังกล่าวซึ่งเป็นฉบับตัวจริง
- หนังสือแสดงความยินยอม ของผู้ควบคุมงานพร้อม สำเนาภาพถ่ายใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม หรือสถาปัตยกรรมของผู้ควบคุมงานอย่างละ 1 ฉบับ (กรณีที่ เป็นอาคารมีลักษณะขนาดอยู่ในประเภทตาม พ.ร.บ.วิศวกรรม หรือ พ.ร.บ.สถาปนิก)
- สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้าน ผู้เกี่ยวข้องทุกคน พร้อมรับรองสำเนา

การโอนใบอนุญาต

- ยื่นคำขออนุญาตตามแบบ (ข.8)
- ใบอนุญาตดังกล่าวซึ่งเป็นฉบับตัวจริง
- แบบแปลนที่ได้รับอนุญาตจากทางเทศบาลฯ
- สำเนาบัตรประชาชนและทะเบียนบ้านของผู้โอน และผู้รับโอนพร้อมรับรองสำเนา
- สำเนาเอกสารสิทธิ (กรณีโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแล้ว)

การขอเลงหมายประจำบ้านอาคารสร้างใหม่

- แบบแปลนบ้านที่ได้รับอนุญาต จำนวน 1 ชุด
- ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร
- ใบมอบอำนาจในกรณีที่มีผู้ขออนุญาตแทน

กฎกระทรวง

กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร
สำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

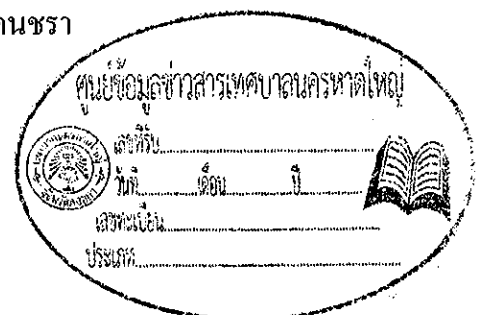
พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๘ (๑) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา” หมายความว่า ส่วนของอาคารที่สร้างขึ้นและอุปกรณ์อันเป็นส่วนประกอบของอาคารที่ติดหรือตั้งอยู่ภายในและภายนอกอาคาร เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้อาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

“ลิฟต์” หมายความว่า อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับนำคนขึ้นลงระหว่างพื้นที่ของอาคารที่ต่างระดับกัน แต่ไม่ใช่บันไดเลื่อนหรือทางเลื่อน

“พื้นผิวต่างสัมผัส” หมายความว่า พื้นผิวที่มีผิวสัมผัสและสีซึ่งมีความแตกต่างไปจากพื้นผิว และสีในบริเวณข้างเคียงซึ่งคนพิการทางการมองเห็นสามารถสัมผัสได้

“ความกว้างสุทธิ” หมายความว่า ความกว้างที่วัดจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งโดยปราศจากสิ่งใด ๆ กีดขวาง

ข้อ ๓ อาคารประเภทและลักษณะดังต่อไปนี้ ต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ ในบริเวณที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไป

(๑) โรงพยาบาล สถานพยาบาล ศูนย์บริการสาธารณสุข สถานีอนามัย อาคารที่ทำการของราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย สถานศึกษา หอสมุดและพิพิธภัณฑ์สถานของรัฐ สถานีขนส่งมวลชน เช่น ท่าอากาศยาน สถานีรถไฟ สถานีรถ ท่าเทียบเรือ ที่มีพื้นที่ส่วนใดของอาคารที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไปเกิน ๑๐๐ ตารางเมตร

(๒) สำนักงาน โรงแรม หอประชุม สนามกีฬา ศูนย์การค้า ห้างสรรพสินค้า ประเภทต่าง ๆ ที่มีพื้นที่ส่วนใดของอาคารที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไปเกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร

หมวด ๑

ป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ ๔ อาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ตามสมควร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) สัญลักษณ์รูปผู้พิการ

(๒) เครื่องหมายแสดงทางไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

(๓) สัญลักษณ์ หรือตัวอักษรแสดงประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

ข้อ ๕ สัญลักษณ์รูปผู้พิการ เครื่องหมายแสดงทางไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา และสัญลักษณ์หรือตัวอักษรแสดงประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ตามข้อ ๔ ให้เป็นสีขาวโดยพื้นป้ายเป็นสีน้ำเงิน หรือเป็นสีน้ำเงินโดยพื้นป้ายเป็นสีขาว

ข้อ ๖ ป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ต้องมีความชัดเจน มองเห็นได้ง่าย ติดอยู่ในตำแหน่งที่ไม่ทำให้สับสน และต้องจัดให้มีแสงส่องสว่างเป็นพิเศษทั้งกลางวันและกลางคืน

หมวด ๒

ทางลาดและลิฟต์

ข้อ ๗ อาคารตามข้อ ๓ หากระดับพื้นภายในอาคาร หรือระดับพื้นภายในอาคารกับภายนอกอาคาร หรือระดับพื้นทางเดินภายนอกอาคารมีความต่างระดับกันเกิน ๒๐ มิลลิเมตร ให้มีทางลาดหรือลิฟต์ระหว่างพื้นที่ต่างระดับกัน แต่ถ้ามีความต่างระดับกันไม่เกิน ๒๐ มิลลิเมตร ต้องปาดมุมพื้นส่วนที่ต่างระดับกันไม่เกิน ๔๕ องศา

ข้อ ๘ ทางลาดให้มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) พื้นผิวทางลาดต้องเป็นวัสดุที่ไม่ลื่น

(๒) พื้นผิวของจุดต่อเนื่องระหว่างพื้นกับทางลาดต้องเรียบไม่สะดุด

(๓) ความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๙๐๐ มิลลิเมตร ในกรณีที่ทางลาดมีความยาวของทุกช่วงรวมกันตั้งแต่ ๖,๐๐๐ มิลลิเมตร ขึ้นไป ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร

(๔) มีพื้นที่หน้าทางลาดเป็นที่ว่างยาวไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร

(๕) ทางลาดต้องมีความลาดชันไม่เกิน ๑:๑๒ และมีความยาวช่วงละไม่เกิน ๖,๐๐๐ มิลลิเมตร ในกรณีที่ทางลาดยาวเกิน ๖,๐๐๐ มิลลิเมตร ต้องจัดให้มีชานพักยาวไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร คั่นระหว่างแต่ละช่วงของทางลาด

(๖) ทางลาดด้านที่ไม่มีผนังกั้นให้ยกขอบสูงจากพื้นผิวของทางลาดไม่น้อยกว่า ๕๐ มิลลิเมตร และมีราวกันตก

(๓) ทางลาดที่มีความยาวตั้งแต่ ๒,๕๐๐ มิลลิเมตร ขึ้นไป ต้องมีราวจับทั้งสองด้านโดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) ทำด้วยวัสดุเรียบ มีความมั่นคงแข็งแรง ไม่เป็นอันตรายในการจับและไม่ลื่น

(ข) มีลักษณะกลม โดยมีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๓๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๔๐ มิลลิเมตร

(ค) สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๘๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐๐ มิลลิเมตร

(ง) ราวจับด้านที่อยู่ติดผนังให้มีระยะห่างจากผนังไม่น้อยกว่า ๕๐ มิลลิเมตร มีความสูงจากจุดยึดไม่น้อยกว่า ๑๒๐ มิลลิเมตร และผนังบริเวณราวจับต้องเป็นผนังเรียบ

(จ) ราวจับต้องยาวต่อเนื่อง และส่วนที่ยึดติดกับผนังจะต้องไม่กีดขวางหรือเป็นอุปสรรคต่อการใช้ของคนพิการทางการมองเห็น

(ฉ) ปลายของราวจับให้ยื่นเลยจากจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของทางลาดไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร

(๘) มีป้ายแสดงทิศทาง ตำแหน่ง หรือหมายเลขชั้นของอาคารที่คนพิการทางการมองเห็น และคนชราสามารถทราบความหมายได้ ตั้งอยู่บริเวณทางขึ้นและทางลงของทางลาดที่เชื่อมระหว่างชั้นของอาคาร

(๙) ให้มีสัญลักษณ์รูปผู้พิการติดไว้ในบริเวณทางลาดที่จัดไว้ให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

ข้อ ๘ อาคารตามข้อ ๓ ที่มีจำนวนชั้นตั้งแต่สองชั้นขึ้นไปต้องจัดให้มีลิฟต์หรือทางลาดสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้ระหว่างชั้นของอาคาร

ลิฟต์ที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้ต้องสามารถขึ้นลงได้ทุกชั้น มีระบบควบคุมลิฟต์ที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถควบคุมได้เอง ใช้งานได้อย่างปลอดภัย และจัดไว้ในบริเวณที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถใช้ได้สะดวก

ให้มีสัญลักษณ์รูปผู้พิการติดไว้ที่ช่องประตูด้านนอกของลิฟต์ที่จัดไว้ให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้

ข้อ ๑๐ ลิฟต์ที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้ที่มีลักษณะเป็นห้องลิฟต์ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ขนาดของห้องลิฟต์ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑,๑๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๑,๔๐๐ มิลลิเมตร

(๒) ช่องประตูลิฟต์ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๘๐๐ มิลลิเมตร และต้องมีระบบแสงเพื่อป้องกันไม่ให้ประตูลิฟต์หนีบผู้โดยสาร

(๓) มีพื้นผิวต่างสัมผัสบนพื้นบริเวณหน้าประตูลิฟต์กว้าง ๓๐๐ มิลลิเมตร และยาว ๘๐๐ มิลลิเมตร ซึ่งอยู่ห่างจากประตูลิฟต์ไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๖๐๐ มิลลิเมตร

(๔) ปุ่มกดเรียกลิฟต์ ปุ่มบังคับลิฟต์ และปุ่มสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉินต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) ปุ่มล่างสุดอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๘๐๐ มิลลิเมตร ปุ่มบนสุดอยู่สูงจากพื้นไม่เกินกว่า ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร และห่างจากมุมภายในห้องลิฟต์ไม่น้อยกว่า ๔๐๐ มิลลิเมตร ในกรณีที่ห้องลิฟต์มีขนาดกว้างและยาวน้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร

(ข) มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๒๐ มิลลิเมตร มีอักษรเบรลล์กำกับไว้ทุกปุ่ม เมื่อกดปุ่มจะต้องมีเสียงดังและมีแสง

(ค) ไม่มีสิ่งกีดขวางบริเวณที่กดปุ่มลิฟต์

(๕) มีราวจับโดยรอบภายในลิฟต์ โดยราวมีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๘ (๙) (ก) (ข) (ค) และ (ง)

(๖) มีตัวเลขและเสียงบอกตำแหน่งชั้นต่าง ๆ เมื่อลิฟต์หยุด และขึ้นหรือลง

(๗) มีป้ายแสดงหมายเลขชั้นและแสดงทิศทางบริเวณโถงหน้าประตูลิฟต์และติดอยู่ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน

(๘) ในกรณีที่ลิฟต์ขัดข้องให้มีทั้งเสียงและแสงไฟเตือนภัยเป็นไฟกะพริบสีแดง เพื่อให้คนพิการทางการมองเห็นและคนพิการทางการได้ยินทราบ และให้มีไฟกะพริบสีเขียวเป็นสัญญาณให้คนพิการทางการได้ยินได้ทราบว่าผู้ที่อยู่ข้างนอกมารับทราบแล้วว่าลิฟต์ขัดข้องและกำลังให้ความช่วยเหลืออยู่

(๙) มีโทรศัพท์แจ้งเหตุฉุกเฉินภายในลิฟต์ซึ่งสามารถติดต่อกับภายนอกได้ โดยต้องอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๘๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร

(๑๐) มีระบบการทำงานที่ทำให้ลิฟต์เลื่อนมาอยู่ตรงที่จอดชั้นระดับพื้นดินและประตูลิฟต์ต้องเปิดโดยอัตโนมัติเมื่อไฟฟ้าดับ

หมวด ๓

บันได

ข้อ ๑๑ อาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีบันไดสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้ อย่างน้อยชั้นละ ๑ แห่ง โดยต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร
- (๒) มีชนพักทุกระยะในแนวตั้งไม่เกิน ๒,๐๐๐ มิลลิเมตร
- (๓) มีราวบันไดทั้งสองข้าง โดยให้ราวมีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๘ (๗)
- (๔) ลูกตั้งสูงไม่เกิน ๑๕๐ มิลลิเมตร ลูกนอนเมื่อหักส่วนที่ขึ้นบันไดเลื่อนกันออกแล้ว เหลือความกว้างไม่น้อยกว่า ๒๘๐ มิลลิเมตร และมีขนาดสม่ำเสมอตลอดช่วงบันได ในกรณีที่ขึ้นบันไดเลื่อนกันหรือมีลูกบันไดให้มีระยะเหลื่อมกันได้ไม่เกิน ๒๐ มิลลิเมตร
- (๕) พื้นผิวของบันไดต้องใช้วัสดุที่ไม่ลื่น
- (๖) ลูกตั้งบันไดห้ามเปิดเป็นช่องโถ่ง
- (๗) มีป้ายแสดงทิศทาง ตำแหน่ง หรือหมายเลขชั้นของอาคารที่คนพิการทางการมองเห็น และคนชราสามารถทราบความหมายได้ ตั้งอยู่บริเวณทางขึ้นและทางลงของบันไดที่เชื่อมระหว่างชั้นของอาคาร

หมวด ๔

ที่จอดรถ

ข้อ ๑๒ อาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา อย่างน้อยตามอัตราส่วน ดังนี้

(๑) ถ้าจำนวนที่จอดรถตั้งแต่ ๑๐ คัน แต่ไม่เกิน ๕๐ คัน ให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอย่างน้อย ๑ คัน

(๒) ถ้าจำนวนที่จอดรถตั้งแต่ ๕๑ คัน แต่ไม่เกิน ๑๐๐ คัน ให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอย่างน้อย ๒ คัน

(๓) ถ้าจำนวนที่จอดรถตั้งแต่ ๑๐๑ คัน ขึ้นไป ให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอย่างน้อย ๒ คัน และเพิ่มขึ้นอีก ๑ คัน สำหรับทุก ๆ จำนวนรถ ๑๐๐ คันที่เพิ่มขึ้นเศษของ ๑๐๐ คัน ถ้าเกินกว่า ๕๐ คัน ให้คิดเป็น ๑๐๐ คัน

ข้อ ๑๓ ที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราให้จัดไว้ใกล้ทางเข้าออกอาคารให้มากที่สุด มีลักษณะไม่ขนานกับทางเดินรถ มีพื้นผิวเรียบ มีระดับเสมอกัน และมีสัญลักษณ์รูปผู้พิการนั่งเก้าอี้ล้ออยู่บนพื้นของที่จอดรถด้านที่ติดกับทางเดินรถ มีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๕๐๐ มิลลิเมตร และมีป้ายขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร ติดอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ มิลลิเมตร ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน

ข้อ ๑๔ ที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราต้องเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้างไม่น้อยกว่า ๒,๔๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ มิลลิเมตร และจัดให้มีที่ว่างข้างที่จอดรถกว้างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร ตลอดความยาวของที่จอดรถ โดยที่ว่างดังกล่าวต้องมีลักษณะพื้นผิวเรียบและมีระดับเสมอกับที่จอดรถ

หมวด ๕

ทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคาร และทางเชื่อมระหว่างอาคาร

ข้อ ๑๕ อาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีทางเข้าอาคารเพื่อให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าใช้ได้โดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพื้นผิวเรียบเสมอกัน ไม่ลื่น ไม่มีสิ่งกีดขวาง หรือส่วนของอาคารยื่นล้ำออกมาเป็นอุปสรรคหรืออาจทำให้เกิดอันตรายต่อผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

(๒) อยู่ในระดับเดียวกับพื้นถนนภายนอกอาคารหรือพื้นลานจอดรถ ในกรณีที่อยู่ต่างระดับ ต้องมีทางลาดที่สามารถขึ้นลงได้สะดวก และทางลาดนี้ให้อยู่ใกล้ที่จอดรถ

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่อาคารตามข้อ ๓ หลายอาคารอยู่ภายในบริเวณเดียวกันที่มีการใช้อาคารร่วมกัน จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม ต้องจัดให้มีทางเดินระหว่างอาคารนั้น และจากอาคารแต่ละอาคารนั้นไปสู่ทางสาธารณะ ลานจอดรถหรืออาคารที่จอดรถ

ทางเดินตามวรรคหนึ่งต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) พื้นทางเดินต้องเรียบ ไม่ลื่น และมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร

(๒) หากมีท่อระบายน้ำหรือรางระบายน้ำบนพื้นต้องมีฝาปิดสนิท ถ้าฝาเป็นแบบตะแกรงหรือแบบรู ต้องมีขนาดของช่องตะแกรงหรือเส้นผ่านศูนย์กลางของรูกว้างไม่เกิน ๑๓ มิลลิเมตร แนวร่องหรือแนวของรางจะต้องขวางกับแนวทางเดิน

(๓) ในบริเวณที่เป็นทางแยกหรือทางเลี้ยวให้มีพื้นผิวต่างสัมผัส

(๔) ในกรณีที่สิ่งกีดขวางที่จำเป็นบนทางเดิน ต้องจัดให้อยู่ในแนวเดียวกัน โดยไม่กีดขวางทางเดิน และจัดให้มีพื้นผิวต่างสัมผัสหรือมีการกันเพื่อให้ทราบก่อนถึงสิ่งกีดขวาง และอยู่ห่างสิ่งกีดขวางไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร

(๕) ป้ายหรือสิ่งอื่นใดที่แขวนอยู่เหนือทางเดิน ต้องมีความสูงจากพื้นทางเดินไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ มิลลิเมตร

(๖) ในกรณีที่พื้นทางเดินกับพื้นถนนมีระดับต่างกัน ให้มีพื้นลาดที่มีความลาดชันไม่เกิน ๑:๑๐

ข้อ ๑๗ อาคารตามข้อ ๓ ที่มีทางเชื่อมระหว่างอาคาร ต้องมีผนังหรือราวกันตกทั้งสองด้าน โดยมีราวจับซึ่งมีลักษณะตามข้อ ๘ (๗) (ก) (ข) (ค) (ง) และ (จ) ที่ผนังหรือราวกันตกนั้น และมีทางเดินซึ่งมีลักษณะตามข้อ ๑๖ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕)

หมวด ๖

ประตู

ข้อ ๑๘ ประตูของอาคารตามข้อ ๓ ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เปิดปิดได้ง่าย

(๒) หากมีธรณีประตู ความสูงของธรณีประตูต้องไม่เกินกว่า ๒๐ มิลลิเมตร และให้ขอบทั้งสองด้านมีความลาดเอียงไม่เกิน ๔๕ องศา เพื่อให้เก้าอี้ล้อหรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราที่ใช้อุปกรณ์ช่วยเดินสามารถข้ามได้สะดวก

(๓) ช่องประตูต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๘๐๐ มิลลิเมตร

(๔) ในกรณีที่ประตูเป็นแบบบานเปิดผลักเข้าออก เมื่อเปิดออกสู่ทางเดินหรือระเบียงต้องมีพื้นที่ว่างขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร

(๕) ในกรณีที่ประตูเป็นแบบบานเลื่อนหรือแบบบานเปิดให้มีมือจับที่มีขนาดเท่ากับราวจับตามข้อ ๘ (๗) ในแนวตั้งทั้งด้านในและด้านนอกของประตูซึ่งมีปลายด้านบนสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร และปลายด้านล่างไม่เกิน ๘๐๐ มิลลิเมตร ในกรณีที่ประตูบานเปิดออกให้มีราวจับตามแนวนอนด้านในประตู และในกรณีที่ประตูบานเปิดเข้าให้มีราวจับตามแนวนอนด้านนอกประตู ราวจับดังกล่าวให้สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๘๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐๐ มิลลิเมตร ยาวไปตามความกว้างของประตู

(๖) ในกรณีที่ประตูเป็นกระจกหรือลูกฟักเป็นกระจก ให้ติดเครื่องหมายหรือแถบสีที่สังเกตเห็นได้ชัด

(๗) อุปกรณ์เปิดปิดประตูต้องเป็นชนิดก้านบิดหรือแกนผลัก อยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร

ประตูตามวรรคหนึ่งต้องไม่ติดตั้งอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้บานประตูปิดได้เองที่อาจทำให้ประตูหนีบหรือกระแทกผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

ข้อ ๑๕ ข้อกำหนดตามข้อ ๑๔ ไม่ใช่บังคับกับประตูหนีไฟและประตูเปิดปิดโดยใช้ระบบอัตโนมัติ

หมวด ๗

ห้องส้วม

ข้อ ๒๐ อาคารตามข้อ ๓ ที่จัดให้มีห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไป ต้องจัดให้มีห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าใช้ได้อย่างน้อย ๑ ห้องในห้องส้วมนั้นหรือจะจัดแยกออกมาอยู่ในบริเวณเดียวกันกับห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไปก็ได้

สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องจัดให้มีห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าใช้ได้อย่างน้อย ๑ ห้อง

ข้อ ๒๑ ห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีพื้นที่ว่างภายในห้องส้วมเพื่อให้เก้าอี้ล้อสามารถหมุนตัวกลับได้ซึ่งมีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร

(๒) ประตูของห้องที่ตั้งโถส้วมเป็นแบบบานเปิดออกสู่ภายนอก โดยต้องเปิดค้างได้ไม่น้อยกว่า ๕๐ องศา หรือเป็นแบบบานเลื่อน และมีสัญลักษณ์รูปผู้พิการติดไว้ที่ประตูด้านหน้าห้องส้วม ลักษณะของประตูนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวด ๖

(๓) พื้นห้องส้วมต้องมีระดับเสมอกับพื้นภายนอก ถ้าเป็นพื้นต่างระดับต้องมีลักษณะเป็นทางลาดตามหมวด ๒ และวัสดุปูพื้นห้องส้วมต้องไม่ลื่น

(๔) พื้นห้องส้วมต้องมีความลาดเอียงเพียงพอไปยังช่องระบายน้ำทิ้งเพื่อที่จะไม่ให้มีน้ำขังบนพื้น

(๕) มีโถส้วมชนิดนั่งราบ สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๔๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิเมตร มีพนักพิงหลังที่ให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราที่ไม่สามารถนั่งทรงตัวได้เองใช้พิงได้ และที่ปล่อยน้ำเป็นชนิดคันโยก ปุ่มกดขนาดใหญ่หรือชนิดอื่นที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถใช้ได้อย่างสะดวก มีด้านข้างด้านหนึ่งของโถส้วมอยู่ชิดผนังโดยมีระยะห่างวัดจากกึ่งกลางโถส้วมถึงผนังไม่น้อยกว่า ๔๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิเมตร ต้องมีราวจับที่ผนัง ส่วนด้านที่ไม่ชิดผนังให้มีที่ว่างมากพอให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราที่นั่งเก้าอี้ล้อสามารถเข้าไปใช้โถส้วมได้โดยสะดวก ในกรณีที่ด้านข้างของโถส้วมทั้งสองด้านอยู่ห่างจากผนังเกิน ๕๐๐ มิลลิเมตร ต้องมีราวจับที่มีลักษณะตาม (๗)

(๖) มีราวจับบริเวณด้านที่ชิดผนังเพื่อช่วยในการพยุงตัว เป็นราวจับในแนวนอนและแนวตั้ง โดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) ราวจับในแนวนอนมีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๗๐๐ มิลลิเมตร และให้ยื่นล้าออกมาจากด้านหน้าโถส้วมอีกไม่น้อยกว่า ๒๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ มิลลิเมตร

(ข) ราวจับในแนวตั้งต่อจากปลายของราวจับในแนวนอนด้านหน้าโถส้วมมีความยาววัดจากปลายของราวจับในแนวนอนขึ้นไปอย่างน้อย ๖๐๐ มิลลิเมตร

รวบจับตาม (บ) (ก) และ (ข) อาจเป็นราวต่อเนื่องกันก็ได้

(๗) ด้านข้างโถส้วมด้านที่ไม่จัดผนังให้มีราวจับติดผนังแบบพับเก็บได้ในแนวราบ เมื่อกางออกให้มีระบบล็อกที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถปลดล็อกได้ง่าย มีระยะห่างจากขอบของโถส้วมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ มิลลิเมตร และมีความยาวไม่น้อยกว่า ๕๕๐ มิลลิเมตร

(๘) นอกเหนือจากราวจับตาม (บ) และ (๗) ต้องมีราวจับเพื่อนำไปสู่สุขภัณฑ์อื่น ๆ ภายในห้องส้วม มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๘๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐๐ มิลลิเมตร

(๙) ติดตั้งระบบสัญญาณแสงและสัญญาณเสียงให้ผู้ที่อยู่ภายนอกแจ้งภัยแก่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา และระบบสัญญาณแสงและสัญญาณเสียงให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถแจ้งเหตุหรือเรียกหาผู้ช่วยในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉินไว้ในห้องส้วม โดยมีปุ่มกดหรือปุ่มสัมผัสให้สัญญาณทำงานซึ่งติดตั้งอยู่ในตำแหน่งที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถใช้งานได้สะดวก

(๑๐) มีอ่างล้างมือโดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) ให้อ่างล้างมือด้านที่ติดผนังไปจนถึงขอบอ่างเป็นที่ว่าง เพื่อให้เก้าอี้ล้อสามารถสอดเข้าไปได้ โดยขอบอ่างอยู่ห่างจากผนังไม่น้อยกว่า ๔๕๐ มิลลิเมตร และต้องอยู่ในตำแหน่งที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าประชิดได้โดยไม่มีสิ่งกีดขวาง

(ข) มีความสูงจากพื้นถึงขอบบนของอ่างไม่น้อยกว่า ๗๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐๐ มิลลิเมตร และมีราวจับในแนวนอนแบบพับเก็บได้ในแนวตั้งทั้งสองข้างของอ่าง

(ค) ก๊อกน้ำเป็นชนิดก้านโยกหรือก้านกดหรือก้านหมุนหรือระบบอัตโนมัติ

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอยู่ในห้องส้วมที่จัดไว้สำหรับบุคคลทั่วไป และมีทางเข้าก่อนถึงตัวห้องส้วม ต้องจัดให้ห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอยู่ในตำแหน่งที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

ห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไปตามวรรคหนึ่ง หากได้จัดสำหรับผู้ชายและผู้หญิงต่างหากจากกันให้มีอักษรเบรลล์แสดงให้รู้ว่าเป็นห้องส้วมชายหรือหญิงติดไว้ที่ผนังข้างทางเข้าในตำแหน่งที่สามารถสัมผัสได้ด้วย

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่เป็นห้องส้วมสำหรับผู้ชายที่มีใช้ห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราตามข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ ให้มีที่ถ่ายปัสสาวะที่มีระดับเสมอพื้นอย่างน้อย ๑ ที่ โดยมีราวจับในแนวนอนอยู่ด้านบนของที่ถ่ายปัสสาวะยาวไม่น้อยกว่า ๕๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๖๐๐ มิลลิเมตร มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๓๐๐ มิลลิเมตร และมีราวจับด้านข้างของที่ถ่ายปัสสาวะทั้งสองข้าง มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๘๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร ซึ่งยื่นออกมาจากผนังไม่น้อยกว่า ๕๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๖๐๐ มิลลิเมตร

ข้อ ๒๔ ราวจับห้องส้วมให้มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๘ (๗) (ก) และ (ข)

หมวด ๘ พื้นผิวต่างสัมผัส

ข้อ ๒๕ อาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีพื้นผิวต่างสัมผัสสำหรับคนพิการทางการมองเห็นที่พื้นบริเวณต่างระดับที่มีระดับต่างกันเกิน ๒๐๐ มิลลิเมตร ที่ทางขึ้นและทางลงของทางลาดหรือบันได ที่พื้นด้านหน้าและด้านหลังประตูทางเข้าอาคาร และที่พื้นด้านหน้าของประตูห้องส้วม โดยมีขนาดกว้าง ๓๐๐ มิลลิเมตร และมีความยาวเท่ากับและขนานไปกับความกว้างของช่องทางเดินของพื้นต่างระดับ ทางลาด บันได หรือประตู และขอบของพื้นผิวต่างสัมผัสอยู่ห่างจากจุดเริ่มต้นของทางขึ้นหรือทางลงของพื้นต่างระดับ ทางลาด บันได หรือประตูไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๓๕๐ มิลลิเมตร

ในกรณีของสถานีขนส่งมวลชน ให้ขอบนอกของพื้นผิวต่างสัมผัสอยู่ห่างจากขอบของชานชาลาไม่น้อยกว่า ๖๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกินกว่า ๖๕๐ มิลลิเมตร

หมวด ๙ โรงมหรสพ หอประชุม และโรงแรม

ข้อ ๒๖ อาคารตามข้อ ๓ ที่เป็นโรงมหรสพหรือหอประชุมต้องจัดให้มีพื้นที่เฉพาะสำหรับเก้าอี้ล้ออย่างน้อยหนึ่งที่นั่งทุก ๆ จำนวน ๑๐๐ ที่นั่ง โดยพื้นที่เฉพาะนี้เป็นพื้นที่ราบขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า ๙๐๐ มิลลิเมตร และความยาวไม่น้อยกว่า ๑,๔๐๐ มิลลิเมตร ต่อหนึ่งที่ อยู่ในตำแหน่งที่เข้าออกได้

ข้อ ๒๗ อาคารตามข้อ ๓ ที่เป็นโรงแรมที่มีห้องพักตั้งแต่ ๑๐๐ ห้อง ขึ้นไป ต้องจัดให้มีห้องพักที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา เข้าใช้ได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งห้องต่อจำนวนห้องพักทุก ๑๐๐ ห้อง โดยห้องพักดังกล่าวต้องมีส่วนประกอบและมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) อยู่ใกล้บันไดหรือบันไดหนีไฟหรือลิฟต์ดับเพลิง

(๒) ภายในห้องพักต้องจัดให้มีสัญญาณบอกเหตุหรือเตือนภัยทั้งสัญญาณที่เป็นเสียงและแสง และระบบสันสะท้อนติดตั้งบริเวณที่นอนในกรณีเกิดอัคคีภัยหรือเหตุอันตรายอย่างอื่น เพื่อให้ผู้ที่อยู่ภายในห้องพักทราบ และมีสวิทช์สัญญาณแสงและสวิทช์สัญญาณเสียงแจ้งภัยหรือเรียกให้ผู้ที่อยู่ภายนอกทราบว่ามีคนอยู่ในห้องพัก

(๓) มีแผนผังต่างสัมผัสของอาคารในชั้นที่มีห้องพักที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา เข้าใช้ได้ มีอักษรเบรลล์แสดงตำแหน่งของห้องพัก บันไดหนีไฟ และทิศทางไปสู่บันไดหนีไฟโดยติดไว้ที่กึ่งกลางบานประตูด้านในและอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑,๓๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๖๐๐ มิลลิเมตร

(๔) มีสัญลักษณ์รูปผู้พิการติดไว้ที่ประตูด้านหน้าห้องพักสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

ข้อ ๒๘ ห้องพักในโรงแรมที่จัดสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ต้องมีที่อาบน้ำ ซึ่งเป็นแบบฝักบัวหรือแบบอ่างอาบน้ำโดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ที่อาบน้ำแบบฝักบัว

(ก) มีพื้นที่วางขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า ๑,๑๐๐ มิลลิเมตร และความยาวไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร

(ข) มีที่นั่งสำหรับอาบน้ำที่มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๔๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิเมตร

(ค) มีราวจับในแนวนอนที่ด้านข้างของที่นั่ง มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๗๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๖๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๗๐๐ มิลลิเมตร และมีราวจับในแนวตั้งต่อจากปลายของราวจับในแนวนอน และมีความยาวจากปลายของราวจับในแนวนอนขึ้นไปอย่างน้อย ๖๐๐ มิลลิเมตร

(๒) ที่อาบน้ำแบบอ่างอาบน้ำ

(ก) มีราวจับในแนวดิ่งอยู่ห่างจากผนังด้านหัวอ่างอาบน้ำ ๖๐๐ มิลลิเมตร โดยปลายด้านล่างอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๗๐๐ มิลลิเมตร มีความยาวอย่างน้อย ๖๐๐ มิลลิเมตร

(ข) มีราวจับในแนวนอนที่ปลายของราวจับในแนวดิ่ง และยาวไปจนจดผนังห้องอ่างอาบน้ำด้านท้ายอ่างอาบน้ำ

ราวจับในแนวนอนและในแนวดิ่งอาจเป็นราวต่อเนื่องกันก็ได้ และมีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๘ (๗) (ก) และ (ข)

(๓) สิ่งของ เครื่องใช้หรืออุปกรณ์ภายในที่อาบน้ำให้อยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๕ อาคารที่มีอยู่ก่อน หรือได้รับอนุญาตหรือได้ยื่นขออนุญาตก่อสร้าง หรือดัดแปลงอาคาร หรือได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและได้ดำเนินการตามมาตรา ๓๕ ทวิ แล้ว ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓๐ การดัดแปลงอาคารสำหรับอาคารที่ได้รับยกเว้นตามข้อ ๒๕ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ ทั้งนี้ ภายใต้งบเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เป็นการเพิ่มพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นเกินร้อยละสองของพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นที่ได้รับอนุญาตไว้ก่อนกฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

(๒) ไม่เป็นการเพิ่มความสูงของอาคาร

(๓) ไม่เป็นการเพิ่มพื้นที่ปกคลุมดิน

(๔) ไม่เป็นการเปลี่ยนตำแหน่งหรือขอบเขตของอาคารให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาตไว้ก่อนกฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

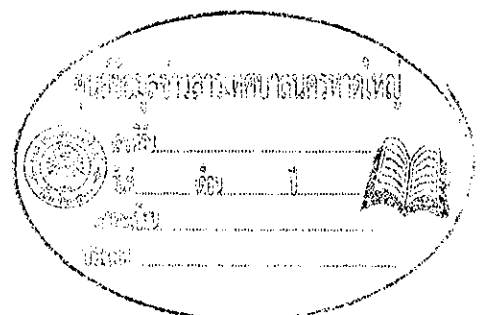
การดัดแปลงอาคารที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในวรรคหนึ่ง หรือการเปลี่ยนการใช้อาคาร
ที่เข้าลักษณะอาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และ
คนชราตามข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐
ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้อาคารบางประเภทต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา เพื่อให้บุคคลดังกล่าวมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสังคมได้ ประกอบกับมาตรา ๕๕ และมาตรา ๘๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติว่าบุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก อันเป็นสาธารณะ ความช่วยเหลืออื่น และการสงเคราะห์จากรัฐ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

คำสั่งเทศบาลนครหาดใหญ่

ปี๒๐๓๗/๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเทศบาลปฏิบัติราชการ

ตามคำสั่งเทศบาลนครหาดใหญ่ที่ ๑๑๘๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเทศบาลปฏิบัติราชการ ดังนั้น เพื่อความเหมาะสมในการปฏิบัติราชการภายในส่วนควบคุมอาคารและผังเมือง สำนักการช่าง เป็นไปด้วยความเรียบร้อย คล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความนัยประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสงขลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ข้อ ๒๘๑ และข้อ ๒๘๒ จึงแต่งตั้งพนักงานเทศบาลปฏิบัติราชการ ดังนี้

๑. นายวิสุจน์ อินทร์สุวรรณโณ ตำแหน่ง นายช่างโยธา ๖ งานควบคุมระบบระบายน้ำ ฝ่ายจัดการคุณภาพน้ำ ส่วนช่างสุขาภิบาล ให้ไปช่วยปฏิบัติหน้าที่นายช่างควบคุมอาคารเขต ๑
๒. นายทรงวุฒิ สอนแก้ว ตำแหน่ง นักผังเมือง ๕ งานจัดทำผังเมือง ฝ่ายผังเมือง ส่วนควบคุมอาคารและผังเมือง ให้ไปปฏิบัติหน้าที่นายช่างควบคุมอาคารเขต ๒ อีกตำแหน่ง
๓. นายเรืองศักดิ์ ชื่นเจริญ ตำแหน่ง นายช่างโยธา ๗ งานควบคุมอาคาร ฝ่ายควบคุมอาคาร ส่วนควบคุมอาคารและผังเมือง ไปปฏิบัติหน้าที่นายช่างควบคุมอาคารเขต ๓
๔. นายรามรัตน์ มาฉิม ตำแหน่ง นายช่างโยธา ๖ งานบำรุงรักษาทางและสะพาน ฝ่ายสาธารณูปโภค ส่วนการโยธา ให้ไปช่วยปฏิบัติราชการตำแหน่งนายช่างควบคุมอาคารเขต ๔
๕. นายประวิทย์ วงศ์พ่ายไพบูลย์ ตำแหน่ง นายช่างโยธา ๗ งานควบคุมอาคาร ฝ่ายควบคุมอาคาร ส่วนควบคุมอาคารและผังเมือง ให้ไปช่วยปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายผังเมือง ส่วนควบคุมอาคารและผังเมือง ในการดูแล และสำรวจตรวจสอบที่สาธารณประโยชน์และลำรางสาธารณประโยชน์ ในเขตควบคุมอาคาร ที่ ๑ , ๒ , ๓ และ ๔

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป คำสั่งใดที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งนี้โดยเคร่งครัด

สั่ง ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

๗ . . .

(นายไพโร พัฒโน)

นายกเทศมนตรีนครหาดใหญ่

ประกาศกรมโยธาธิการและผังเมือง
เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน
เพื่อประโยชน์ในการวางและจัดทำผังเมืองรวม
ในท้องที่จังหวัดสงขลา
พ.ศ. ๒๕๕๘

ตามที่ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินที่จะทำการสำรวจเพื่อการวางและจัดทำผังเมืองรวม ในท้องที่ ๔๗ จังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งใช้บังคับในท้องที่จังหวัดสงขลาด้วย เพื่อประโยชน์ในการวางและจัดทำผังเมืองรวมตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองในฐานะเจ้าพนักงานการผัง โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการผังเมือง จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“อาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่ง” หมายความว่า อาคารที่ใช้ประโยชน์เพื่อการพาณิชย์กรรมในอาคารหลังเดียวหรือหลายหลัง ที่มีพื้นที่ใช้สอยอาคารรวมกันเพื่อประกอบกิจการขายปลีกขายส่งสินค้าอุปโภคและบริโภคหลายประเภทที่ใช้ในชีวิตประจำวันตั้งแต่ ๓๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป แต่ไม่หมายความรวมถึงตลาดตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และอาคารที่ใช้ดำเนินการเพื่อส่งเสริมหรือจำหน่ายสินค้าซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ของชุมชน

ข้อ ๒ การคำนวณพื้นที่ใช้สอยอาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่ง ให้คำนวณเฉพาะพื้นที่อาคารที่ใช้ประโยชน์เพื่อประกอบกิจการพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่งเท่านั้น โดยไม่ต้องนำพื้นที่เก็บสินค้าพื้นที่สำนักงาน และพื้นที่ส่วนอื่นที่อยู่ภายในอาคารมารวมคำนวณด้วย

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับในท้องที่จังหวัดสงขลา แต่ทั้งนี้ไม่หมายความรวมถึงบริเวณตามกฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบลชิงโค ตำบลหัวเขา และตำบลสทิงหม้อ อำเภอสิงหนคร และตำบลบ่อหยง ตำบลเกาะยอ ตำบลเขารูปช้าง และตำบลพะวง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๕๗ กฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบลน่าน้อย ตำบลคูเต่า ตำบลท่าข้าม ตำบลทุ่งใหญ่ ตำบลคลองแห ตำบลคลองอู่ตะเภา ตำบลหาดใหญ่ ตำบลคอหงส์ ตำบลควนลัง ตำบลฉลุง ตำบลทุ่งตำเสา และตำบลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ ตำบลแม่ทอม และตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ และตำบลนาหม่อม อำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๕๗ กฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบลสะเดา ตำบลปริก ตำบลสำนักแก้ว และตำบลสำนักขาม

อำเภอเสเดา จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๕๗ และกฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบลบ่อทราย ตำบลเขารูปช้าง ตำบลเกาะแก้ว ตำบลพะวง และตำบลทุ่งหวัง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๔ ที่ดินในบริเวณท้องที่ตามข้อ ๓ ห้ามไม่ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้ หรือเปลี่ยนการใช้เป็นอาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่ง ที่มีพื้นที่ใช้สอยอาคารรวมกันเพื่อประกอบกิจการ ขยายปลีกขายส่งสินค้าอุปโภคและบริโภคหลายประเภทที่ใช้ในชีวิตประจำวันตั้งแต่ ๓๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป เว้นแต่บริเวณท้องที่ดังต่อไปนี้

(๑) ในท้องที่เขตเทศบาลเมืองปาดังเบซาร์	อำเภอเสเดา
(๒) ในท้องที่เขตเทศบาลเมืองคลองแห	อำเภอหาดใหญ่
(๓) ในท้องที่เขตเทศบาลเมืองควนลัง	อำเภอหาดใหญ่
(๔) ในท้องที่เขตเทศบาลเมืองคอหงส์	อำเภอหาดใหญ่
(๕) ในท้องที่เขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร	อำเภอรัตนภูมิ
(๖) ในท้องที่เขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง	อำเภอเมืองสงขลา
(๗) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลทุ่งตำเสา	อำเภอหาดใหญ่
(๘) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลพะตง	อำเภอหาดใหญ่
(๙) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลบ้านไร่	อำเภอหาดใหญ่
(๑๐) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลคูเต่า	อำเภอหาดใหญ่
(๑๑) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลน้ำน้อย	อำเภอหาดใหญ่
(๑๒) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลท่าช้าง	อำเภอบางกล่ำ
(๑๓) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลบ้านหาร	อำเภอบางกล่ำ
(๑๔) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลโคกม่วง	อำเภอคลองหอยโข่ง
(๑๕) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลทุ่งลาน	อำเภอคลองหอยโข่ง
(๑๖) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลสำนักขาม	อำเภอเสเดา
(๑๗) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลคลองแงะ	อำเภอเสเดา
(๑๘) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลปริก	อำเภอเสเดา
(๑๙) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลระโนด	อำเภอรโนด
(๒๐) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลบ่อตรุ	อำเภอรโนด
(๒๑) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลปากแตร	อำเภอรโนด
(๒๒) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลกระแสดินธุ์	อำเภอกระแสดินธุ์
(๒๓) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลเชิงแส	อำเภอกระแสดินธุ์
(๒๔) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลสทิงพระ	อำเภอสทิงพระ

- (๒๕) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลควนเนียง อำเภอควนเนียง
- (๒๖) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลบางเหรียง อำเภอควนเนียง
- (๒๗) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลกำแพงเพชร อำเภอรัตนบุรี
- (๒๘) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลนาสีทอง อำเภอรัตนบุรี
- (๒๙) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลจะนะ อำเภोजะนะ
- (๓๐) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลบ้านนา อำเภोजะนะ
- (๓๑) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลนาทวี อำเภอนาทวี
- (๓๒) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า
- (๓๓) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลเทพา อำเภอเทพา
- (๓๔) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลลำไพล อำเภอเทพา
- (๓๕) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลชะบ้าย้อย อำเภอชะบ้าย้อย
- (๓๖) ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลชะแล อำเภอสิงนคร
- (๓๗) ในท้องที่ตำบลชุมพล ตำบลบ่อตาน ตำบลบ่อแดง ตำบลท่าหิน ตำบลคูชุด ตำบลจะทิ้งพระ ตำบลกระดังงา ตำบลสนามชัย ตำบลคลองรี และตำบลดีหลวง อำเภอสทิงพระ
- (๓๘) ในท้องที่ตำบลเกาะใหญ่ และตำบลโรง อำเภอกะแสสินธุ์
- (๓๙) ในท้องที่ตำบลวัดสน ตำบลระวะ ตำบลพังยาง ตำบลปากแตระ ตำบลระโนด ตำบลบ้านใหม่ ตำบลท่าบอน ตำบลบ้านขาว ตำบลตะเคียนะ ตำบลแดนสงวน และตำบลคลองแดน อำเภอระโนด
- (๔๐) ในท้องที่ตำบลรัตนบุรี และตำบลห้วยลึก อำเภอควนเนียง
- (๔๑) ในท้องที่ตำบลสะกอม ตำบลนาหว้า ตำบลแค ตำบลคู ตำบลน้ำขาว ตำบลขุนตัดหวาย ตำบลท่าหมอไทร และตำบลสะพานไม้แก่น อำเภोजะนะ
- (๔๒) ในท้องที่ตำบลนาหมอศรี ตำบลปลักหนู ตำบลคลองขวาง ตำบลประกอบ ตำบลสะท้อน ตำบลท่าประดู่ และตำบลฉาง อำเภอนาหว้า
- (๔๓) ในท้องที่ตำบลคูหาใต้ ตำบลควนรู และตำบลท่าชะมวง อำเภอรัตนบุรี
- (๔๔) ในท้องที่ตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง
- (๔๕) ในท้องที่ตำบลคูหา ตำบลทุ่งพอ ตำบลชะบ้าย้อย ตำบลเปียน ตำบลบ้านโนนค และตำบลจะแหน อำเภอชะบ้าย้อย
- (๔๖) ในท้องที่ตำบลเทพา ตำบลสะกอม ตำบลวังใหญ่ ตำบลปากบาง ตำบลเกาะสะบ้า และตำบลท่าม่วง อำเภอเทพา

ทั้งนี้ ในท้องที่ตาม (๑) ถึง (๓๖) ให้ดำเนินการเป็นอาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่งได้ตามขนาดและหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ และในท้องที่ตาม (๓๗) ถึง (๔๖) ให้ดำเนินการเป็น

อาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่งได้ตามขนาดและหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ หรือข้อ ๖ แล้วแต่กรณี

ในกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลใดได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หรือได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทยให้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะเทศบาลตำบลเป็นเทศบาลเมือง หรือได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลนคร ตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๑๒ แล้วนั้น ให้ดำเนินการเป็นอาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่งได้ตามขนาดและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๕

ข้อ ๕ การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อก่อสร้าง คัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนการใช้เป็นอาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่งที่มีพื้นที่ใช้สอยอาคารรวมกันเพื่อประกอบกิจการขายปลีกขายส่งสินค้าอุปโภคและบริโภคหลายประเภทที่ใช้ในชีวิตประจำวันตั้งแต่ ๓๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดินแปลงที่ตั้งอาคารจะต้องอยู่ติดถนนสาธารณะที่มีช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๔ ช่องทาง หรือมีขนาดเขตทางไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร และจะต้องบรรจบกับถนนสาธารณะที่มีขนาดเขตทางที่เท่ากันหรือมากกว่า

(๒) แนวศูนย์กลางปากทางเข้าออกของรถยนต์ต้องอยู่ห่างจากทางร่วมทางแยกที่เป็นทางบรรจบกันของถนนสาธารณะที่มีขนาดเขตทางตั้งแต่ ๑๔ เมตรขึ้นไป ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(๓) มีอัตราส่วนของพื้นที่อาคารคลุมดินต่อพื้นที่ของแปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคารไม่เกิน ๐.๓

(๔) มีอัตราส่วนของพื้นที่ใช้สอยรวมของอาคารต่อพื้นที่ของแปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคารไม่เกิน ๑.๕

(๕) มีอัตราส่วนของพื้นที่ว่างที่จัดให้เป็นสวนหรือบริเวณปลูกต้นไม้ หรือการนันทนาการต่อพื้นที่ของแปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคารไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐

(๖) มีที่ว่างด้านหน้าของอาคาร ห่างจากเขตริมทางของถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร โดยวัดระยะจากขอบนอกสุดของอาคารถึงริมเขตทางด้านที่ติดกับแปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร

(๗) มีที่ว่างด้านข้างและด้านหลังของอาคารห่างจากเขตที่ดินของผู้อื่นหรือริมเขตทางของถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตร โดยวัดระยะจากขอบนอกสุดของอาคารถึงเขตที่ดินของผู้อื่นหรือริมเขตทางด้านที่ติดกับแปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร

(๘) อาคารที่มีความสูงเกิน ๑๐ เมตร ต้องมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งอาคาร ศูนย์ราชการหลักของจังหวัดหรืออำเภอ ศาลากลาง โบราณสถาน และสถานศึกษา ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร โดยวัดระยะจากขอบนอกสุดของอาคารถึงแนวเขตที่ดินของสถานที่ดังกล่าว

(๙) ในระยะ ๓๐๐ เมตร วัดจากแนวเขตที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งอาคาร ศูนย์ราชการหลักของจังหวัดหรืออำเภอ ศาลากลาง โบราณสถาน และสถานศึกษา ห้ามมิให้มีอาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่ง

ที่มีพื้นที่ใช้สอยอาคารรวมกันเพื่อประกอบกิจการขายปลีกขายส่งสินค้าอุปโภคและบริโภคหลายประเภทที่ใช้ในชีวิตประจำวันตั้งแต่ ๓๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๑๐) มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า ๑ คัน ต่อพื้นที่อาคาร ๒๐ ตารางเมตร เศษของ ๒๐ ตารางเมตร ให้คิดเป็น ๒๐ ตารางเมตร

(๑๑) ที่พักมูลฝอย ต้องมีระยะห่างจากเขตที่ดินของผู้อื่นหรือถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร และต้องมีระยะห่างจากสถานที่ประกอบอาหารและสถานที่เก็บอาหารไม่น้อยกว่า ๔ เมตร แต่ถ้าที่พักมูลฝอยมีขนาดความจุเกิน ๓ ลูกบาศก์เมตร ต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร และสามารถขนย้ายมูลฝอยได้โดยสะดวก

(๑๒) กรณีอาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้แหล่งน้ำสาธารณะ เช่น แม่น้ำ คู คลอง ลำธาร หรือลำกระโดง ต้องมีที่ว่างอันปราศจากอาคารและสิ่งก่อสร้างใด ๆ ในด้านที่ติดกับแหล่งน้ำสาธารณะนั้น ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า ๑๐ เมตร ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร แต่ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า ๖ เมตร สำหรับอาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้แหล่งน้ำสาธารณะขนาดใหญ่ เช่น บึง ทะเล หรือทะเลสาบ ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า ๑๒ เมตร

ข้อ ๖ การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนการใช้เป็นอาคารพาณิชย์รวมประเภทค้าปลีกค้าส่งที่มีพื้นที่ใช้สอยอาคารรวมกันเพื่อประกอบกิจการขายปลีกขายส่งสินค้าอุปโภคและบริโภคหลายประเภทที่ใช้ในชีวิตประจำวันเกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดินแปลงที่ตั้งอาคารจะต้องอยู่ติดทางหลวงแผ่นดินหรือถนนสาธารณะที่มีขนาดเขตทางไม่น้อยกว่า ๔๐ เมตร

(๒) แนวศูนย์กลางปากทางเข้าออกของรถยนต์ต้องอยู่ห่างจากทางร่วมทางแยกที่เป็นทางบรรจบกันของถนนสาธารณะที่มีขนาดเขตทางตั้งแต่ ๑๔ เมตรขึ้นไป ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร และมีทางคู่ขนานกับถนนสาธารณะเชื่อมต่อกับทางเข้าออกของรถยนต์

(๓) มีอัตราส่วนของพื้นที่อาคารคลุมดินต่อพื้นที่ของแปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคารไม่เกิน ๐.๒

(๔) มีอัตราส่วนของพื้นที่ใช้สอยรวมของอาคารต่อพื้นที่ของแปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคารไม่เกิน ๑.๕

(๕) มีอัตราส่วนของพื้นที่ว่างที่จัดให้เป็นสวน หรือบริเวณปลูกต้นไม้หรือการนันทนาการต่อพื้นที่ของแปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคารไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐

(๖) มีที่ว่างด้านหน้าของอาคารห่างจากริมเขตทางของถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า ๗.๕ เมตร โดยวัดระยะจากขอบนอกสุดของอาคารถึงริมเขตทางด้านที่ติดกับแปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร

(๗) มีที่ว่างด้านข้างและด้านหลังของอาคารห่างจากเขตที่ดินของผู้อื่นหรือริมเขตทางของถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร โดยวัดระยะจากขอบนอกสุดของอาคารถึงเขตที่ดินของผู้อื่นหรือริมเขตทางด้านที่ติดกับแปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร

(๘) อาคารที่มีความสูงเกิน ๑๐ เมตร ต้องมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งอาคาร ศูนย์ราชการหลักของจังหวัดหรืออำเภอ ศาลากลาง โบราณสถาน และสถานศึกษา ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร โดยวัดระยะจากขอบนอกสุดของอาคารที่ขออนุญาตถึงแนวเขตที่ดินของสถานที่ดังกล่าว

(๙) ในระยะ ๓๐๐ เมตร วัดจากแนวเขตที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งอาคาร ศูนย์ราชการหลักของจังหวัดหรืออำเภอ ศาลากลาง โบราณสถาน และสถานศึกษา ห้ามมิให้มีอาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่ง ที่มีพื้นที่ใช้สอยอาคารรวมกันเพื่อประกอบกิจการขายปลีกขายส่งสินค้าอุปโภคและบริโภคหลายประเภทที่ใช้ในชีวิตประจำวันตั้งแต่ ๓๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๑๐) มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า ๑ คัน ต่อพื้นที่อาคาร ๒๐ ตารางเมตร สำหรับพื้นที่อาคาร ๑,๐๐๐ ตารางเมตรแรก ส่วนที่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ให้คิดในอัตรา ๑ คัน ต่อพื้นที่อาคาร ๔๐ ตารางเมตร เศษของ ๔๐ ตารางเมตร ให้คิดเป็น ๔๐ ตารางเมตร

(๑๑) ที่พักรถจักรยานยนต์ ต้องมีระยะห่างจากเขตที่ดินของผู้อื่นหรือถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร และต้องมีระยะห่างจากสถานที่ประกอบอาหารและสถานที่เก็บอาหารไม่น้อยกว่า ๔ เมตร แต่ถ้าที่พักรถจักรยานยนต์มีความจุเกิน ๓ ลูกบาศก์เมตร ต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร และสามารถขนย้ายมูลฝอยได้โดยสะดวก

(๑๒) กรณีอาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้แหล่งน้ำสาธารณะ เช่น แม่น้ำ คู คลอง ลำธาร หรือลำกระโดง ต้องมีที่ว่างอันปราศจากอาคารและสิ่งก่อสร้างใดๆ ในด้านที่ติดกับแหล่งน้ำสาธารณะนั้น ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า ๑๐ เมตร ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร แต่ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า ๖ เมตร สำหรับอาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้แหล่งน้ำสาธารณะขนาดใหญ่ เช่น บึง ทะเล หรือทะเลสาบ ต้องร่นแนวอาคารให้ห่างจากเขตแหล่งน้ำสาธารณะนั้นไม่น้อยกว่า ๑๒ เมตร

ข้อ ๗ กรณีผู้ขออนุญาตไม่อาจปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ข้อ ๕ (๖) ข้อ ๕ (๗) ข้อ ๕ (๘) ข้อ ๖ (๖) ข้อ ๖ (๗) และข้อ ๖ (๘) ผู้ขออนุญาตอาจยื่นขอต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ตามข้อ ๘ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการผังเมืองระดับจังหวัดเพื่อพิจารณาปรับปรุงหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตอาคารพาณิชย์กรรมค้าปลีกค้าส่งเพื่อพิจารณาตามความเหมาะสมได้ ทั้งนี้ ภายใต้กรอบหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) หลักเกณฑ์ตามข้อ ๕ (๖) มีที่ว่างด้านหน้าของอาคารห่างจากริมเขตทางของถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตรได้ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่น้อยกว่า ๔๐ เมตร

(๒) หลักเกณฑ์ตามข้อ ๕ (๗) มีที่ว่างด้านข้างและด้านหลังของอาคารห่างจากเขตที่ดินของผู้อื่นหรือริมเขตทางของถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตรได้ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร

(๓) หลักเกณฑ์ตามข้อ ๕ (๘) และข้อ ๖ (๘) อาคารที่มีความสูงเกิน ๑๐ เมตร มีระยะห่างจากแนวเขตที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งอาคารศูนย์ราชการหลักของจังหวัดหรืออำเภอ ศาลากลาง โบราณสถาน และสถานศึกษา น้อยกว่า ๕๐๐ เมตรได้ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เมตร

(๔) หลักเกณฑ์ตามข้อ ๖ (๖) มีที่ว่างด้านหน้าของอาคารห่างจากริมเขตทางของถนนสาธารณะน้อยกว่า ๗๕ เมตรได้ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร

(๕) หลักเกณฑ์ตามข้อ ๖ (๗) มีที่ว่างด้านข้างและด้านหลังของอาคารห่างจากเขตที่ดินของผู้อื่นหรือริมเขตทางของถนนสาธารณะน้อยกว่า ๒๐ เมตรได้ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตร

ข้อ ๘ ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมหรืออนุญาตการก่อสร้างอาคาร หรือผู้มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมหรืออนุญาตการประกอบกิจการในเขตท้องที่จังหวัดสงขลา ปฏิบัติการให้เป็นไปตามประกาศนี้
ข้อ ๙ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ทรงพล สวาสดิ์ธรรม

ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง

เจ้าพนักงานการผัง

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

แก้ไขโดย พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓

พร้อมด้วย

กฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๕๕

จัดทำโดย

ส่วนควบคุมอาคารและผังเมือง

สำนักงานช่าง

เทศบาลนครหาดใหญ่

มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

สารบัญ

หน้า

- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒
แก้ไขโดย พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ๑ - ๒๓
- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ ๒๔ - ๓๗
- กฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๕๕ ๓๘ - ๔๕

ติดต่อข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่
สำนักงานควบคุมอาคารและผังเมือง
โทร 074 223350-9 ต่อ 1309

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

แก้ไขโดย พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

พ.ศ. 2522

แก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522”

มาตรา 2 การใช้บังคับในท้องที่ใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2479
- (2) พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2504
- (3) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 192 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2515
- (4) พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พ.ศ. 2476
- (5) พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า และหมายความรวมถึง

- (1) อัฒจันทร์ หรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่ใช้เป็นที่ชุมนุมของประชาชน
- (2) เขื่อน สะพาน อุโมงค์ ทางหรือท่อระบายน้ำ อุโมงค์ คานเรือ ท่าเรือ ท่าเรือ รื้อ กำแพง หรือประตู ที่สร้างขึ้นติดต่อกับหรือใกล้เคียงกับที่สาธารณะ
- (3) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีขนาดเกิน 1 ตารางเมตร หรือ มีน้ำหนักเกิน 10 กิโลกรัม
- (4) พื้นหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่พักจอดรถ ที่กักเก็บ และทางเข้าออกของรถ
- (5) กำหนดในกฎกระทรวงเพิ่มเติม

“ที่สาธารณะ” หมายความว่า ที่ซึ่งเปิดหรือยินยอมให้ประชาชนเข้าไปหรือใช้เป็นทางสัญจรได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่

“ก่อสร้าง” หมายความว่า สร้างอาคารขึ้นใหม่ทั้งหมด

“ดัดแปลง” หมายความว่า เปลี่ยนแปลง ต่อเติม เพิ่ม ลดหรือขยายส่วนต่างๆ ของอาคารให้ผิดไปจากเดิม

“ซ่อมแซม” หมายความว่า ซ่อมหรือเปลี่ยนส่วนต่างๆ ของอาคารให้คงสภาพเดิม

“รื้อถอน” หมายความว่า รื้อส่วนโครงสร้างอาคารออกไป

“เขตเพลิงไหม้” หมายความว่า บริเวณที่เกิดเพลิงไหม้อาคารตั้งแต่ 30 หลังคา เรือนขึ้นไป หรือมีเนื้อที่ตั้งแต่ 1 ไร่ขึ้นไป รวมถึงบริเวณระยะ 30 เมตร โดยรอบด้วย “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

- (1) นายกเทศมนตรี
- (2) ประธานกรรมการสุขภาพ
- (3) ผู้ว่าราชการจังหวัด
- (4) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (5) ปลัดเมืองพัทยา

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับในพระที่นั่งหรือพระราชวัง

หมวดที่ 1 บททั่วไป

มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง ดังต่อไปนี้

- (1) อาคารของกระทรวง ทบวง กรม
- (2) อาคารของราชการส่วนท้องถิ่น
- (3) อาคารขององค์การรัฐบาล
- (4) โบราณสถาน วัดวาอาราม
- (5) อาคารที่ทำการขององค์การระหว่างประเทศ
- (6) อาคารสถานทูตหรือสถานกงสุล
- (7) อาคารชั่วคราวเพื่อให้ประโยชน์ในการก่อสร้างอาคารถาวรที่มีกำหนดเวลา

การรื้อถอน

มาตรา 8 เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคง แข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม การจราจร ให้รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคาร มีอำนาจออกกฎกระทรวง

- (1) ลักษณะ แบบ รูปทรง สัดส่วน เนื้อที่ และที่ตั้งอาคาร
- (2) การรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของวัสดุ
- (3) การรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของพื้นที่รับอาคาร
- (4) แบบและวิธีการติดตั้งระบบประปา ไฟฟ้า แก๊สและอัคคีภัย
- (5) แบบและจำนวนห้องน้ำ-ส้วม

(6) ระบบการจัดแสงสว่าง ระบายอากาศ การระบายน้ำ และการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(7) ลักษณะ ระดับ เนื้อที่ของที่ว่างภายนอกอาคาร

(8) ระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคารหรือเขตที่ดินของผู้อื่น หรือระหว่างอาคาร กับถนน ตรอก ซอย ทางเท้า ที่สาธารณะ

(9) พื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถ ที่กักเก็บรถ และทางเข้า-ออกของรถ

(10) บริเวณห้ามก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร

(11) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร

(12) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต การอนุญาต การต่ออายุ ใบอนุญาต การออกใบรับรองและการออกใบแทน

มาตรา 9

ในกรณีที่ได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องใดในมาตรา 8 แล้วให้ราชการส่วนท้องถิ่น ถือปฏิบัติตามกฎกระทรวงนั้น

ในกรณีที่มิได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องใดในมาตรา 8 ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องนั้นได้

มาตรา 10

ในกรณีที่ได้ออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องใดในมาตรา 8 แล้ว ให้ราชการส่วนท้องถิ่น มีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องนั้นได้ กรณีดังต่อไปนี้

(1) การกำหนดรายละเอียดในเรื่องนั้นเพิ่มเติมโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงดังกล่าว

(2) การกำหนดในเรื่องที่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงดังกล่าว ต้องมีความจำเป็น หรือมีเหตุผลพิเศษเฉพาะท้องถิ่น โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการควบคุมอาคาร และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา 10 ทวิ

ในกรณีที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา 10 ดังกล่าว ก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่ประชาชน เกินความจำเป็น หรือก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ให้รัฐมนตรี มีอำนาจแจ้งให้ราชการส่วนท้องถิ่นยกเลิกหรือแก้ไขข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าวได้

มาตรา 12

กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา 9 หรือมาตรา 10 ถ้าขัดหรือแย้งกับกฎหมายผังเมือง ให้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

มาตรา 13 รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของอธิบดีกรมโยธาธิการหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาห้ามก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารเป็นการชั่วคราวได้

หมวด 2 คณะกรรมการควบคุมอาคาร

มาตรา 14 คณะกรรมการควบคุมอาคารประกอบด้วย

	ประธานกรรมการ
อธิบดีกรมโยธาธิการ	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม	กรรมการ
ผู้แทนกรมการปกครอง	กรรมการ
ผู้แทนกรมทางหลวง	กรรมการ
ผู้แทนกรมอัยการ	กรรมการ
ผู้แทนกรมการผังเมือง	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	กรรมการ
ผู้แทนกรุงเทพมหานคร	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม	กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกิน 4 คน	กรรมการ
หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคาร	กรรมการ/เลขานุการ

มาตรา 15 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระ 3 ปี

มาตรา 16 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถ
- (6) รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด

มาตรา 17 องค์ประชุม ประกอบด้วย กรรมการ ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานชี้ขาด

- มาตรา 18 คณะกรรมการควบคุมอาคาร มีอำนาจหน้าที่ดังนี้
- (1) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี
 - (2) ให้ความเห็นชอบในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น
 - (3) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น
 - (4) อื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติ
- มาตรา 19 คณะกรรมการควบคุมอาคารสามารถตั้งคณะกรรมการขึ้นมาได้
- มาตรา 20 ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารขึ้นในกรมโยธาธิการ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
- หมวด 3 การก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร
- มาตรา 21-24 ผู้ใดจะก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายอาคาร ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- มาตรา 25 เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาและออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลแก่ผู้ขอฯ ภายใน 45 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ หากมีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกิน 2 ครั้ง ๆ ละไม่เกิน 45 วัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาพร้อมเหตุจำเป็นให้ผู้ขอฯ ทราบก่อนกำหนดเวลาในแต่ละคราว
- มาตรา 26 อาคารที่อยู่ในลักษณะหรือประเภทที่ได้กำหนดเป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือสถาปัตยกรรมควบคุม วิศวกรหรือสถาปนิกที่ระบุในคำขอ ต้องได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพดังกล่าวด้วย
- มาตรา 27 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข เปลี่ยนแปลง แผนผัง บริเวณ รายการประกอบแบบแปลนหรือรายการคำนวณที่ยื่นไว้ เมื่อผู้ขอรับใบอนุญาตได้แก้ไขแล้วให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาและออกใบอนุญาตให้ภายใน 30 วัน
- มาตรา 28 รายการคำนวณที่มีผู้รับรองแบบเป็นวิศวกรได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับรายละเอียดตามหลักวิศวกรรมศาสตร์
- มาตรา 29 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแจ้งชื่อผู้ควบคุมงานพร้อมแนบหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ควบคุมงานให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ผู้ควบคุมงานเป็นบุคคลใดก็ได้ แต่ต้องไม่ขัดกับกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม
ควบคุมและสถาปัตยกรรมควบคุม

มาตรา 30 การบอกเลิกการเป็นผู้ควบคุมงาน ให้มีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแต่
ต้องไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ทางแพ่งระหว่างเจ้าของอาคารกับผู้ควบคุมงานนั้น
และต้องระงับการก่อสร้างไว้ก่อนจนกว่าจะแจ้งข้อพร้อมใบยินยอมเป็นผู้ควบคุมงานคนใหม่
ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา 31 ห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารผิดไปจากที่ได้รับอนุญาตฯ
ตลอดจนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่ได้แจ้งและได้รับใบอนุญาตการแก้ไข
เปลี่ยนแปลงจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว

การก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารที่ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาตฯ
ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ควบคุมงาน เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าเป็นการกระทำของผู้อื่น

มาตรา 32 อาคารประเภทควบคุมการใช้ คือ อาคารดังต่อไปนี้
(1) อาคารคลังสินค้า โรงมหรสพ โรงแรม อาคารชุด หรือสถานพยาบาล
(2) อาคารพาณิชยกรรม อุตสาหกรรม การศึกษา การสาธารณสุข หรือกิจการอื่นที่
กฎกระทรวงกำหนด

อาคารควบคุมการใช้ เมื่อได้ดำเนินการแล้วเสร็จ เจ้าของอาคารต้องแจ้งเป็น
หนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องเพื่อออกใบรับรองให้ภายใน 30
วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง จึงจะอนุญาตให้บุคคลใดเข้าไปใช้อาคารนั้นได้ และห้ามใช้เพื่อ
กิจการอื่น ๆ นอกจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตฯ

มาตรา 33 อาคารที่ไม่ได้ขออนุญาตเป็นอาคารควบคุมการใช้ ห้ามบุคคลใดใช้อาคารเพื่อ
ประกอบกิจการดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว รวมทั้งการ
เปลี่ยนแปลงการใช้อาคารจากกิจการหนึ่งไปใช้กิจการประเภทอื่นด้วย

มาตรา 34 ห้ามเจ้าของอาคารหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้หรือดัดแปลงพื้นที่หรืออาคารที่สร้างขึ้น
เป็นที่จอดรถ ที่กักเก็บรถ และทางเข้าออกของรถ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อการอื่น เว้น
แต่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อห้ามดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นการระงับการดำเนินการในอสังหาริมทรัพย์นั้นตลอดไปตราบเท่าที่
อาคารนั้นยังมีอยู่ ไม่ว่าจะโอนไปให้ผู้อื่นหรือไม่ก็ตาม

- มาตรา 35 ใบอนุญาตก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาตต้องยื่นขอก่อนในอนุญาตสิ้นอายุ
- มาตรา 36 ใบอนุญาตก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารจะโอนแก่กันไม่ได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- มาตรา 37 กรณีผู้ได้รับใบอนุญาตฯ ดังกล่าวตาย ทายาทหรือผู้จัดการมรดกต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตายและให้ถือว่าทายาทหรือผู้จัดการมรดกดังกล่าวเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นแทน
- มาตรา 38 ในระหว่างการก่อสร้างอาคาร ผู้รับใบอนุญาตต้องเก็บใบอนุญาตพร้อมแบบแปลน แผนผังไว้ในบริเวณก่อสร้างด้วย 1 ชุด พร้อมทั้งจะให้นายช่างหรือนายตรวจ ตรวจได้ อาคารประเภทควบคุมการใช้ ให้แสดงใบอนุญาตและใบรับรองอาคารไว้ในที่เปิดเผย ณ อาคารนั้นด้วย
- มาตรา 39 กรณีใบอนุญาตหรือใบรับรองชำรุด สูญหาย ให้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรองต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ทราบการชำรุดสูญหายนั้น
- มาตรา 39 ทวิ การก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร โดยไม่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก็ได้ โดยให้ดำเนินการ
- (1) แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ พร้อมยื่นเอกสารดังนี้
 - ชื่อสถาปนิกผู้ออกแบบ ประเภท วุฒิสถาปนิก พร้อมใบอนุญาต
 - ชื่อวิศวกรผู้คำนวณ ประเภท วุฒิวิศวกร พร้อมใบอนุญาต
 - ชื่อผู้ควบคุมงานตามวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมและวิศวกรรมควบคุม พร้อมใบอนุญาต
 - หนังสือรับรองของสถาปนิก วิศวกรและผู้ควบคุมงานดังกล่าวรับรองว่าการก่อสร้างอาคารนั้นถูกต้องตามพระราชบัญญัติกฎกระทรวง และข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องทุกประการ
 - แผนผัง แบบแปลน รายการคำนวณอาคารที่จะก่อสร้าง
 - วันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดการดำเนินการดังกล่าว
 - (2) ให้ชำระค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลนด้วย
- เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานให้ภายในวันที่ได้รับแจ้ง และสามารถดำเนินการก่อสร้างได้ตั้งแต่วันที่รับใบแจ้ง

มาตรา 39 ตี

ในกรณีที่ข้อมูลหรือเอกสารไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้แจ้งแก้ไขเพิ่มเติมภายใน 7 วัน นับแต่วันที่รับทราบคำสั่งดังกล่าว

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือแจ้งข้อบกพร่องให้ผู้แจ้ง หากตรวจพบว่าการก่อสร้างหรือแบบแปลน แผนผัง รายการคำนวณที่ได้ยื่นไว้ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติกฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ภายใน 120 วัน หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ถือว่าได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ววันแต่

(1) การกระทำความผิดรื้อถอนที่สาธารณะ

(2) การกระทำความผิดเกี่ยวกับระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับที่หรือทางสาธารณะ จัดกับข้อกำหนดในกฎหมาย

(3) การกระทำความผิดอยู่ในบริเวณห้ามก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร

หมวด 4 อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา 40

ในกรณีที่มีการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร โดยไม่ได้รับอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการดังนี้

(1) มีคำสั่งให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง ผู้ควบคุมงาน ผู้ดำเนินการ ลูกจ้างหรือบริวารบุคคลดังกล่าว ระงับการกระทำความผิด

(2) มีคำสั่งห้ามบุคคลใดเข้าไปในสถานที่หรือบริเวณก่อสร้าง และให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่นั้น

(3) พิจารณาออกคำสั่งตามมาตรา 41 หรือ 42 ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มิคำสั่งตาม (1)

มาตรา 41

ถ้าการกระทำในมาตรา 40 เป็นกรณีที่สามารรถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ยื่นขออนุญาตหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในกำหนดแต่ไม่น้อยกว่า 30 วัน ในกรณีมีเหตุอันสมควร จะขยายระยะเวลาออกไปอีกก็ได้

มาตรา 42

ถ้าการกระทำในมาตรา 40 เป็นกรณีที่สามารรถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งให้เจ้าของอาคาร รื้อถอนอาคารนั้นออกทั้งหมดหรือ บางส่วน ได้ภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่า 30 วัน

มาตรา 43

ถ้าเจ้าของอาคารไม่รื้อถอนอาคารตามคำสั่งในมาตรา 42 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) ยื่นคำร้องต่อศาล นับแต่ระยะเวลาตามคำสั่งในมาตรา 42 ได้ล่วงพ้นไปเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งจับกุมและกักขัง

(2) จัดการรื้อถอนอาคารดังกล่าวได้เอง โดยต้องปิดประกาศกำหนดการรื้อถอนไว้ในบริเวณนั้นเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 7 วัน และเจ้าของอาคารและหรือผู้เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันเสียค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน เว้นแต่บุคคลดังกล่าวพิสูจน์ได้ว่าตนไม่ได้มีส่วนร่วมกระทำการฝ่าฝืนด้วย

ในการรื้อถอนดังกล่าว หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้แทนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่พฤติการณ์แล้ว เจ้าของอาคารจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้

วัสดุก่อสร้างหรือสิ่งของจากการรื้อถอน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเก็บรักษาหรือขายเป็นเงินเก็บไว้ได้ หากเจ้าของไม่ได้เรียกคืนภายใน 30 วัน นับจากวันที่รื้อถอนสิ่งของหรือเงินนั้นตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

มาตรา 44

กรณีที่มีการฝ่าฝืน ให้นุคคลเข้าไปใช้อาคารในอาคารที่เข้าข่ายอาคารประเภทควบคุมการใช้ โดยยังไม่ได้รับใบรับรอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งระงับการใช้อาคารนั้น

มาตรา 45

กรณีที่มีการฝ่าฝืนอาคารหรือสิ่งก่อสร้างเพื่อใช้เป็นห้องจอร์ด ทีกัลบริด และทางเข้าออกของรถ ไปใช้กิจการอื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งระงับและสั่งให้รื้อถอนแก้ไขเปลี่ยนแปลงกลับสู่สภาพเดิมภายในระยะเวลาที่กำหนดให้

มาตรา 46

ในกรณีที่ก่อสร้าง ดัดแปลง เคลื่อนย้ายอาคาร แม้ได้รับอนุญาตแล้วก็ตามหากมีสภาพหรือการใช้ที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน การป้องกันอัคคีภัย หรือก่อเหตุรำคาญ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้แก้ไขได้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หากมีการฝ่าฝืนคำสั่ง ให้ดำเนินการตามมาตรา 42

มาตรา 47

การสั่งหรือการแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือจะทำเป็นบันทึกให้เจ้าของอาคารลงลายมือชื่อรับทราบก็ได้

ในกรณีดำเนินการตามวรรคหนึ่งไม่ได้ ให้ปิดประกาศสำเนาคำสั่งหรือ หนังสือแจ้งไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณที่ก่อสร้างนั้น และให้ถือว่าเจ้าของอาคารได้ทราบคำสั่งหรือหนังสือแจ้งนั้นแล้ว เมื่อพ้นกำหนด 7 วัน นับแต่วันที่ปิดประกาศ

มาตรา 47 ทวิ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นกรณีแจ้งให้ระงับการกระทำหรือให้รื้อถอนอาคารให้
ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และให้ปิดประกาศคำสั่งดังกล่าวไว้ใน
ที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณสถานที่ก่อสร้างนั้น และให้ถือว่าผู้รับคำสั่ง
ดังกล่าว ได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วเมื่อพ้นกำหนด 3 วัน นับแต่วันที่ปิดประกาศ

มาตรา 48 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเข้าไปในอาคารหรือบริเวณอาคารที่สงสัยว่าฝ่าฝืนพระราช
บัญญัติ ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาราชการของสถานที่นั้น รวมทั้ง
การสอบถามข้อเท็จจริงหรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องได้

มาตรา 49 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานที่มีความรู้ หรือคุณวุฒิ
ตามที่กำหนดให้เป็นนายตรวจหรือนายช่างได้

มาตรา 49 ทวิ ในกรณีที่มีการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร โดยฝ่าฝืน
พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เจ้า
พนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งดังนี้

(1) แจ้งเวียนชื่อและการกระทำของผู้ออกแบบอาคาร ผู้คำนวณอาคารและผู้
ควบคุมงาน ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของตนทราบ เพื่อให้แจ้งการออกใบอนุญาตก่อสร้าง
อาคารซึ่งมีชื่อบุคคลนั้นเป็นผู้รับผิดชอบในแบบแปลน เป็นกำหนดเวลาราวละ 5 ปี นับแต่
วันที่มีคำสั่งดังกล่าว

(2) แจ้งชื่อและการกระทำของบุคคลดังกล่าวไปยังคณะกรรมการควบคุมอาคาร
และให้คณะกรรมการควบคุมอาคารแจ้งเวียนชื่อและการกระทำของบุคคลนั้นไปยังเจ้า
พนักงานท้องถิ่นอื่น ๆ ทราบ เพื่อให้แจ้งการออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารพร้อมทั้งแจ้งให้
คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมและวิศวกรรม เพื่อพิจารณา
ดำเนินการทางด้านกฎหมายวิชาชีพ

แต่หากเจ้าของอาคารได้ทำการแก้ไข เปลี่ยนแปลงถูกต้องแล้ว เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นไม่ต้องมีคำสั่งแจ้งเวียนดังกล่าวก็ได้

ผู้ซึ่งได้รับการแจ้งเวียนชื่อดังกล่าว มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณา
อุทธรณ์ได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

หมวด 5 การอุทธรณ์

มาตรา 50

องค์ประกอบคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(1) ในกรุงเทพมหานครหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ปลัดกระทรวงมหาดไทย	ประธานกรรมการ
อธิบดีกรมโยธาธิการ	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการฯ วิชาชีพวิศวกรรม	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการฯ วิชาชีพสถาปัตยกรรม	กรรมการ
รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน 6 คน	กรรมการ
(ต้องมีภาคเอกชนไม่น้อยกว่า 2 คน)	

หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคาร กรรมการ/เลขานุการ

(2) ในเขตเทศบาล สุขาภิบาล เมืองพัทยา หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ

ผู้ว่าราชการจังหวัด	ประธานกรรมการ
อัยการจังหวัด	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งไม่เกิน 7 คน	กรรมการ
(ต้องมีภาคเอกชนไม่น้อยกว่า 2 คน)	

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้งข้าราชการ 1 คน เลขานุการ

ให้ใช้มาตรา 15, 16, 17 มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยอนุโลม

มาตรา 51

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

- (1) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (2) มีหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (3) สอบถามข้อเท็จจริงหรือกระทำการใด ๆ เท่าที่จำเป็น และสามารถเข้าไปในอาคารที่เป็นมูลกรณีระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกก็ได้

มาตรา 52

การอุทธรณ์ ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ภายใน 30 วัน นับแต่วัน

ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้ออกคำสั่งดังกล่าวและให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดส่งคำอุทธรณ์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดไปยังคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ภายใน 10 วัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์วินิจฉัยอุทธรณ์ภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้เสนอคดีต่อศาลภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือคำพิพากษาของศาล

ในระหว่างอุทธรณ์ ห้ามมิให้ผู้อุทธรณ์หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นกระทำการใดแก่อาคารมูลกรณี เว้นแต่อาคารนั้นจะเป็นอันตรายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินหรือมีลักษณะไม่อาจรื้อได้

หมวด 6 นายช่างและนายตรวจ

มาตรา 53 ให้นายช่างหรือนายตรวจ มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบบริเวณที่มีการก่อสร้างว่ามี การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหรือไม่ รวมทั้งการสอบถามหรือสั่งให้แสดง เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น

มาตรา 54 หากมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาคารที่ได้ก่อสร้างเสร็จแล้วนั้นมีการฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการใช้อาคารประเภทควบคุมการใช้กระทำให้เกิดไปจากเดิม ให้นายช่างหรือนายตรวจมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบอาคารนั้นได้ รวมทั้งการสอบถามข้อเท็จจริง หรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่น ๆ ได้ จากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น

มาตรา 55 ให้นายช่างหรือนายตรวจปฏิบัติการระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือใน เวลาทำการของสถานที่นั้น

หมวด 7 เขตเพลิงไหม้

มาตรา 56 บริเวณที่เข้าลักษณะเป็นเขตเพลิงไหม้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำประกาศแสดงเขต เพลิงไหม้ พร้อมแผนที่สังเขป และเงื่อนไขต่าง ๆ ณ สำนักงานราชการส่วนท้องถิ่นนั้น และ บริเวณที่เกิดเพลิงไหม้

มาตรา 57 ภายใน 45 วัน นับแต่วันเกิดเพลิงไหม้ ห้ามผู้ใดกระทำการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อ ถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร รวมทั้งผู้ได้รับอนุญาตฯ เดิม ให้ระงับการกระทำไว้ด้วย ยกเว้น

- (1) อาคารชั่วคราวที่มีการควบคุมโดยทางราชการ
- (2) คัดแปลง ซ่อมแซม เตาที่จำเป็นแก่การอยู่อาศัย

- มาตรา 58 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาว่าสมควรจะมีการปรับปรุงเขตเพลิงไหม้หรือไม่ โดยคำนึงถึงการป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการจราจร โดยเสนอความเห็นพร้อมด้วยแผนที่สังเขปแสดงแนวเขตเพลิงไหม้ต่อคณะกรรมการควบคุมอาคาร ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่เกิดเพลิงไหม้ คณะกรรมการควบคุมอาคารพิจารณาแล้วให้เสนอความเห็นพร้อมทั้งข้อสังเกตต่อรัฐมนตรี เพื่อสั่งว่าจะมีการปรับปรุงหรือไม่ ภายใน 45 วัน นับแต่วันที่เกิดเพลิงไหม้
- มาตรา 59 กรณีที่มีการประกาศไม่ปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ การห้ามเป็นอันยกเลิกกรณีที่มีการประกาศปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ ให้การห้ามมีผลใช้บังคับต่อไปอีกเป็นเวลา 60 วัน นับแต่วันที่ประกาศปรับปรุงเขตเพลิงไหม้นั้น และให้สำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารจัดทำแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้เสนอต่อรัฐมนตรี เพื่อประกาศใช้บังคับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว
- มาตรา 60 เมื่อมีประกาศใช้บังคับแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารให้ผิดไปจากที่กำหนดในแผนผังนั้น และบรรดาใบอนุญาตต่าง ๆ ที่ได้ออกไว้ก่อนวันประกาศใช้บังคับซึ่งขัดกับแผนผังดังกล่าวให้เป็นอันยกเลิก
- มาตรา 60 ทวิ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเริ่มต้นดำเนินการปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ภายใน 2 ปี ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องดำเนินการเวนคืนที่ดินหรือสังหาริมทรัพย์ให้จ่ายเงินค่าตอบแทนแก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนก่อนเริ่มดำเนินการปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ ถ้ามิได้เริ่มต้นดำเนินการปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ภายในกำหนดให้ประกาศดังกล่าวเป็นอันยกเลิก
- มาตรา 61 ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องจัดให้ได้มาซึ่งที่ดินหรือสังหาริมทรัพย์ใดให้ดำเนินการเวนคืนที่ดินหรือสังหาริมทรัพย์นั้น
- มาตรา 62 ถ้าท้องที่ใดยังไม่มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่า ได้มีพระราชกฤษฎีกา ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในท้องที่นั้นตั้งแต่วันที่เกิดเพลิงไหม้
- หมวด 8 บทเปิดเตลิด
- มาตรา 63 ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ บุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นต้องให้ความสะดวกและช่วยเหลือตามสมควร
- มาตรา 64 ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

- มาตรา 64 ทวิ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหักเงินค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลน ก่อสร้าง
ตัดแปลงอาคารไว้ได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าว เพื่อนำ มาจัดสรร
เป็นเงินค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจแบบแปลนก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคาร
- มาตรา 65 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21, 22, 31, 32, 33, 34, 52, 57 หรือมาตรา 60
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21, 31, 32, 34
หรือมาตรา 57 ยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกิน 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน
- มาตรา 66 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 30, 38, 39 หรือมาตรา 39 ครี ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
10,000 บาท
- มาตรา 66 ทวิ ผู้ใดมิได้รื้อถอนอาคารตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละ
ไม่เกิน 300,000 บาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามคำสั่ง
- มาตรา 67 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 30 หรือฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 40 44 หรือ
มาตรา 45 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับอีกวันละ
ไม่เกิน 30,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน
- มาตรา 68 ผู้ใด
(1) ไม่มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการ พิจารณา
อุทธรณ์
(2) ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- มาตรา 69 ถ้าการกระทำความผิดเป็นการกระทำของผู้ดำเนินการ ผู้กระทำต้องระวางโทษเป็น
สองเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ
- มาตรา 70 ถ้าการกระทำความผิดเป็นการกระทำอันเกี่ยวกับอาคารเพื่อพาณิชยกรรม อุตสาหกรรม
การศึกษา หรือการสาธารณสุข หรือเป็นการกระทำในทางการค้าเพื่อให้เช่าหรือจำหน่ายโดยมี
ค่าตอบแทน ผู้กระทำต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

- มาตรา 71 ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21, 22, 34, 42, 52, 57 หรือ มาตรา 60 ให้ถือว่าเป็นการกระทำของเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เว้นแต่บุคคลนั้นจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นการกระทำของผู้อื่น
- มาตรา 72 ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิด ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น
- มาตรา 73 ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรืออาคารที่อยู่ใกล้ชิดหรือติดต่อกับอาคารที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น ถูกระทบกระเทือนเนื่องจากการกระทำความผิดดังกล่าว เป็นผู้เสียหายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา
- มาตรา 74 ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี
- (1) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
 ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้แทนกรมตำรวจ
- (2) ในเขตจังหวัดอื่น ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด และหัวหน้า
 ตำรวจภูธรจังหวัดหรือผู้กำกับการตำรวจ แล้วแต่กรณี
- ความผิดตามมาตรา 65, 66, 66 ทวิ, 67, 68, 69 หรือมาตรา 70 ให้คณะกรรมการ
 เปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้องหรือได้รับโทษ
 จำคุก เมื่อผู้ต้องหาได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ
 ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้แก่คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ภายใน 7 วัน นับ
 ตั้งแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ
- บทเฉพาะกาล**
- มาตรา 75 บรรดาคำขออนุญาโตใด ๆ ที่ไต่ขึ้นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ใน
 ระหว่าง การพิจารณาและการอนุญาโตใด ๆ ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาโตและการอนุญาโตตาม
 พระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม
- กรณีที่การขออนุญาโตหรือการพิจารณาอนุญาตมีข้อแตกต่างไป ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น
 มีคำสั่งตามมาตรา 27 เพื่อให้ผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในเวลา 30 วัน
- มาตรา 76 อาคารซึ่งได้รับใบอนุญาตได้กระทำการเสร็จแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
 ให้ได้รับยกเว้น ไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 32 วรรคสอง

มาตรา 77

ท้องที่ใดมีอาคารก่อสร้างขึ้นเป็นจำนวนมากในที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปรับปรุงอาคารใน ท้องที่นั้นแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือ หลายอย่างดังต่อไปนี้

(1) มีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารรื้อถอนอาคารนั้นภายในกำหนดเวลา ไม่เกิน 6 เดือน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง แต่การสั่งรื้อถอนอาคารจะต้องกระทำเพื่อความ เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การพัฒนาท้องถิ่น หรือประโยชน์ในการใช้ที่สาธารณะ ของประชาชน

(2) มีคำสั่งภายใน 30 วัน นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปรับปรุงอาคาร มีผลใช้ บังคับ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารให้ถูกต้องตาม พระราชบัญญัตินี้ภายในกำหนดเวลาไม่เกิน 6 เดือน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

(3) มีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารดำเนินการเพื่อขจัดหรือระงับเหตุที่ ก่อให้เกิด หรืออาจก่อให้เกิดสภาพที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ปลอดภัยในการอยู่อาศัยการป้องกัน อัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง และการอำนวยความสะดวก สะดวกแก่การจราจร ภายในกำหนดเวลาไม่เกิน 6 เดือน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

(4) มีคำสั่งให้เจ้าของอาคารทำสัญญาเช่าที่ดินกับเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าเช่าที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารไม่ปฏิบัติตาม ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 50,000 บาทและถ้าผู้นั้นไม่รื้อถอนอาคารให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาผู้นั้นต้องระวาง โทษปรับเป็นรายวันอีกวันละ 1,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

พระราชกฤษฎีกาดำรงหนึ่ง ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดนั้นแนบ ท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย

มาตรา 78

ให้ถือว่าอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร ที่ได้ยื่นไว้ก่อน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ได้ยื่นต่อ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 79

บรรดากฎกระทรวง เทศบัญญัติ ข้อบัญญัติจังหวัด กฎ ข้อบังคับ ประกาศหรือ คำสั่งซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารพุทธศักราช 2479 หรือพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้พุทธศักราช 2476 ให้คงใช้ บังคับได้ต่อไป ทั้งนี้ เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 80

ท้องที่ใดได้มีพระรากฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 หรือพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช 2476 อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าได้มีพระรากฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ในท้องที่นั้นแล้ว

ตารางองค์ประกอบของฐานความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

ข้อ	ฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษ			
			จำคุกไม่เกิน	ปรับไม่เกิน	จำคุก/ปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	ตลอดเวลาที่ฝ่าฝืน ปรับวันละ ไม่เกิน
1	1.1 ก่อสร้างอาคารโดยมิได้รับใบอนุญาต หรือมิได้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมาย 1.2 คัดแปลงอาคาร โดยมิได้รับใบอนุญาต หรือมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมาย 1.3 เคลื่อนย้ายอาคาร โดยมิได้รับใบอนุญาต หรือมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมาย	ม.21, ม.39 ทวิ	3 เดือน	60,000 บาท	จำหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	10,000 บาท
2	2.1 รื้อถอนอาคารที่มีส่วนสูงเกิน 15 เมตร ห่างจากอาคารอื่น หรือห่างที่สาธารณะน้อยกว่าความสูงของอาคาร โดยมิได้รับใบอนุญาตหรือมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมาย 2.2 รื้อถอนอาคารที่อยู่ห่างจากอาคารอื่นหรือที่สาธารณะน้อยกว่า 2 เมตร โดยมิได้รับใบอนุญาตหรือมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมาย	ม.22, ม.65	3 เดือน	60,000 บาท	จำหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	60,000 บาท
3	3.1 จัดให้มีหรือดำเนินการก่อสร้างอาคารให้ผิดไปจากแผนผัง บริเวณแบบแปลนและรายการประกอบแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต หรือผิดไปจากวิธีการหรือเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาต โดยมิชอบ	ม.31, ม.65	3 เดือน	60,000 บาท	จำหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	10,000 บาท

ตารางองค์ประกอบของฐานความคิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

ข้อ	ฐานความคิด	มาตรา	อัตราโทษ			
			จำคุกไม่เกิน	ปรับไม่เกิน	จำคุก/ปรับ	ตลอดเวลาที่ฝ่าฝืน ปรับวันละไม่เกิน
4	3.2 จัดให้มีหรือดำเนินการดัดแปลงอาคารให้ผิดไปจากแผนผังบริเวณแบบแปลน รายการประกอบแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต หรือผิดไปจากวิธีการหรือเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นระบุไว้ในใบอนุญาตโดยมิชอบ	ม.32, ม.65	3 เดือน	60,000 บาท	จำหรือปรับหรือทั้งจำทั้งปรับ	10,000 บาท
	3.3 รื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายอาคารผิดไปจากแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต หรือผิดไปจากวิธีการหรือเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นระบุไว้ในใบอนุญาตโดยมิชอบ					
	4.1 ใช้อาคารประเภทควบคุมการใช้เพื่อกิจการค้าที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือที่ได้แจ้งไว้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนได้รับใบรับรองจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น					
5	4.2 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารประเภทควบคุมการใช้ ใช้หรือยินยอมให้บุคคลอื่นใช้อาคารนั้นในกิจการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือที่ได้แจ้งไว้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น	ม.33, ม.65	3 เดือน	60,000 บาท	จำหรือปรับหรือทั้งจำทั้งปรับ	10,000 บาท
	5.1 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารใช้ หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้อาคารที่มีใช้ประเภทควบคุมการใช้เพื่อกิจการประเภทควบคุมการใช้โดยมิได้รับอนุญาต หรือมิได้แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ					

ตารางองค์ประกอบของฐานความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

ข้อ	ฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษ			
			จำคุกไม่เกิน	ปรับไม่เกิน	จำคุก/ปรับ	ตลอดเวลาที่ฝ่าฝืน ปรับวันละไม่เกิน
6	5.2 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารประเภทควบคุมการใช้ เปลี่ยนการใช้สำหรับกิจการหนึ่งไปใช้เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้สำหรับอีกกิจการหนึ่ง โดยมีได้รับอนุญาต	ม.34, ม.65	3 เดือน	60,000 บาท	จำหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	10,000 บาท
7	7.1 ผูุ้ทรณ์หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นกระทำการใดแก่อาคารอันเป็นมูลกรณีแห่งการอุทธรณ์ในระหว่างอุทธรณ์โดยไม่มีเหตุที่จะทำได้ตามกฎหมาย 7.2 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารประเภทควบคุมการใช้ ใช้หรือยินยอมให้บุคคลอื่นใช้อาคารนั้นในกิจการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือที่ได้แจ้งไว้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น	ม.42, 6, พ.65	3 เดือน	60,000 บาท	จำหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	-
8	8.1 ก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารในเขตเพลิงไหม้ภายในระยะเวลา 45 วัน นับแต่วันเกิดเพลิงไหม้ โดยไม่มีเหตุที่จะทำได้ตามกฎหมาย 8.2 ไม่ระงับการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายอาคารในเขตเพลิงไหม้ ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการก่อนวันเกิดเพลิงไหม้	ม.57, ม.65	3 เดือน	60,000 บาท	จำหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	10,000 บาท

ตารางองค์ประกอบของฐานความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

ข้อ	ฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษ			
			จำคุกไม่เกิน	ปรับไม่เกิน	จำคุก/ปรับ	ตลอดเวลาที่ฝ่าฝืน ปรับวันละไม่เกิน
9	ก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารในเขตตามแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ให้ผิดไปจากที่กำหนดในแผนผังนั้น	ม.65	3 เดือน	60,000 บาท	จำหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	-
10	10.1 ผู้รับใบอนุญาตไม่แจ้งบอกเลิกตัวผู้ควบคุมงานที่ได้แจ้งชื่อไว้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น 10.2 ผู้ควบคุมงานไม่แจ้งการเลิกเป็นผู้ควบคุมงานนั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ	-	-	10,000 บาท	-	-
11	11.1 ผู้รับใบอนุญาตไม่เก็บใบอนุญาตแผนผังบริเวณ แบบแปลนและรายการประกอบแบบแปลนไว้ในบริเวณที่ได้รับอนุญาต 1 ชุด พร้อมทั้งจะให้นายช่างหรือนายตรวจดู 11.2 ผู้ครอบครองอาคารประเภทควบคุมการใช้ไม่แสดงใบรับรองไว้โดยเปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ อาคารนั้น 11.3 ผู้ครอบครองอาคารประเภทควบคุมการใช้ไม่แสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ อาคารนั้น	ม.38, ม.66	-	10,000 บาท	-	-
12	ผู้รับใบอนุญาตหรือใบรับรองไม่ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรองที่ชำรุดสูญหายภายใน 15 วันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำรุดสูญหาย	ม.39, ม.66	-	10,000 บาท	-	-
13	ผู้แจ้งการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารตามมาตรา 39 ทวิ ไม่แก้ไขข้อผิดพลาดตามคำสั่งหรือคำทักท้วงของเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด	ม.39, ตร., ม.66	-	10,000 บาท	-	-

ตารางองค์ประกอบของฐานความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

ข้อ	ฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษ			
			จำคุกไม่เกิน	ปรับไม่เกิน	จำคุก/ปรับ	ตลอดเวลาที่ฝ่าฝืน ปรับวันละไม่เกิน
14	ไม่รื้อถอนอาคารตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา 42 โดยมิชอบ	ม.42, ม.66 ทวิ	6 เดือน	100,000 บาท	จำหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	30,000 บาท
15	ผู้รับใบอนุญาตไม่ระงับการดำเนินการที่ได้รับอนุญาตในระหว่างที่บอกเลิกตัวผู้ควบคุมงานไว้ จนกว่าจะได้ตัวผู้ควบคุมงานคนใหม่ และได้แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบตามกฎหมายแล้ว	ม.30, ว.2, ม.67	6 เดือน	100,000 บาท	จำหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	30,000 บาท
16	16.1 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารผู้ควบคุมงาน ผู้ดำเนินการ ลูกจ้าง หรือบริวารของบุคคลนั้น ๆ ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่สั่งให้ระงับการกระทำนั้น ๆ 16.2 ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่สั่งห้ามใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคาร หรือบริเวณที่มีการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารใด โดยผิดกฎหมาย	ม.40, ว.1, ม.67 ม.44, 67	6 เดือน	100,000 บาท	จำหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	30,000 บาท
17	เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่สั่งระงับการใช้อาคารประเภทควบคุมการใช้ ซึ่งยังมีได้ใบรับรองหรือใบอนุญาต	ม.44, ม.67	6 เดือน	100,000 บาท	จำหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	30,000 บาท
18	เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่ต้องมีพื้นที่จอดรถ ฯลฯ ซึ่งทำการคัดแปลงพื้นที่จอดรถ ฯลฯ ผิดกฎหมายไม่ระงับการกระทำนั้น ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ทำให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงพื้นที่หรือสิ่งที่สร้างขึ้น ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมภายในระยะเวลาที่กำหนด	ม.45, ม.67	6 เดือน	100,000 บาท	จำหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	30,000 บาท

ตารางองค์ประกอบของฐานความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

ข้อ	ฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษ			
			จำคุกไม่เกิน	ปรับไม่เกิน	จำคุก/ปรับ	ตลอดเวลาที่ฝ่าฝืน ปรับวันละไม่เกิน
19	19.1 ไม่ไปให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสาร ตามหนังสือเรียกของกรรมการพิจารณา อุทธรณ์โดยไม่ชอบ 19.2 ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของ กรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือผู้ซึ่ง กรรมการพิจารณาอุทธรณ์ มอบหมาย 19.3 ไม่ยอมให้ถ้อยคำแก่กรรมการ พิจารณาอุทธรณ์หรือผู้ซึ่งกรรมการพิจารณา อุทธรณ์มอบหมาย	(1) ม.51 (2) ม.86 (1) (2) (ค) ม.51	1 เดือน	1,000 บาท	จำหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	-
20	20.1 ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าพนักงานท้องถิ่น 20.2 ไม่ยอมให้ถ้อยคำหรือไม่แสดง เอกสารหลักฐานตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น	ม.48, 68 (2)	1 เดือน	1,000 บาท	จำหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	-
21	21.1 ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ช่างหรือนายตรวจ 21.2 ไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือไม่แสดง เอกสารหลักฐานตามคำสั่งของนายช่าง หรือนายตรวจ	ม.53, 68 (2)	1 เดือน	10,000 บาท	จำหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	-
22	22.1 ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของ นายช่างในการเข้าไปตรวจสอบอาคารที่ ต้องสงสัย 22.2 ไม่ยอมให้ถ้อยคำหรือไม่แสดง เอกสารหลักฐานตามคำสั่งของนายช่าง	ม.53, 68 (2)	1 เดือน	10,000 บาท	จำหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	-
23	ไม่ให้ความสะดวกหรือไม่ช่วยเหลือ กรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ซึ่งกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์มอบหมายกรรมการเปรียบเทียบคดี เจ้าพนักงานท้องถิ่น นายช่าง หรือ นายตรวจ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย	ม.63, ม.68 (2)	1 เดือน	10,000 บาท	จำหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ	-

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

(ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2543

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2543

เป็นปีที่ 55 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ พ.ศ. 2546

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสาม ของมาตรา 2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

“สำหรับเขตท้องที่ ที่ได้มีการประกาศให้ใช้บังคับผังเมืองรวม ตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือเขตท้องที่ที่ได้เคยมีการประกาศดังกล่าว ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับตามเขตของผังเมืองรวมนั้น โดยไม่ต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

สำหรับอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ อาคารชุมนุมคนและโรงแรมมหรสพ ให้ใช้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้บังคับ ไม่ว่าท้องที่ที่อาคารนั้นตั้งอยู่จะได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ก็ตาม”

มาตรา 5 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “อาคารสูง” คำว่า “อาคารขนาดใหญ่พิเศษ” คำว่า “อาคารชุมนุมคน” และคำว่า “โรงแรมมหรสพ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “อาคาร” กับบทนิยามคำว่า “ที่สาธารณะ” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

“อาคารสูง” หมายความว่า อาคารที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ที่มีความสูงตั้งแต่ยี่สิบสามเมตรขึ้นไป การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นคาบฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

“อาคารขนาดใหญ่พิเศษ” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้พื้นที่อาคารหรือส่วนใดของอาคารเป็นที่อยู่อาศัยหรือประกอบกิจการประเภทเดียวหรือหลายประเภท โดยมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังกาเดียวกันตั้งแต่หนึ่งหมื่นตารางเมตรขึ้นไป

“อาคารชุมนุมคน” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่บุคคลอาจเข้าไปภายในเพื่อประโยชน์ในการชุมนุมคน ที่มีพื้นที่ตั้งแต่หนึ่งพันตารางเมตรขึ้นไป หรือชุมนุมคนได้ตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป

“โรงมหรสพ” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์ แสดงละคร แสดงดนตรี หรือการแสดงรื่นเริงอื่นใด และมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดให้สาธารณชนเข้าชมการแสดงนั้นเป็นปกติธุระ โดยจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

มาตรา 6

ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ครอบครองอาคาร” และคำว่า “ผู้ตรวจสอบ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ผู้ดำเนินการ” กับบทนิยามคำว่า “นายตรวจ” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

“ผู้ครอบครองอาคาร” หมายความว่า รวมถึง ผู้จัดการของนิติบุคคล อาคารชุด สำหรับทรัพย์ส่วนกลางตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดด้วย

“ผู้ตรวจสอบ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 7

ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “นายช่าง” และ “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“นายช่าง” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นนายช่าง หรือวิศวกรหรือสถาปนิกซึ่งอธิบดีกรมโยธาธิการแต่งตั้งให้เป็นนายช่าง

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

- (1) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล
- (2) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(3) ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(4) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(5) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(6) ผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น”

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 8 เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกัน อัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด

(1) ประเภท ลักษณะ แบบ รูปทรง สัดส่วน ขนาด เนื้อที่ และที่ตั้งของอาคาร

(2) การรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทน ตลอดจนลักษณะและคุณสมบัติของวัสดุที่ใช้

(3) การรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคาร

(4) แบบและวิธีการเกี่ยวกับการติดตั้งระบบประปา ก๊าซ ไฟฟ้า เครื่องกล ความปลอดภัยเกี่ยวกับอัคคีภัยหรือภัยพิบัติอย่างอื่น และการป้องกันอันตรายเมื่อมีเหตุฉุกเฉินวุ่นวาย

(5) แบบ และจำนวนของห้องน้ำและห้องส้วม

(6) ระบบการจัดการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของอาคาร เช่น ระบบการจัดแสงสว่าง การระบายอากาศ การปรับอากาศ การฟอกอากาศ การระบายน้ำ การบำบัดน้ำเสีย และการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(7) ลักษณะ ระดับ ความสูง เนื้อที่ของที่ว่างภายนอกอาคาร หรือแนวอาคาร

(8) ระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคารหรือเขตที่ดินของผู้อื่น หรือระหว่างอาคารกับ ถนน ครอบ ซอย ทางเท้า ทาง หรือที่สาธารณะ

(9) พื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่พักจอดรถ ที่กักเก็บ และทางเข้าออกของรถ สำหรับอาคารบางชนิดหรือบางประเภท ตลอดจนลักษณะและขนาดของพื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นดังกล่าว

(10) บริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนการใช้ อาคารชนิดใดหรือ ประเภทใด

(11) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือ เปลี่ยนการใช้อาคาร

(12) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต การต่ออายุ ใบอนุญาตการโอนใบอนุญาต การออกใบรับรอง และการออกใบแทนตามพระราชบัญญัตินี้

(13) หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ออกแบบ ผู้ควบคุมงาน ผู้ดำเนินการผูก ครอบครองอาคารและเจ้าของอาคาร

(14) คุณสมบัติเฉพาะและลักษณะต้องห้ามของผู้ตรวจสอบ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไข ในการขอขึ้นทะเบียนและการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ

(15) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจสอบอาคาร ดัดตั้งและตรวจสอบอุปกรณ์ ประกอบ ของอาคาร

(16) ชนิดหรือประเภทของอาคารที่เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคารหรือ ผู้ดำเนินการต้องทำการประกันภัยความรับผิดชอบตามกฎหมายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน ของบุคคลภายนอก”

มาตรา 9

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 8 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 “มาตรา 8 ทวิ” เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยของประชาชน ให้รัฐมนตรีโดย คำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดประเภทหรือ ลักษณะของสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการขนส่งบุคคลในบริเวณใดในลักษณะกระเช้าไฟฟ้าหรือ สิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน หรือออกกฎกระทรวงกำหนดประเภท หรือลักษณะของสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องเล่นในสวนสนุกหรือในสถานที่อื่นใดเพื่อ ประโยชน์ในลักษณะเดียวกันเป็นอาคารตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ ก่อสร้าง การอนุญาตให้ใช้ การตรวจสอบ มาตรฐานการรับน้ำหนัก ความปลอดภัย และ คุณสมบัติของวัสดุหรืออุปกรณ์ที่จำเป็นเกี่ยวกับสิ่งนั้น ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของ สิ่งก่อสร้างขึ้นแต่ละประเภทหรือแต่ละลักษณะโดยอาจกำหนดให้แตกต่างจากบทบัญญัติ ของพระราชบัญญัตินี้ได้”

มาตรา 10

ให้ยกเลิกความใน (3) และ (4) ของมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

“(3) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือส่วนราชการในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(4) กำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (5) และ (6) ของมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535

“(5) รับขึ้นทะเบียนและเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ

(6) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา 20 ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารขึ้นในกรมโยธาธิการ มีหน้าที่ดังนี้

(1) ปฏิบัติงานธุรการและงานวิชาการให้แก่คณะกรรมการควบคุมอาคาร

(2) ปฏิบัติงานธุรการ ตรวจสอบข้อเท็จจริง และเสนอความเห็นแก่คณะกรรมการพิจารณา

(3) ประสานงานและให้ความช่วยเหลือแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนให้คำแนะนำแก่ภาคเอกชน

(4) ปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการควบคุมอาคารมอบหมาย”

มาตรา 13 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 21 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 “มาตรา 21 ทวิ การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารชนิดหรือประเภทที่กฎกระทรวงกำหนดให้มีการตรวจสอบงานออกแบบและคำนวณส่วนต่าง ๆ ของโครงสร้างอาคาร ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งตามมาตรา 39 ทวิ ต้องจัดให้มีการตรวจสอบงานออกแบบและคำนวณดังกล่าวตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา 28 ในกรณีที่แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณที่ได้ยื่นมาพร้อมกับคำขอรับใบอนุญาตกระทำโดยผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาแต่เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับรายการคำนวณ”

มาตรา 15 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 28 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 “มาตรา 28 ทวิ ในกรณีที่แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายละเอียด

ด้านสถาปัตยกรรม ของอาคารซึ่งไม่เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ที่ดินได้ยื่นมาพร้อมกับคำขอรับใบอนุญาต กระทำโดยผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยสถาปนิกให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบพิจารณาแต่เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับรายละเอียดด้านสถาปัตยกรรมส่วนภายในอาคาร เว้นแต่ทางหนีไฟและบันไดหนีไฟ

มาตรา 16

ให้ยกเลิกความใน (1) ของมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(1) อาคารสำหรับใช้เป็นคลังสินค้า โรงแรม อาคารชุด หรือสถานพยาบาล”

มาตรา 17

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 32 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 “มาตรา 32 ทวิ เจ้าของอาคาร ดังต่อไปนี้

- (1) อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ
- (2) อาคารชุมนุมคน
- (3) อาคารตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ต้องจัดให้มีผู้ตรวจสอบด้านวิศวกรรมหรือผู้ตรวจสอบด้านสถาปัตยกรรม แล้วแต่กรณี ทำการตรวจสอบสภาพอาคาร โครงสร้างของตัวอาคาร อุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ เกี่ยวกับระบบไฟฟ้า และการจัดแสงสว่างระบบการเตือน การป้องกันและการระงับอัคคีภัย การป้องกันอันตรายเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน ระบายอากาศ ระบายน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบเครื่องกล หรือระบบอื่น ๆ ของอาคารที่จำเป็นต่อการป้องกันอันตรายต่าง ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน แล้วรายงานผลการตรวจสอบต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาผลการตรวจสอบสภาพอาคารตามวรรคหนึ่งโดยมิชักช้า เพื่อพิจารณาออกใบรับรองการตรวจสอบสภาพอาคารหรือดำเนินการตามมาตรา 46 หรือมาตรา 46 ทวิ แล้วแต่กรณี ต่อไป”

มาตรา 18

ให้ยกเลิกความในมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 37 ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา 21 มาตรา 22 หรือมาตรา 33 ดา ย ภายาท หรือผู้จัดการมรดกของบุคคลดังกล่าว ซึ่งประสงค์จะทำการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารนั้นต่อไป ต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ทราบภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ผู้ได้รับอนุญาตตาย ในกรณีเช่นว่านี้ให้ถือว่าทายาท หรือผู้จัดการมรดกดังกล่าวเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นแทน”

มาตรา 19

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 3 ทวิ การอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการเกี่ยวกับโรงมหรสพ มาตรา 39 จัตวา มาตรา 39 เบญจ และมาตรา 39 ฉ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

หมวด 3 ทวิ

การอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการเกี่ยวกับโรงมหรสพ

มาตรา 39

จัตวา การก่อสร้าง คัดแปลง เคลื่อนย้าย รื้อถอน หรือตรวจสอบอาคารที่ใช้เพื่อประกอบกิจการ โรงมหรสพ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา 39 เบญจ

ห้ามมิให้เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคารใช้หรือยินยอมให้ผู้ใดใช้อาคาร หรือส่วนใดของอาคารเป็นโรงมหรสพ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการ โรงมหรสพจากคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาตามวรรคสอง แล้วแต่กรณี ให้มีคณะกรรมการ พิจารณาการประกอบกิจการ โรงมหรสพ มีอำนาจพิจารณาออกใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต ต่ออายุใบอนุญาต โอนใบอนุญาต และออกใบแทนใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจการ โรงมหรสพ ดังต่อไปนี้

(1) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยอธิบดีกรมโยธาธิการเป็นประธาน กรรมการ ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ผู้แทน สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการกองควบคุมการก่อสร้าง กรมโยธาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

(2) ในเขตจังหวัดอื่น ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ เจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่เกี่ยวข้อง สาธารณสุขจังหวัด หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัดเป็น กรรมการ และให้โยธาธิการจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

ในการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก และให้ประธาน คณะกรรมการพิจารณาการประกอบกิจการ โรงมหรสพตามวรรคสองแล้วแต่กรณีเป็นผู้มี อำนาจลงนามออกใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต ต่ออายุใบอนุญาต โอนใบอนุญาต และ ออกใบแทนใบอนุญาตตามวรรคสอง

ประเภทของโรงมหรสพ ระบบความปลอดภัยและการป้องกันอันตรายอันอาจเกิด ขึ้นกับคนดูและจำนวนและระยะห่างของสิ่งของหรือส่วนต่างๆ ภายในและภายนอก

อาคารที่ใช้เป็นโรงมหรสพ เช่น ห้องฉาย ทางเข้าออก ประตู ที่นั่งคนดู ทางเดิน เป็นต้น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 39 ง ใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการโรงมหรสพให้มีอายุสองปี โดยให้ใช้ได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของปีที่สองนับแต่ปีที่ออกใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การโอนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตสำหรับโรงมหรสพ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคารผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการโรงมหรสพ ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตเดิมถึงอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าผู้มีอำนาจอนุญาตตามมาตรา 39 เบื้อง จะมีคำสั่งไม่อนุญาต”

มาตรา 20 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 46 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

“มาตรา 46 ทวิ ในกรณีที่อุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ เกี่ยวกับระบบไฟฟ้าและการจัดแสงสว่างระบบการเตือน การป้องกันและการระงับอัคคีภัย การป้องกันอันตรายเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน ควันวายุ ระบบระบายอากาศ ระบบระบายน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบเครื่องกล หรือระบบอื่น ๆ ของอาคารตามมาตรา 32 ทวิ มีสภาพหรือมีการใช้ที่อาจเป็นภัยอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินหรืออาจไม่ปลอดภัยจากอัคคีภัย หรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือกระทบกระเทือนต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดังนี้

(1) มีคำสั่งห้ามมิให้เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคารใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ และจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามนั้นไว้ที่อุปกรณ์ หรือบริเวณที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายที่อยู่ใกล้กับอุปกรณ์นั้น

(2) มีคำสั่งให้เจ้าของอาคารดำเนินการแก้ไขอุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ นั้น ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยหรือสามารถใช้งานได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในกรณีมีเหตุอันสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปอีกก็ได้

ในกรณีที่ไม่มี การปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง และหากอุปกรณ์ดังกล่าวมีผลทำให้อาคารนั้นมีสภาพหรือการใช้ที่อาจเป็นภัยอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งห้ามใช้อาคารนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนไว้ก่อนก็ได้ และต้องจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ บริเวณอาคารหรือบริเวณดังกล่าว”

มาตรา 21 ให้ยกเลิกความในมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 49 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีความรู้หรือคุณวุฒิตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้เป็นนายตรวจหรือนายช่างได้ ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือได้รับการร้องขอจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น อธิบดีกรมโยธาธิการมีอำนาจแต่งตั้งวิศวกรหรือสถาปนิกเป็นนายช่างได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา 22 ให้ยกเลิกความในมาตรา 49 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 49 ทวิ ในกรณีที่มีการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ดำเนินการตามมาตรา 40 มาตรา 41 หรือมาตรา 42 แล้วแต่กรณี แต่มิได้มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้รับผิดชอบงานออกแบบและคำนวณอาคารหรือผู้รับผิดชอบงานออกแบบอาคารหรือผู้ควบคุมงาน อาจเป็นผู้กระทำหรือมีส่วนร่วมในการกระทำความผิด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้บุคคลเช่นว่านั้นทราบ และให้มีหนังสือแสดงหลักฐานภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เพื่อพิสูจน์ว่าเป็นการกระทำของผู้อื่น หากไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นการกระทำของผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการแจ้งข้อและการกระทำของบุคคลเช่นว่านั้น ให้คณะกรรมการควบคุมอาคารทราบและให้แจ้งสภาวิศวกรและสภาสถาปนิกทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกรและกฎหมายว่าด้วยสถาปนิก”

มาตรา 23 ให้ยกเลิกความใน (2) ของมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(2) ในเขตเทศบาล เขตเมืองพัทยา หรือเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่นประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ อธิการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าทำการอัยการจังหวัด และบุคคลอื่นอีกไม่เกินหกคนซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้แต่งตั้ง ในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากภาคเอกชนไม่น้อยกว่าสองคนเป็นกรรมการ และให้โยธาธิการจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ”

มาตรา 24 ให้ยกเลิกความซึ่งเป็นชื่อของหมวด 6 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ หมวด 6

นายช่าง นายตรวจ และผู้ตรวจสอบ”

มาตรา 25

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 55 ทวิ และมาตรา 55 ตริ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

“มาตรา 55 ทวิ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการตรวจสอบมาตรา 32 ทวิ เว้นแต่ผู้นั้นเป็นผู้ตรวจสอบตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 55 ตริ ในกรณีที่ผู้ตรวจสอบทำการตรวจสอบอาคารตามมาตรา 32 ทวิ โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ให้นามตรา 49 ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา 26

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 65 ทวิ มาตรา 65 ตริ และมาตรา 65 จัตวา แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

“มาตรา 65 ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 32 ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 32 ทวิ ยังต้องระวางโทษปรับอีกไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 65 ตริ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 39 เบญจ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนมาตรา 39 เบญจ วรรคหนึ่ง ยังต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 65 จัตวา ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 46 ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 46 ทวิ ยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง”

มาตรา 27

ให้ยกเลิกความในมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 74 ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี

(1) ในเขตกรุงเทพมหานครประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(2) ในเขตจังหวัดอื่น ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด ซึ่งเป็นหัวหน้าที่ทำการอัยการจังหวัด และหัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัด ความผิดตามมาตรา 65 วรรคหนึ่ง มาตรา 65 ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา 65 ตริ วรรคหนึ่ง มาตรา 65 จัตวา วรรคหนึ่ง มาตรา 66 มาตรา 66 ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา 67 วรรคหนึ่ง มาตรา 68 มาตรา 69 หรือมาตรา 70 ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคสอง ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าวและผู้เสียหาย ถ้ามี ยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ

ถ้าคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้องหรือได้รับโทษถึงจำคุกให้กำหนดค่าปรับซึ่งผู้ต้องหาจะพึงชำระ ถ้าผู้ต้องหาและผู้เสียหาย ถ้ามี ยินยอมตามนั้น เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในเวลาตามวรรคสี่ให้ดำเนินคดีต่อไป

ค่าปรับที่เปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่น โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา 28 ให้ยกเลิกความใน (6) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(6) ใบรับรอง ฉบับละ 100 บาท”

มาตรา 29 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (6 ทวิ) และ (6 ตริ) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

“(6 ทวิ) ใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบ

กิจการ โรงมหรสพ ฉบับละ 500 บาท

(6 ตริ) ใบรับรองการตรวจสอบสภาพอาคาร ฉบับละ 100 บาท”

มาตรา 30 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (8 ทวิ) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

“(8 ทวิ) การต่ออายุใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการ โรงมหรสพให้เป็นไปตามอัตราใน (6 ทวิ)”

- มาตรา 31 กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติ หรือคำสั่งใดที่อ้างถึงโรงมหรสพตามพระราชบัญญัติป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ พระพุทธศักราช 2464 ให้ถือว่า กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงโรงมหรสพตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้
- มาตรา 32 บรรดาคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ พระพุทธศักราช 2464 ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้
- มาตรา 33 ใบอนุญาตให้ก่อสร้างโรงมหรสพและใบอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมโรงมหรสพที่ออกให้ตามพระราชบัญญัติป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ พระพุทธศักราช 2464 ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปโดยให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตก่อสร้างโรงมหรสพ หรือใบอนุญาตดัดแปลงโรงมหรสพตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี
- มาตรา 34 ใบอนุญาตให้ใช้เป็นสถานที่แสดงการมหรสพที่ออกให้ตามพระราชบัญญัติป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ พระพุทธศักราช 2464 ก่อน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตดังกล่าวประสงค์จะใช้สถานที่นั้นเป็นโรงมหรสพต่อไปหลังจากใบอนุญาตสิ้นอายุ และได้ยื่นคำขออนุญาตใช้สถานที่ดังกล่าวเพื่อประกอบกิจการโรงมหรสพต่อไปก่อนวันที่ใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตใช้โรงมหรสพนั้นต่อไปได้ตามใบอนุญาตเดิม เว้นแต่ผู้มีอำนาจอนุญาตตามมาตรา 39 เเบบจุฬแห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ใช้สถานที่นั้นเพื่อประกอบกิจการโรงมหรสพตามพระราชบัญญัตินี้
- มาตรา 35 บรรดาคำขออนุญาตที่ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่คำขออนุญาตดังกล่าวมีข้อความแตกต่างไปจากคำขออนุญาต ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 36 บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้แก่บุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

มาตรา 37 บรรดากฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือคำสั่งที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติที่ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติในเรื่องนั้น ๆ ใช้บังคับ

มาตรา 38 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันการพัฒนาประเทศได้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะได้มีการขยายตัวของเมืองในด้านการก่อสร้างอาคารเพิ่มมากขึ้น กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่ใช้บังคับอยู่ ไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเสียใหม่ โดยกำหนดมาตรการในด้านการควบคุมเกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร นอกจากนี้ กฎหมายว่าด้วยการป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับ โรงมหรสพก็เป็นอาคารอย่างหนึ่ง สมควรที่จะนำหลักการเกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้โรงมหรสพ มาบัญญัติรวมเป็นฉบับเดียวกันกับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเพื่อสะดวกต่อการใช้กฎหมาย และสมควรกำหนดให้สิ่งทีสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการขนส่งบุคคลในลักษณะกระเช้าไฟฟ้า หรือสิ่งทีสร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นเครื่องเล่นในสวนสนุก หรือสถานที่อื่นใดเพื่อประโยชน์ในลักษณะเดียวกัน เป็นอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕๕(พ.ศ. ๒๕๔๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

พ.ศ. ๒๕๒๒

หลักการ

กำหนดลักษณะ แบบ รูปทรง สัดส่วน เนื้อที่ ที่ตั้งของอาคาร ระดับ เนื้อที่ของที่ว่างภายนอกอาคาร หรือแนวอาคาร และระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคารหรือเขตที่ดินของผู้อื่น หรือระหว่างอาคารกับถนน ทางเท้าที่สาธารณะ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดลักษณะ แบบ รูปทรง สัดส่วน เนื้อที่ ที่ตั้งของอาคาร ระดับ เนื้อที่ของที่ว่างภายนอกอาคารหรือแนวอาคาร และระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคาร หรือเขตที่ดินของผู้อื่น หรือระหว่างอาคารกับถนน ทางเท้าหรือที่สาธารณะ เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกัน อัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคูณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ประกอบกับมาตรา 8 (1) (7) และ 8 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ได้บัญญัติให้การกำหนดดังกล่าวต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (3) และมาตรา 8 (1) (7) และ 8 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 48 มาตรา 49 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

“อาคารอยู่อาศัย” หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อยู่อาศัยได้ทั้งกลางวันและกลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว

“ห้องแถว” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างต่อเนื่องกันเป็นแถวยาวตั้งแต่สองคูหาขึ้นไป มีผนังแบ่งอาคารเป็นคูหาและประกอบด้วยวัสดุไม่ทนไฟเป็นส่วนใหญ่

“ตึกแถว” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างต่อเนื่องกันเป็นแถวยาวตั้งแต่สองคูหาขึ้นไป มีผนังแบ่งอาคารเป็นคูหาและประกอบด้วยวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่

“บ้านแถว” หมายความว่า ห้องแถวหรือตึกแถวที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ซึ่งมีที่ว่างด้านหน้าและด้านหลัง ระหว่างรั้วหรือแนวเขตที่ดินกับตัวอาคารแต่ละคูหา และมีความสูงไม่เกินสามชั้น

“บ้านแฝด” หมายความว่า อาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยก่อสร้างติดต่อกันสองบ้าน มีผนังแบ่งอาคารเป็นบ้านมีที่ว่างระหว่างรั้วหรือแนวเขตที่ดินกับตัวอาคารด้านหน้า ด้านหลัง และด้านข้างของแต่ละบ้าน และมีทางเข้าออกของแต่ละบ้าน แยกจากกันเป็นส่วน

“อาคารพาณิชย์” หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการพาณิชย์กรรม หรือบริการธุรกิจ หรือ อุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังการผลิตเทียบได้น้อยกว่า 6 แรงม้าและให้หมายความรวมถึงอาคารอื่นใดที่ก่อสร้างห่างจากถนนหรือทางสาธารณะไม่เกิน 20 เมตร ซึ่งอาจใช้เป็นอาคารเพื่อประโยชน์ในการพาณิชย์กรรมได้

“อาคารสาธารณะ” หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการชุมนุมคนได้โดยทั่วไป เพื่อกิจกรรมทางราชการ การเมือง การศึกษา การศาสนา การสังคม การนันทนาการ หรือการพาณิชย์กรรม เช่น โรงมหรสพ หอประชุม โรงแรม โรงพยาบาล สถานศึกษา หอสมุด สนามกีฬากลางแจ้ง สนามกีฬาในร่ม ตลาด ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า สถานบริการ ท่าอากาศยาน อุโมงค์ สะพาน อาคารจอดรถ สถานี ท่าจอดเรือ ไข่จอดเรือ สุสาน ฌาปนสถาน ศาสนสถาน เป็นต้น

“อาคารพิเศษ” หมายความว่า อาคารที่ต้องการมาตรฐานความมั่นคง แข็งแรงและความปลอดภัยเป็นพิเศษ เช่น อาคารดังต่อไปนี้

- (ก) โรงมหรสพ อัฒจันทร์ หอประชุม หอสมุด หอศิลป์ พิพิธภัณฑ์สถาน หรือศาสนสถาน
- (ข) ตู้เรือ คานเรือ หรือท่าจอดเรือ สำหรับเรือขนาดใหญ่เกิน 100 ตันกรอส
- (ค) อาคารหรือสิ่งที่สูงขึ้นสูงเกิน 15 เมตร หรือสะพานหรืออาคารหรือโครงหลังคาช่วงหนึ่งเกิน 10 เมตร หรือมีลักษณะโครงสร้างที่อาจก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อสาธารณชนได้
- (ง) อาคารที่เก็บวัสดุไวไฟ วัสดุระเบิด หรือวัสดุกระจายแพร่พิษหรือรังสี ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

“อาคารอยู่อาศัยรวม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยสำหรับหลายครอบครัว โดยแบ่งออกเป็นหน่วยแยกจากกันสำหรับแต่ละครอบครัว

“อาคารขนาดใหญ่” หมายความว่า อาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 2,000 ตารางเมตร หรืออาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 15.00 เมตรขึ้นไป และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังคาเดียวกัน เกิน 1,000 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 2,000 ตารางเมตร การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นลาดฟ้าสำหรับอาคารทรงจั่วหรือป็นหาให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

“สำนักงาน” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่สำหรับเก็บสินค้าหรือสิ่งของเพื่อประโยชน์ทางการค้าหรืออุตสาหกรรม

“คลังสินค้า” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่สำหรับเก็บสินค้าหรือสิ่งของเพื่อประโยชน์ทางการค้าหรืออุตสาหกรรม

“โรงงาน” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

“โรงมหรสพ” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์ แสดงละคร แสดงดนตรี หรือแสดงมหรสพอื่นใด และมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดให้สาธารณชนเข้าชมการแสดงนั้น โดยจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“โรงแรม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

“ภัตตาคาร” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ขายอาหารหรือเครื่องดื่ม โดยมีพื้นที่สำหรับตั้งโต๊ะอาหารไว้บริการภายในอาคารหรือภายนอกอาคาร

“วัสดุถาวร” หมายความว่า วัสดุซึ่งตามปกติไม่เปลี่ยนแปลงสภาพได้ง่ายโดยน้ำ ไฟ หรือดินฟ้าอากาศ

“วัสดุทนไฟ” หมายความว่า วัสดุก่อสร้างที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง

“พื้น” หมายความว่า พื้นที่ของอาคารที่บุคคลเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ภายในขอบเขตของคานหรือคองกรีตรับพื้น หรือภายในพื้นนั้น หรือภายในขอบเขตของผนังอาคารรวมทั้งเฉลียงหรือระเบียงด้วย

“ฝา” หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกันแบ่งพื้นภายในอาคารให้เป็นห้อง ๆ

“ผนัง” หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกันด้านนอกหรือระหว่างหน่วยของอาคารให้เป็นหลังหรือเป็นหน่วยแยกจากกัน

“ผนังกันไฟ” หมายความว่า ผนังที่บดอัดด้วยอิฐธรรมดาหนาไม่น้อยกว่า 18 เซนติเมตร และไม่มีช่องที่ให้อากาศผ่านได้ หรือจะเป็นผนังที่ทำด้วยวัสดุทนไฟอย่างอื่นที่มีคุณสมบัติในการป้องกันไฟได้ดีไม่น้อยกว่าผนังที่บดอัดด้วยอิฐธรรมดา หนา 18 เซนติเมตร ถ้าเป็นผนังคอนกรีตเสริมเหล็กต้องหนาไม่น้อยกว่า 12 เซนติเมตร

“อิฐธรรมดา” หมายความว่า ดินที่ทำขึ้นเป็นแท่งและได้เผาให้สุก

“หลังคา” หมายความว่า สิ่งปกคลุมส่วนบนของอาคารสำหรับป้องกันแดดและฝน รวมทั้งโครงสร้างหรือสิ่งใดซึ่งประกอบขึ้นเพื่อยึดเหนี่ยวสิ่งปกคลุมนี้ให้มั่นคง แข็งแรง

“ดาดฟ้า” หมายความว่า พื้นส่วนบนสุดของอาคารที่ไม่มีหลังคาปกคลุม และบุคคลสามารถขึ้นไปใช้สอยได้

“ช่วงบันได” หมายความว่า ระยะตั้งบันไดซึ่งมีขั้นต่อเนื่องกันโดยตลอด

“ลูกตั้ง” หมายความว่า ระยะตั้งของขั้นบันได

“ลูกนอน” หมายความว่า ระยะราบของขั้นบันได

“ความกว้างสุทธิ” หมายความว่า ความกว้างที่วัดจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งโดยปราศจากสิ่งใด ๆ

กีดขวาง

“ที่ว่าง” หมายความว่า พื้นที่อันปราศจากหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุมซึ่งพื้นที่ดังกล่าวอาจจะจัดให้เป็นบ่อน้ำ สระว่ายน้ำ บ่อพักน้ำเสีย ที่พักรถยนต์ ที่พักรถจักรยานยนต์ หรือที่จอดรถที่อยู่ภายนอกอาคารก็ได้ และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ของสิ่งก่อสร้าง หรืออาคารที่สูงจากระดับพื้นดินไม่เกิน 1.20 เมตร และไม่มีหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุมเหนือระดับนั้น

“ถนนสาธารณะ” หมายความว่า ถนนที่เกิดหรือยินยอมให้ประชาชนเข้าไปหรือใช้เป็นทางสัญจรได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่

หมวด 1

ลักษณะของอาคาร

ข้อ 2 ห้องแถวหรือตึกแถวแต่ละคูหา ต้องมีความกว้างโดยวัดระยะตั้งฉากจากแนวศูนย์กลางของเสาด้านหนึ่งไปยังแนวศูนย์กลางของเสาดีกด้านหนึ่งไม่น้อยกว่า 4 เมตร มีความลึกของอาคารโดยวัดระยะตั้งฉากกับแนวผนังด้านหน้าชั้นล่างไม่น้อยกว่า 4 เมตร และไม่เกิน 24 เมตร มีพื้นที่ชั้นล่างแต่ละคูหาไม่น้อยกว่า 30 ตารางเมตร และต้องมีประตูให้คนเข้าออกได้ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง

ในกรณีที่ความลึกของอาคารเกิน 16 เมตร ต้องจัดให้มีที่ว่างอันปราศจากสิ่งปกคลุมขึ้นบริเวณหนึ่งที่ระยะระหว่าง 12 เมตรถึง 16 เมตร โดยให้มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 10 ใน 100 ของพื้นที่ชั้นล่างของอาคารนั้น

ห้องแถวหรือตึกแถวที่สร้างอยู่ริมถนนสาธารณะต้องให้ระดับพื้นชั้นล่างของห้องแถวหรือตึกแถวมีความสูง 10 เซนติเมตร จากระดับทางเท้าหน้าอาคาร หรือมีความสูง 25 เซนติเมตร จากระดับกึ่งกลางถนนสาธารณะหน้าอาคาร แล้วแต่กรณี

ข้อ 3 บ้านแถวแต่ละคูหาต้องมีความกว้างโดยวัดระยะตั้งฉากจากแนวศูนย์กลางของเสาด้านหนึ่งไปยังแนวศูนย์กลางของเสาดีกด้านหนึ่งไม่น้อยกว่า 4 เมตร มีความลึกของอาคารโดยวัดระยะตั้งฉากกับแนวผนังด้านหน้าชั้นล่างไม่น้อยกว่า 4 เมตร และไม่เกิน 24 เมตร และมีพื้นที่ชั้นล่างแต่ละคูหาไม่น้อยกว่า 24 ตารางเมตร

ในกรณีที่ความลึกของอาคารเกิน 16 เมตร ต้องจัดให้มีที่ว่างอันปราศจากสิ่งปกคลุมขึ้นบริเวณหนึ่งที่ระยะระหว่าง 12 เมตรถึง 16 เมตร โดยให้มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 20 ใน 100 ของพื้นที่ชั้นล่างของอาคารนั้น

ข้อ 4 ห้องแถว ตึกแถว หรือบ้านแถวจะสร้างต่อเนื่องกันได้ไม่เกินสิบคูหา และมีความยาวของอาคารแถวหนึ่ง ๆ รวมกันไม่เกิน 40 เมตร โดยวัดระหว่างจุดศูนย์กลางของเสาแรกถึงจุดศูนย์กลางของเสาสุดท้าย ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของเดียวกันและใช้โครงสร้างเดียวกันหรือแยกกันก็ตาม

ข้อ 5 รั้วหรือกำแพงกั้นเขตที่อยู่มุมถนนสาธารณะที่มีความกว้างตั้งแต่ 3 เมตรขึ้นไป และมีมุมหักน้อยกว่า 135 องศา ต้องปิดมุมรั้วหรือกำแพงกั้นเขตนั้น โดยให้ส่วนที่ปิดมุมมีระยะไม่น้อยกว่า 4 เมตร และทำมุมกับแนวถนนสาธารณะเป็นมุมเท่า ๆ กัน

ข้อ 6 สะพานส่วนบุคคลสำหรับรถยนต์ ต้องมีทางเดินรถกว้างไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร และมีส่วนลาดชันไม่เกิน 10 ใน 100

สะพานที่ใช้เป็นทางสาธารณะสำหรับรถยนต์ ต้องมีทางเดินรถกว้างไม่น้อยกว่า 6 เมตร มีส่วนลาดชันไม่เกิน 8 ใน 100 มีทางเท้าสองข้างกว้างข้างละไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร เว้นแต่สะพานที่สร้างสำหรับรถยนต์โดยเฉพาะจะไม่มีทางเท้าก็ได้ และมีราวสะพานมั่นคงแข็งแรงยาวตลอดตัวสะพาน สองข้างด้วย

ข้อ 7 ป้ายหรือสิ่งก่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่อาคารต้องไม่บังช่องระบายอากาศ หน้าต่าง

ข้อ 8 ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายบนหลังคาหรือคาบฟ้าของอาคาร ต้องไม่ล้ำออกนอกแนวผนังรอบนอกของอาคาร และส่วนบนสุดของป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายต้องสูงไม่เกิน 6 เมตรจากส่วนสูงสุดของหลังคาหรือคาบฟ้าของอาคารที่ติดตั้งป้ายนั้น

ข้อ 9 ป้ายที่ยื่นจากผนังอาคาร ให้ยื่นได้ไม่เกินแนวกั้นเสา และให้สูงได้ไม่เกิน 60 เซนติเมตร หรือมีพื้นที่ป้ายไม่เกิน 2 ตารางเมตร

ข้อ 10 ป้ายที่ติดตั้งเหนือกันสาดและไม่ได้ยื่นจากผนังอาคาร ให้ติดตั้งได้โดยมีความสูงของป้ายไม่เกิน 60 เซนติเมตรวัดจากขอบบนของปลายกันสาดนั้น หรือมีพื้นที่ป้ายไม่เกิน 2 ตารางเมตร

ข้อ 11 ป้ายที่ติดตั้งได้กั้นสาดให้ติดตั้งแนบผนังอาคาร และต้องสูงจากพื้นทางเท้าไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร

ข้อ 12 ป้ายโฆษณาสำหรับโรงมหรสพให้ติดตั้งขนานกับผนังอาคาร โรงมหรสพ แต่จะยื่นห่างจากผนังได้ไม่เกิน 50 เซนติเมตร หรือหากติดตั้งป้ายบนกันสาดจะต้องไม่ยื่นล้ำแนวปลายกันสาดนั้นและความสูงของป้ายทั้งสองกรณีต้องไม่เกินความสูงของอาคาร

ข้อ 13 ป้ายที่ติดตั้งอยู่บนพื้นดินโดยตรง ต้องมีความสูงไม่เกินระยะที่วัดจากจุดที่ติดตั้งป้ายไปจนถึงกึ่งกลางถนนสาธารณะที่อยู่ใกล้ป้ายนั้นที่สุด และมีความยาวของป้ายไม่เกิน 32 เมตร

หมวด 2

ส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

ส่วนที่ 1

วัสดุของอาคาร

ข้อ 14 สิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่ติดตั้งบนพื้นดินโดยตรงให้ทำด้วยวัสดุทนไฟทั้งหมด

ข้อ 15 เสา คาน พื้น บันได และผนังของอาคารที่สูงตั้งแต่สามชั้นขึ้นไป โรงมหรสพ หอประชุม โรงงาน โรงแรม โรงพยาบาล หอสมุด ห้างสรรพสินค้า อาคารขนาดใหญ่ สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการทำอากาศยาน หรืออุโมงค์ ต้องทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟด้วย

ข้อ 16 ผนังของตึกแถวหรือบ้านแถว ต้องทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟด้วย แต่ถ้าก่อด้วยอิฐธรรมดา หรือคอนกรีตไม่เสริมเหล็ก ผนังนี้ต้องหนาไม่น้อยกว่า 8 เซนติเมตร

ข้อ 17 ห้องแถว ตึกแถว หรือบ้านแถวที่สร้างติดต่อกันให้มีผนังกันไฟทุกระยะไม่เกินห้าคูหา ผนังกันไฟต้องสร้างต่อเนื่องจากพื้นดินจนถึงระดับคาบฟ้าที่สร้างด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ กรณีที่เป็นหลังคาสร้างด้วยวัสดุไม่ทนไฟให้มีผนังกันไฟสูงเหนือหลังคาไม่น้อยกว่า 30 เซนติเมตร ตามความลาดของหลังคา

ข้อ 18 ครัวในอาคารต้องมีพื้นและผนังที่ทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ ส่วนฝ้าและเพดานนั้นหากไม่ได้ทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ ก็ให้ทำด้วยวัสดุทนไฟ

ส่วนที่ 2
พื้นที่ภายในอาคาร

ข้อ 19 อาคารอยู่อาศัยรวมต้องมีพื้นที่ภายในแต่ละหน่วยที่ใช้เพื่อการอยู่อาศัยไม่น้อยกว่า 20 ตารางเมตร

ข้อ 20 ห้องนอนในอาคาร ให้มีความกว้างด้านแคบที่สุดไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 8 ตารางเมตร

ข้อ 21 ช่องทางเดินในอาคาร ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ประเภทอาคาร	ความกว้าง
1. อาคารอยู่อาศัย	1.00 เมตร
2. อาคารอยู่อาศัยรวม หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก สำนักงานอาคารสาธารณะ อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคาร	1.50 เมตร

ข้อ 22 ห้องหรือส่วนของอาคารที่ใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ต้องมีระยะดังต่อไปนี้

ประเภทการใช้อาคาร	ระยะดัง
1. ห้องที่ใช้เป็นที่พักอาศัย บ้านแถว ห้องพักโรงแรม ห้องเรียนนักเรียนอนุบาล ครุภัณฑ์สำหรับอาคารอยู่อาศัย ห้องพักคนไข้พิเศษ ช่องทางเดินในอาคาร	2.60 เมตร
2. ห้องที่ใช้เป็นสำนักงาน ห้องเรียน ห้องอาคาร ห้องโถง ภัตตาคาร โรงงาน	3.00 เมตร
3. ห้องขายสินค้า ห้องประชุม ห้องคนไข้รวม คลังสินค้า โรงครัว ตลาด และอื่น ๆ ที่คล้ายกัน	3.50 เมตร
4. ห้องแถว ตึกแถว	
4.1 ชั้นล่าง	3.50 เมตร
4.2 ตั้งแต่ชั้นสองขึ้นไป	3.00 เมตร
5. ระเบียง	2.20 เมตร

ระยะดังตามวรรคหนึ่งให้วัดจากพื้นถึงพื้นในกรณีของชั้นใต้หลังคาให้วัดจากพื้นถึงขอบฝากหรือขอบผนังอาคารและในกรณีของห้องหรือส่วนของอาคารที่อยู่ภายในโครงสร้างของหลังคา ให้วัดจากพื้นถึงขอบฝากหรือขอบผนังของห้องหรือส่วนของอาคารดังกล่าวที่ไม่ใช่โครงสร้างของหลังคา

ห้องในอาคารซึ่งมีระยะดังระหว่างพื้นถึงพื้นอีกชั้นหนึ่งตั้งแต่ 5 เมตรขึ้นไป จะทำพื้นชั้นลอยในห้องนั้นก็ได้ โดยพื้นชั้นลอยดังกล่าวนี้ต้องมีเนื้อที่ไม่เกินร้อยละสี่สิบของเนื้อที่ห้อง แนวดังระหว่างพื้นชั้นลอยถึงพื้นอีกชั้นหนึ่งต้องไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร และระยะดังระหว่างพื้นห้องถึงพื้นชั้นสองต้องไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร ด้วย

ห้องน้ำ ห้องส้วม ต้องมีระยะดังระหว่างพื้นถึงเพดานไม่น้อยกว่า 2 เมตร

ส่วนที่ 3

บันไดของอาคาร

ข้อ 23 บันไดของอาคารอยู่อาศัยต้องมีอย่างน้อยหนึ่งบันไดที่มีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร ช่วงหนึ่งสูงไม่เกิน 3 เมตร ลูกตั้งสูงไม่เกิน 20 เซนติเมตร ลูกนอนเมื่อหักส่วนที่ขึ้นบันไดเหลื่อมกันออกแล้วเหลือความกว้างไม่น้อยกว่า 22 เซนติเมตร และต้องมีพื้นหน้าบันไดมีความกว้างและยาวไม่น้อยกว่าความกว้างของบันได

บันไดที่สูงเกิน 3 เมตร ต้องมีชานพักบันไดทุกช่วง 3 เมตร หรือน้อยกว่านั้น และชานพักบันไดต้องมีความกว้างและยาวไม่น้อยกว่าความกว้างของบันได ระยะดังจากชั้นบันไดหรือชานพักบันไดลงส่วนต่ำสุดของอาคารที่อยู่เหนือขึ้นไปต้องสูงไม่น้อยกว่า 1.90 เมตร

ข้อ 24 บันไดของอาคารอยู่อาศัยรวม หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก สำนักงาน อาคารสาธารณะ อาคารพาณิชย์โรงงาน และอาคารพิเศษสำหรับที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารชั้นเหนือขึ้นไปรวมกันไม่เกิน 300 ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร แต่สำหรับบันไดของอาคารดังกล่าวที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารชั้นเหนือขึ้นไปไม่รวมกันเกิน 300 ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ถ้าความกว้างสุทธิของบันไดน้อยกว่า 1.50 เมตร ต้องมีบันไดอย่างน้อยสองบันได และแต่ละบันไดต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร

บันไดของอาคารที่ใช้เป็นที่ชุมนุมของคนจำนวนมาก เช่น บันไดห้องประชุมหรือห้องบรรยายที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ 500 ตารางเมตรขึ้นไป หรือบันไดห้องรับประทานอาหารหรือสถานบริการที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป หรือบันไดของแต่ละชั้นของอาคารนั้นที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ 2.00 ตารางเมตรขึ้นไป ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร อย่างน้อยสองบันได ถ้ามีบันไดเดียวต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 3 เมตร

บันไดที่สูงเกิน 4 เมตร ต้องมีชานพักบันไดทุกช่วง 4 เมตร หรือน้อยกว่านั้น และระยะดังจากชั้นบันได หรือชานพักบันไดถึงส่วนต่ำสุดของอาคารที่อยู่เหนือขึ้นไปต้องสูงไม่น้อยกว่า 2.10 เมตรชานพักบันไดและพื้นหน้าบันไดต้องมีความกว้างและความยาวไม่น้อยกว่าความกว้างสุทธิของบันได เว้นแต่บันไดที่มีความกว้างสุทธิเกิน 2 เมตร ชานพักบันไดและพื้นหน้าบันไดและพื้นหน้าบันไดจะมีความยาวไม่เกิน 2 เมตรก็ได้

บันไดตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องมีลูกตั้งสูงไม่เกิน 18 เซนติเมตร ลูกนอนเมื่อหักส่วนที่ขึ้นบันไดเหลื่อมกันออกแล้วเหลือความกว้างไม่น้อยกว่า 25 เซนติเมตร และต้องมีราวบันไดกันตก บันไดที่มีความกว้างสุทธิเกิน 6 เมตร และช่วงบันไดสูงเกิน 1 เมตร ต้องมีราวบันไดทั้งสองข้าง บริเวณงอของบันไดต้องมีวัสดุกันลื่น

ข้อ 25 บันไดตามข้อ 24 จะต้องมียะห่างไม่เกิน 40 เมตร จากจุดที่ใกล้สุดบนพื้นชั้นนั้น

ข้อ 26 บันไดตามข้อ 23 และข้อ 24 ที่เป็นแนวโค้งเกิน 90 องศา จะไม่มีชันพักบันไดก็ได้ แต่ต้องมีความกว้างเฉลี่ยของลูกนอนไม่น้อยกว่า 22 เซนติเมตร สำหรับบันไดตามข้อ 23 และไม่น้อยกว่า 25 เซนติเมตร สำหรับบันไดตามข้อ 24

ส่วนที่ 4

บันไดหนีไฟ

ข้อ 27 อาคารที่สูงตั้งแต่สี่ชั้นขึ้นไปและสูงไม่เกิน 23 เมตร หรืออาคารที่สูงสามชั้นและมีคาเฟ่ เทนนิสชั้นที่สามที่มีพื้นที่เกิน 16 ตารางเมตร นอกจากมีบันไดของอาคารตามปกติแล้ว ต้องมีบันไดหนีไฟที่ทำด้วยวัสดุทนไฟอย่างน้อยหนึ่งแห่ง และต้องมีทางเดินไปยังบันไดหนีไฟนั้นได้โดยไม่มีสิ่งกีดขวาง

ข้อ 28 บันไดหนีไฟต้องมีความลาดชันน้อยกว่า 60 องศา เว้นแต่คิกแถวและบ้านแถวที่สูงไม่เกินสี่ชั้นให้มีบันไดหนีไฟที่มีความลาดชันเกิน 60 องศาได้ และต้องมีชันพักบันไดทุกชั้น

ข้อ 29 บันไดหนีไฟภายนอกอาคารต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร และต้องมีผนังส่วนที่บันไดหนีไฟพาดผ่านเป็นผนังที่ปิดสร้างด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ

บันไดหนีไฟตามวรรคหนึ่ง ถ้าทอดไม่ถึงพื้นชั้นล่างของอาคารต้องมีบันไดโลหะที่สามารถเลื่อนหรือยึดหรือหย่อนลงมาจนถึงพื้นชั้นล่างได้

ข้อ 30 บันไดหนีไฟภายในอาคารต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร มีผนังที่ปิดสร้างด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุไฟกันโดยรอบ เว้นแต่ส่วนที่เป็นช่องระบายอากาศและช่องประตูหนีไฟ และต้องมีอากาศถ่ายเท จากภายนอกอาคารได้โดยแต่ละชั้นต้องมีช่องระบายอากาศที่เปิดสู่ภายนอกอาคารได้มีพื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า 1.4 ตารางเมตร กับต้องมีแสงสว่างให้เพียงพอทั้งกลางวันและกลางคืน

ข้อ 31 ประตูหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ มีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร สูงไม่น้อยกว่า 1.90 เมตร และต้องทำเป็นบานเปิดชนิดผลักออกสู่ภายนอกเท่านั้น กับต้องติดอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้บานประตูเปิดได้เอง และต้องสามารถเปิดออกได้โดยสะดวกตลอดเวลา ประตูหรือทางออกสู่บันไดหนีไฟต้องไม่มีธรณีหรือขอบกั้น

ข้อ 32 พื้นหน้าบันไดหนีไฟต้องกว้างไม่น้อยกว่าความกว้างของบันไดและอีกด้านหนึ่งกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร

หมวด 3
ที่ว่างภายนอกอาคาร

ข้อ 33 อาคารแต่ละหลังหรือหน่วยต้องมีที่ว่างตามที่กำหนดดังต่อไปนี้

(1) อาคารอยู่อาศัย และอาคารอยู่อาศัยรวม ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า 30 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งที่มีมากที่สุดของอาคาร

(2) ห้องแถว ตึกแถว อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะ และอาคารอื่นซึ่งไม่ได้ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า 10 ใน 100 ส่วน ของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งที่มีมากที่สุดของอาคาร แต่ถ้าอาคารดังกล่าวใช้เป็นที่อยู่อาศัยด้วยต้องมีที่ว่างตาม (1)

ข้อ 34 ห้องแถวหรือตึกแถวซึ่งด้านหน้าไม่ติดริมถนนสาธารณะ ต้องมีที่ว่างด้านหน้าอาคารกว้างไม่น้อยกว่า 6 เมตร โดยไม่ให้มีส่วนใดของอาคารยื่นล้ำเข้าไปในพื้นที่ดังกล่าว

ห้องแถวหรือตึกแถว ต้องมีที่ว่างด้านหลังอาคารกว้างไม่น้อยกว่า 3 เมตร เพื่อใช้ติดต่อกันโดยไม่ให้มีส่วนใดของอาคารยื่นล้ำเข้าไปในพื้นที่ดังกล่าว เว้นแต่กรณีสร้างบันไดหนีไฟภายนอกอาคารที่ยื่นล้ำไม่เกิน 1.40 เมตร

ระหว่างแถวด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวที่สร้างถึงสิบคูหา หรือมีความยาวรวมกันถึง 40 เมตร ต้องมีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวที่กว้างไม่น้อยกว่า 4 เมตร เป็นช่องตลอดความลึกของห้องแถวหรือตึกแถวเพื่อเชื่อมกับที่ว่างหลังอาคาร

ห้องแถวหรือตึกแถวที่สร้างติดต่อกันไม่ถึงสิบคูหา หรือมีความยาวรวมกันไม่ถึง 40 เมตร แต่มีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวที่กว้างน้อยกว่า 4 เมตร ไม่ให้ถือว่าเป็นที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถว แต่ให้ถือว่าเป็นที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถว แต่ให้ถือว่าเป็นที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถว

ที่ว่างตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม จะก่อสร้างอาคาร รั้ว กำแพง หรือสิ่งก่อสร้างอื่นใด หรือจัดให้เป็นบ่อน้ำ สระว่ายน้ำ ที่พักผ่อนหย่อน หรือที่พักรวมมูลฝอยไม่ได้

ห้องแถวหรือตึกแถวที่มีด้านข้างใกล้เขตที่ดินของผู้อื่น ต้องมีที่ว่างระหว่างด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวกับเขตที่ดินของผู้อื่นที่กว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร เว้นแต่ห้องแถวหรือตึกแถวที่ก่อสร้างขึ้นทดแทนอาคารเดิม โดยมีพื้นที่ไม่มากกว่าพื้นที่ของอาคารเดิมและมีความสูงไม่เกิน 15 เมตร

ข้อ 35 ห้องแถวหรือตึกแถวที่มีที่ว่างหลังอาคารตามข้อ 34 วรรคสองและได้รับแนวอาคารตามข้อ 41 แล้ว ไม่ต้องมีที่ว่างตามข้อ 33 (1) และ (2) อีก

ข้อ 36 บ้านแถวต้องมีที่ว่างด้านหน้าระหว่างรั้วหรือแนวเขตที่ดินกับแนวผนังอาคารกว้างไม่น้อยกว่า 3 เมตร และต้องมีที่ว่างด้านหลังอาคารระหว่างรั้วหรือแนวเขตที่ดินกับแนวผนังอาคารกว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร

ระหว่างแถวด้านข้างของบ้านแถวที่สร้างถึงสิบคูหา หรือมีความยาวรวมกันถึง 40 เมตร ต้องมีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของบ้านแถวที่กว้างไม่น้อยกว่า 4 เมตร เป็นช่องตลอดความลึกของบ้านแถว

บ้านแถวที่สร้างติดต่อกันไม่ถึงสิบคูหา หรือมีความยาวรวมกันไม่ถึง 40 เมตร แต่มีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของบ้านแถวนั้นกว้างน้อยกว่า 4 เมตร ไม่ให้ถือว่าเป็นที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของบ้านแถว แต่ให้ถือว่าบ้านแถวนั้นสร้างต่อเนื่องเป็นแถวเดียวกัน

ข้อ 37 บ้านแฝดต้องมีที่ว่างด้านหน้าและด้านหลังระหว่างรั้วหรือแนวเขตที่ดินกับแนวผนังอาคารกว้างไม่น้อยกว่า 3 เมตร และ 2 เมตรตามลำดับ และมีที่ว่างด้านข้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร

ข้อ 38 คลังสินค้าที่มีพื้นที่ของอาคารทุกชั้นรวมกันตั้งแต่ 100 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 500 ตารางเมตร ต้องมีที่ว่างห่างแนวเขตที่ดินใช้ก่อสร้างอาคารนั้นไม่น้อยกว่า 6 เมตร สองด้าน ส่วนด้านอื่นต้องมีที่ว่างห่างแนวเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 3 เมตร

คลังสินค้าที่มีพื้นที่ของอาคารทุกชั้นรวมกันเกิน 500 ตารางเมตร ต้องมีที่ว่างห่างแนวเขตที่ดินที่ใช้ก่อสร้างอาคารนั้นไม่น้อยกว่า 10 เมตร สองด้าน ส่วนด้านอื่นต้องมีที่ว่างห่างจากแนวเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 5 เมตร

ข้อ 39 โรงงานที่มีพื้นที่ที่ใช้ประกอบกิจการของอาคารทุกชั้นรวมกันตั้งแต่ 200 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 500 ตารางเมตร ต้องมีที่ว่างห่างแนวเขตที่ดินที่ใช้ก่อสร้างอาคารนั้นไม่น้อยกว่า 3 เมตร จำนวนสองด้านโดยผนังอาคารทั้งสองด้านนี้ให้ทำเป็นผนังทึบด้วยอิฐหรือคอนกรีต ยกเว้นประตูหนีไฟ ส่วนด้านที่เหลือให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่า 6 เมตร

โรงงานที่มีพื้นที่ที่ใช้ประกอบกิจการของอาคารทุกชั้นรวมกันตั้งแต่ 500 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร ต้องมีที่ว่างห่างแนวเขตที่ดินที่ใช้ก่อสร้างอาคารนั้นไม่น้อยกว่า 6 เมตร ทุกด้าน

โรงงานที่มีพื้นที่ที่ใช้ประกอบกิจการของอาคารทุกชั้นรวมกันเกิน 1,000 ตารางเมตร ต้องมีที่ว่างห่างแนวเขตที่ดินที่ใช้ก่อสร้างอาคารนั้นไม่น้อยกว่า 10 เมตร ทุกด้าน

หมวด 4

แนวอาคารและระยะต่าง ๆ ของอาคาร

ข้อ 40 การก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารหรือส่วนของอาคารจะต้องไม่ล้ำเข้าไปในที่สาธารณะ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณะนั้น

ข้อ 41 อาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะที่มีความกว้างน้อยกว่า 6 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย 3 เมตร

อาคารที่สูงเกินสองชั้นหรือเกิน 8 เมตร ห้องแถว ตึกแถว บ้านแถว อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายหรือคลังสินค้าที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะ

(1) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า 10 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย 6 เมตร

(2) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 20 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย 1 ใน 10 ของความกว้างของถนนสาธารณะ

(3) ถัดถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างเกิน 20 เมตรขึ้นไปให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย 2 เมตร

ข้อ 42 อาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้แหล่งน้ำสาธารณะ เช่น แม่น้ำ คู คลอง ลำราง หรือลำกระโดง ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า 10 เมตร ต้องร่นแนวอาคารให้ห่างจากเขตแหล่งน้ำสาธารณะนั้นไม่น้อยกว่า 3 เมตร แต่ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป ต้องร่นแนวอาคารให้ห่างจากเขตแหล่งน้ำสาธารณะนั้นไม่น้อยกว่า 6 เมตร

สำหรับอาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้แหล่งน้ำสาธารณะขนาดใหญ่ เช่น บึง ทะเลสาบ หรือทะเล ต้องร่นแนวอาคารให้ห่างจากเขตแหล่งน้ำสาธารณะนั้นไม่น้อยกว่า 12 เมตร

ทั้งนี้ เว้นแต่ สะพาน เขื่อน รั้ว ท่อระบายน้ำ ท่าเรือ ป้าย อุ้งเรือ คานเรือ หรือที่ว่างที่ใช้เป็นที่จอดรถ ไม่ต้องร่นแนวอาคาร

ข้อ 43 ให้อาคารที่สร้างตามข้อ 41 และข้อ 42 ต้องมีส่วนต่ำสุดของกันสาดหรือส่วนยื่นสถาปัตยกรรมสูงจากระดับทางเท้าไม่น้อยกว่า 3.25 เมตร ทั้งนี้ ไม่นับส่วนคาน้ำที่ยื่นจากผนังไม่เกิน 50 เซนติเมตร และต้องมีท่อรับน้ำจากกันสาดหรือหลังคาต่อแนบหรือฝังในผนังหรือเสาอาคารลงสู่ท่อสาธารณะหรือบ่อพัก

ข้อ 44 ความสูงของอาคารไม่ว่าจากจุดหนึ่งจุดใด ต้องไม่เกินสองเท่าของระยะรวมวัดจากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตด้านตรงข้ามของถนนสาธารณะที่อยู่ใกล้อาคารนั้นที่สุด

ความสูงของอาคารให้วัดแนวตั้งจากระดับถนนหรือระดับพื้นดินที่ก่อสร้างขึ้นไปถึงส่วนของอาคารที่สูงที่สุดสำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

ข้อ 45 อาคารหลังเดียวกันซึ่งอยู่ที่มุมถนนสาธารณะสองสายขนาดไม่เท่ากันขนานอยู่ เมื่อระยะระหว่างถนนสาธารณะสายนั้นไม่เกิน 50 เมตร และส่วนกว้างของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่กว้างกว่าไม่เกิน 50 เมตร ความสูงของอาคาร ณ จุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบที่ใกล้ที่สุดจากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตถนนสาธารณะด้านตรงข้ามของสายที่กว้างกว่า

ข้อ 46 อาคารหลังเดียวกันซึ่งอยู่ที่มุมถนนสาธารณะสองสายขนาดไม่เท่ากัน ความสูงของอาคาร ณ จุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบที่ใกล้ที่สุด จากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตถนนสาธารณะด้านตรงข้ามของสายที่กว้างกว่าและความยาวของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่แคบกว่าต้องไม่เกิน 60 เมตร

สำหรับอาคารซึ่งเป็นห้องแถวหรือตึกแถว ความยาวของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่แคบกว่าต้องไม่เกิน 15 เมตร

ข้อ 47 รั้วหรือกำแพงที่สร้างขึ้นติดต่อหรือห่างจากถนนสาธารณะน้อยกว่าความสูงของรั้ว ให้ก่อสร้างได้สูงไม่เกิน 3 เมตร เหนือระดับทางเท้าหรือถนนสาธารณะ

ข้อ 48 การก่อสร้างอาคารใกล้อาคารอื่นในที่ดินเข้าของเดียวกัน พื้นหรือผนังของอาคารสำหรับอาคารสูงไม่เกิน 9 เมตร ต้องห่างอาคารอื่นไม่น้อยกว่า 4 เมตร และสำหรับอาคารที่สูงเกิน 9 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ต้องห่างอาคารอื่นไม่น้อยกว่า 6 เมตร

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ที่ว่างที่ใช้เป็นที่จอดรถ

ข้อ 49 การก่อสร้างอาคาร ในบริเวณด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถว

(1) ถ้าห้องแถวหรือตึกแถวนั้นมีจำนวนรวมกัน ได้ตั้งแต่สิบคูหาหรือมีความยาวรวมกัน ได้ตั้งแต่ 40 เมตรขึ้นไป และอาคารที่จะสร้างขึ้นเป็นห้องแถวหรือตึกแถว ห้องแถวหรือตึกแถวที่จะสร้างขึ้นต้องห่างจากผนังด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวเดิมไม่น้อยกว่า 4 เมตร แต่ถ้าเป็นอาคารอื่นต้องห่างจากผนังด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวเดิมไม่น้อยกว่า 2 เมตร

(2) ถ้าห้องแถวหรือตึกแถวนั้นมีจำนวนไม่ถึงสิบคูหาและมีความยาวรวมกันไม่ถึง 40 เมตร อาคารที่สร้างขึ้นจะต้องห่างจากผนังด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวเดิมไม่น้อยกว่า 2 เมตร เว้นแต่การสร้างห้องแถวหรือตึกแถวต่อจากห้องแถวหรือตึกแถวเดิมตามข้อ 4

ข้อ 50 ผนังของอาคารที่มีหน้าค่า ประตู่ ช่องระบายอากาศหรือช่องแสงหรือระเบียงของอาคาร ต้องมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดิน ดังนี้

(1) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน 9 เมตร ผนังหรือระเบียงต้องอยู่ห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 2 เมตร

(2) อาคารที่มีความสูงเกิน 9 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ผนังหรือระเบียงต้องอยู่ห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 3 เมตร

ผนังของอาคารที่อยู่ห่างเขตที่ดินน้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ใน (1) หรือ (2) ต้องอยู่ห่างจากเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร เว้นแต่จะก่อสร้างชิดเขตที่ดินและอาคารดังกล่าวจะก่อสร้างได้สูงไม่เกิน 15 เมตร ผนังของอาคารที่อยู่ชิดเขตที่ดินหรือห่างจากที่ดินน้อยกว่าที่ระบุไว้ใน (1) หรือ (2) ต้องก่อสร้างเป็นผนังทึบ และคาบฟ้าของอาคารด้านนั้นให้ทำผนังทึบสูงจากคาบฟ้าไม่น้อยกว่า 1.80 เมตร ในกรณีก่อสร้างชิดเขตที่ดินต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของที่ดินข้างเคียงด้านนั้นด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2545

(นายพินิจ จารุสมบัติ)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำเนาฉบับ

ด้านที่ ๑

ที่ สข ๕๒๑๐๘/ ๑๑๖

สำนักงานเทศบาลนครหาดใหญ่

๔๔๕ ถนนเพชรเกษม สข ๙๐๑๑๐

๑ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานผลการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา

อ้างถึง หนังสือจังหวัด ที่ สข ๐๐๒๓.๓/ว๑๑๖๐ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่อง การดำเนินการตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘

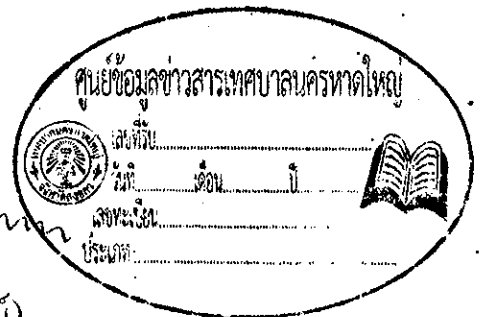
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบรายงานการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่อ้างถึง จังหวัดสงขลา ได้มีหนังสือแจ้งยกเลิกการรายงานตามแบบฟอร์มเดิม ตามหนังสือจังหวัดสงขลา ด่วนที่สุด ที่ สข ๐๐๒๓.๓/ว๑๕๗๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ และให้รายงานผลการดำเนินงานตามแบบรายงานที่กำหนด โดยจัดส่งให้จังหวัดทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ Sk-local-a@hotmail.com หรือทางโทรสารหมายเลข ๐๗๔-๓๒๗๐๘๒ ภายในวันที่ ๕ ของเดือน โดยให้รายงานครั้งแรกภายในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๙ นั้น

ในการนี้ เทศบาลนครหาดใหญ่ได้รายงานผลการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ Sk-local-a@hotmail.com ตามแบบฟอร์มที่จังหวัดกำหนดเรียบร้อยแล้ว (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสัมฤทธิ์ บุญรัตน์)

รองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
นายกเทศมนตรีนครหาดใหญ่

กองวิชาการและแผนงาน

ฝ่ายนิติการ

งานตราเทศบัญญัติ

โทร. ๐ ๗๔๒๐ ๐๐๕๗

ปลัดเทศบาล

ผู้อำนวยการ

“ยึดมั่นธรรมมาภิบาล บริการเพื่อประชาชน”

หัวหน้าฝ่าย

หัวหน้างาน

ท่าน

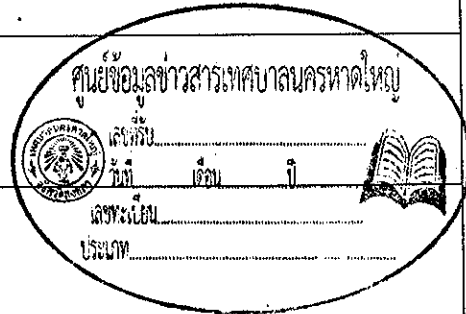
ร่าง/พิมพ์

แบบรายงานการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตทางการ พ.ศ.๒๕๕๘

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

จำนวน กระบวนการ ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ ในระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการ ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	จำนวน กระบวนการ ที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
๑๖๐	๙	๑๕๑	๑. การขอมิบัตรประจำตัวประชาชน ครั้งแรก กรณี ที่มีอายุครบเจ็ดปี บริบูรณ์	๑๕๒	๑๕๒	-	-	-	-
			๒. การขอมิบัตรประจำตัวประชาชน ใหม่กรณี บัตรชำรุดในสาระสำคัญ	๓๐๔	๓๐๔	-	-	-	-
			๓. การขอมิบัตรประจำตัวประชาชน ใหม่ กรณี บัตรเดิมหมดอายุ	๑,๐๖๖	๑,๐๖๖	-	-	-	-
			๔. การขอมิบัตรประจำตัวประชาชน ใหม่กรณี บัตรสูญหายหรือถูกทำลาย	๖๔๒	๖๔๒	-	-	-	-
			๕. การขอเลขที่บ้าน	๕๒	๕๒	-	-	-	-
			๖. การขอเลขที่บ้าน กรณี ทะเบียน บ้านชั่วคราว	๑๒	๑๒	-	-	-	-
			๗. การแก้ไขรายการ เกี่ยวกับรายการ สัญชาติ กรณี การแก้ไขรายการ สัญชาติของบิดามารดา ของเจ้าของ ประวัติจากสัญชาติอื่นหรือไม่มีสัญชาติ เป็นสัญชาติไทย(ระเบียบฯ ข้อ ๑๑๕/๑(๓))	-	-	-	-	-	-

จำนวน กระบวนการ ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ ในระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการ ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนการงานที่ให้บริการ	จำนวน ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๘. การแก้ไขรายการ เกี่ยวกับรายการ สัญญาสิทธิ การแก้ไขรายการสัญญาสิทธิ จากเจ้าของสัญญาสิทธิอื่นหรือไม่มี สัญญาสิทธิเป็นสัญญาสิทธิไทย (ระเบียบฯ ข้อ ๑๑๕/๑(๑))	-	-	-	-	-	-
			๙. การแก้ไขรายการซื้อตัว ชื่อสกุล ชื่อ บิดามารดา วันเดือนปีเกิด ในเอกสาร ทะเบียนประวัติ/ฐานข้อมูลทะเบียน ราษฎร กรณีนำเอกสารมาแสดง	-	-	-	-	-	-
			๑๐. การแก้ไขรายการซื้อตัว ชื่อสกุล ชื่อบิดามารดา วันเดือนปีเกิด ใน เอกสารทะเบียนประวัติ/ฐานข้อมูล ทะเบียนราษฎร กรณีไม่มีเอกสาร ราชการมาแสดง	-	-	-	-	-	-
			๑๑. การขอกลับคืนสัญญาสิทธิไทยของ บุคคลต่างด้าวทั่วไป ตามมาตรา ๒๓ แห่ง พ.ร.บ. สัญชาติ พ.ศ.๒๕๐๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพ.ร.บ.สัญชาติ (ฉบับ ที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑	-	-	-	-	-	-
			๑๒. การขอบ้านเลขที่ (ระเบียบ ข้อ ๓๒)	-	-	-	-	-	-

จำนวน กระบวนการงาน ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ ในระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการงาน ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนการงานที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๑๓. การขอบ้านเลขที่ กรณี ทะเบียน บ้านชั่วคราว	-	-	-	-	-	-
			๑๔. การขอเปลี่ยนชื่อตัวของคนต่าง ด้าวเพื่อประกอบการขอแปลงสัญชาติ หรือขอกลับคืนสัญชาติ	-	-	-	-	-	-
			๑๕. การขอลงรายการการสัญชาติไทยใน ทะเบียนบ้านตามมาตรา ๒๓ แห่ง พระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑	-	-	-	-	-	-
			๑๖. การจำหน่ายชื่อและรายการ กรณี มีชื่อและรายการในทะเบียนบ้าน มากกว่า ๑ แห่ง (ระเบียบฯ ข้อ ๑๐๙)	-	-	-	-	-	-
			๑๗. การเพิ่มชื่อ กรณี คนสัญชาติไทย โดยการเกิด โดยบัญญัติของกฎหมาย ว่าด้วยสัญชาติ ซึ่งไม่อาจพิจารณาสั่ง การเป็นอย่างอื่น (ระเบียบฯ ข้อ ๑๐๔)	-	-	-	-	-	-
			๑๘. การจำหน่ายชื่อและรายการ บุคคล เมื่อปรากฏว่าบุคคลในทะเบียน บ้านได้ตายไปแล้วแต่ยังไม่ได้จำหน่าย ชื่อและรายการ(ระเบียบฯ ข้อ ๑๑๑) กรณีในเขตและกรณีสำนักงานทะเบียนอื่น	๒๗	๒๗	-	-	-	-

จำนวน กระบวนงาน ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ใน ระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนงาน ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนงานที่ให้บริการ	จำนวน ประชาชน ครั้ง ที่ ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอ บริการ ของ ทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๑๙. การตรวจ คัด และรับรองเอกสาร การทะเบียนราษฎร กรณี เอกสาร ต้นฉบับหรือหลักฐานที่เก็บต้นฉบับ เอกสารการทะเบียน	๓๔๔	๓๔๔	-	-	-	-
			๒๐. การตรวจ คัด และรับรองเอกสาร การทะเบียนราษฎร	-	-	-	-	-	-
			๒๑. การเพิ่มชื่อกรณีการใช้สูติบัตรใบ แจ้งย้ายที่อยู่ หรือ ทะเบียนบ้าน แบบเดิม	-	-	-	-	-	-
			๒๒. การเพิ่มชื่อ กรณี คนซึ่งไม่มี สัญชาติได้รับการผ่อนผันให้อยู่ใน ราชอาณาจักร เป็นกรณีพิเศษเฉพาะ ราย ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ	-	-	-	-	-	-
			๒๓. การเพิ่มชื่อ กรณี คนซึ่งไม่มี สัญชาติไทยที่ได้รับอนุญาตให้ถิ่นที่อยู่ ในประเทศไทยเป็นการขอเพิ่มชื่อ ในทะเบียนบ้าน	-	-	-	-	-	-

จำนวน กระบวนการ ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ ในระหว่าง ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการ ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนการงานที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๒๔. การเพิ่มชื่อ กรณี คนต่างด้าวที่มีหนังสือเดินทางเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งระยะเวลาการอนุญาตให้อยู่ในประเทศไทยยังไม่สิ้นสุด มีความประสงค์ขอเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้าน พ.ร. ๑๓	-	-	-	-	-	-
			๒๕. การเพิ่มชื่อ กรณี คนที่มีสัญชาติไทยโดยการเกิด โดยมีบิดาหรือมารดาเป็นคนคนหนึ่งหรือบิดาและมารดาเป็นผูไม่มีสัญชาติไทยหรือบุคคลที่ได้สัญชาติไทยโดยมีคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลโดยถึงที่สุด	-	-	-	-	-	-
			๒๖. การจำหน่ายชื่อและบุคคลออกจากทะเบียนบ้าน กรณีมีชื่อและรายการบุคคลในทะเบียนบ้านมากกว่า ๑ แห่ง	-	-	-	-	-	-
			๒๗. การขอหนังสือรับรองการเกิด ตาม มาตรา ๒๐/๑	-	-	-	-	-	-
			๒๘. การขอมีบัตรประจำตัวประชาชน บุคคลซึ่งพ้นสภาพได้รับการยกเว้น	-	-	-	-	-	-

จำนวน กระบวนการงาน ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ ในระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการ ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนการงานที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๒๙. การจำหน่ายซื้อและรายการ บุคคลออกจากทะเบียนบ้านเมื่อมี คำสั่งศาลให้เป็นบุคคลสาบสูญ ๓๐. การแจ้งขอหน้าที่เป็นเจ้าบ้าน ๓๑. การแจ้งรื้อถอนบ้าน หรือบ้านถูก ทำลาย ๓๒. การจำหน่ายซื้อขายการบุคคล ออกจากทะเบียนบ้านเมื่อปรากฏว่าบุคคล ในทะเบียนบ้านได้ตายไปแล้ว แต่ยัง ไม่ได้จำหน่ายซื้อและรายการบุคคล ๓๓. การเพิ่มชื่อ กรณี คนที่ไม่มี สัญชาติไทยต่อมาได้รับสัญชาติไทย ตามกฎหมาย ๓๔. การเพิ่มชื่อ กรณี คนไทยที่เกิดใน ต่างประเทศขอเพิ่มชื่อโดยมีเหตุจำเป็น ไม่อาจเดินทางกลับประเทศไทย ๓๕. การเพิ่มชื่อ กรณี คนไม่สัญชาติ ไทยที่มีใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว และเคยมีชื่อในทะเบียนบ้านขอเพิ่มชื่อ	- - - ๓๑ - - -	- - - ๓๑ - - -	- - - - - -	- - - - - -	- - - - - -	- - - - - -

จำนวน กระบวนการงาน ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ ในระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการงาน ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนการงานที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๓๖. การเพิ่มชื่อ กรณี คนสัญชาติไทย เดินทางกลับจากต่างประเทศโดยไม่มี ทางเข้ามาในประเทศไทย โดยไม่มี หลักฐานแสดงว่าเป็นคนสัญชาติไทย	-	-	-	-	-	-
			๓๗. การเพิ่มชื่อ กรณี คนสัญชาติไทย ที่เกิดในต่างประเทศโดยมีหลักฐานการ เกิด	-	-	-	-	-	-
			๓๘. การเพิ่มชื่อ กรณี คนสัญชาติไทย ที่เดินทางกลับจากต่างประเทศ โดยใช้ หนังสือเดินทางของต่างประเทศหรือ หนังสือสำคัญประจำตัว (Certificate of identity)	-	-	-	-	-	-
			๓๙. การเพิ่มชื่อ กรณี ตกลงว่าจะ ตรวจสอบทะเบียนราษฎรเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙	-	-	-	-	-	-
			๔๐. การเพิ่มชื่อ กรณีบุคคลได้เสีย สัญชาติไทยหรือสละสัญชาติไทยโดย บทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งไม่อาจ พิจารณาสั่งการเป็นอย่างอื่น หรือโดย คำสั่งของศาลถึงที่สุด หรือเพิกถอน ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว	-	-	-	-	-	-

จำนวน กระบวนการ ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ ในระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการ ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนการงานที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับ การปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๔๑. การเพิ่มชื่อ กรณีบุคคลอ้างว่าเป็น คนมีสัญชาติไทยขอเพิ่มชื่อในทะเบียน บ้าน โดยไม่มีหลักฐานมาแสดง	-	-	-	-	-	-
			๔๒. การเพิ่มชื่อ เด็กอนาถา ซึ่งอยู่ใน ความอุปการะเลี้ยงดูของบุคคล หน่วยงานเอกชน	-	-	-	-	-	-
			๔๓. การเพิ่มชื่อ บุคคลที่ได้มีการลง รายการ ตายหรือจำหน่าย ในทะเบียน บ้านฉบับเลขประจำตัว เนื่องจาก แจ้งตายผิดคน หรือสำคัญผิดใน ข้อเท็จจริง	-	-	-	-	-	-
			๔๔. การรับแจ้งเกิด กรณี การแจ้ง สำนัทะเบียนอื่น	-	-	-	-	-	-
			๔๕. การรับแจ้งเกิด กรณี เด็กใน สภาพแรกเกิด หรือเด็กไร้เดียงสาถูก ทอดทิ้ง	-	-	-	-	-	-
			๔๖. การรับแจ้งการเกิด กรณี เด็ก เร่ร่อน หรือเด็กที่ไม่ปรากฏบุพการี หรือบุพการีทอดทิ้งที่อยู่ในอุปการะ หรือการสงเคราะห์	-	-	-	-	-	-
			๔๗. การรับแจ้งการเกิดเกินกำหนด	-	-	-	-	-	-

จำนวน กระบวนการ ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ ในระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการ ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนการงานที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึกการ คำขอรับบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๔๘. การรับแจ้งการเกิดเกินกำหนด กรณีท้องก่อน	-	-	-	-	-	-
			๔๙. การรับแจ้งการตาย กรณี มีเหตุ เชื่อว่ามีการตาย แต่ไม่พบศพ	-	-	-	-	-	-
			๕๐. การรับแจ้งการตาย กรณีไม่ทราบ ว่าผู้ตายเป็นใคร	๒	๒	-	-	-	-
			๕๑. การรับแจ้งการตาย กรณีสงสัยว่า ตายด้วยโรคติดต่ออันตรายหรือตายผิด ธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-
			๕๒. การรับแจ้งการตาย กรณี สำนักงานทะเบียนอื่น	-	-	-	-	-	-
			๕๓. การรับแจ้งการตายเกินกำหนด	-	-	-	-	-	-
			๕๔. การรับแจ้งการตายเกินกำหนด กรณีสำนึกพะเพียรอื่น	-	-	-	-	-	-
			๕๕. การรับแจ้งการเปลี่ยนแปลงการ จัดการศพ	-	-	-	-	-	-
			๕๖. การรับแจ้งการย้ายกลับเข้าที่เดิม	-	-	-	-	-	-
			๕๗. การรับแจ้งการย้ายที่อยู่ของคน ที่ออกไปจากบ้านเป็นเวลานาน และไม่รู้ ว่าไปอยู่ที่ใด	-	-	-	-	-	-
			๕๘. การรับแจ้งการย้ายที่อยู่ของคนไป ต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-

จำนวน กระบวนการงาน ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ในระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการงาน ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนการงานที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๕๙. การรับแจ้งการย้ายออกแล้ว แต่ ใบแจ้งย้ายที่อยู่สูญหาย หรือชำรุดก่อน แจ้งย้ายเข้า	๒๐	๒๐	-	-	-	-
			๖๐. การรับแจ้งการย้ายออกและย้าย เข้าในเขตสำนักทะเบียนเดียวกัน	๗๔	๗๔	-	-	-	-
			๖๑. การขอมีบัตรประจำตัวประชาชน ของบุคคลที่ได้รับการเพิ่มชื่อใน ทะเบียนบ้านกรณีแจ้งเกิดเกินกำหนด หรือตกสำรวจ	-	-	-	-	-	-
			๖๒. การแก้ไขรายการในเอกสาร การ ทะเบียนราษฎร	๔๗๐	๔๗๐	-	-	-	-
			๖๓. การแก้ไขรายการในเอกสารการ ทะเบียนราษฎร กรณี แก้ไขรายการ สัญชาติ	-	-	-	-	-	-
			๖๔. การแก้ไขรายการบ้าน กรณีมี รายการบ้านผิดไปจากข้อเท็จจริง หรือ บ้านเลขที่ซ้ำกัน	-	-	-	-	-	-

จำนวน กระบวนการ ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ ในระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการ ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนการที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๖๕. การขอปรับปรุงรายการ กรณีบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย/บุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนเคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนประวัติแต่ถูกจำหน่ายรายการออกจากระบบประวัติและฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร	-	-	-	-	-	-
			๖๖. การขอปรับปรุงรายการ กรณีไม่ปรากฏรายการบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยในฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร	-	-	-	-	-	-
			๖๗. การขอเปลี่ยน บัตรประจำตัวประชาชนกรณีเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุล	๑๔	๑๔	-	-	-	-
			๖๘. การขอเปลี่ยนบัตรประจำตัวประชาชน กรณี เปลี่ยนที่อยู่	๑๐๘	๑๐๘	-	-	-	-
			๖๙. การขอเปลี่ยนบัตรประจำตัวประชาชนใหม่ กรณีอื่น ๆ (ขอเปลี่ยนบัตรเนื่องจากเปลี่ยนคำนำหน้านาม จาก "เด็กชาย" เป็น "นาย" และจาก "เด็กหญิง" เป็น "น.ส.")	๑๔๐	๑๔๐	-	-	-	-

จำนวน กระบวนงาน ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ใน ระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนงาน ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนงานที่ให้บริการ	จำนวน ประชาชน ครั้งที่ ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๗๐. การขอเปิดระบบกรณีไม่ปรากฏ รายการบุคคลที่ไม่มีสถานะทาง ทะเบียนในฐานะข้อมูลทะเบียนราษฎร	-	-	-	-	-	-
			๗๑. การขอมีบัตรครั้งแรกของผู้มีอายุ ครบเจ็ดปีบริบูรณ์ แต่ไม่ได้ยื่นคำขอมี บัตรภายในกำหนด และไม่ใช้กรณี ได้รับการเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้าน	-	-	-	-	-	-
			๗๒. การขอมีบัตรประจำตัวบุคคลที่ไม่ มีสถานะทางทะเบียน	-	-	-	-	-	-
			๗๓. การขอมีบัตรประจำตัวประชาชน ของบุคคลซึ่งได้รับการยกเว้นไม่ต้องมี บัตรประจำตัวประชาชน	-	-	-	-	-	-
			๗๔. การขอมีบัตรประจำตัวประชาชน ของบุคคลซึ่งได้รับสัญชาติไทยตาม กฎหมายว่าด้วยสัญชาติ กรณีเป็นผู้ที่ ได้รับอนุมัติให้สัญชาติไทยโดยการ แปลงสัญชาติหรือขอกลับคืนสัญชาติ ไทยแล้วแต่กรณี	-	-	-	-	-	-
			๗๕. การขอมีบัตรประจำตัวประชาชน ของบุคคลซึ่งได้รับสัญชาติไทยตาม กฎหมายว่าด้วยสัญชาติ กรณีขอมีบัตร ครั้งแรก มีบิดา มารดาเป็นคนต่างด้าว	-	-	-	-	-	-

จำนวน กระบวนการงาน ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ใน ระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการงาน ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนการงานที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๗๖. การรับแจ้งการตาย กรณีตายในบ้าน และตายนอกบ้าน	๓๘๗	๓๗๘	-	-	-	-
			๗๗. การรับแจ้งการย้ายเข้า	๕๘๕	๕๘๕	-	-	-	-
			๗๘. การรับแจ้งการย้ายปลายทาง	๕๓๕	๕๓๕	-	-	-	-
			๗๙. การรับแจ้งการย้ายออก	๑,๖๓๒	๑,๖๓๒	-	-	-	-
			๘๐. การรับแจ้งการย้ายออกจากทะเบียนบ้านกลาง	๘๔	๘๔	-	-	-	-
			๘๑. การรับแจ้งการเกิด กรณีเกิดในบ้าน และเกิดนอกบ้าน	๑,๓๖๕	๑,๓๖๗	-	-	-	-
			๘๒. การขออนุญาตทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง	๒๓	๒๓	-	-	-	-
			๘๓. การโฆษณาด้วยการปิด ทิ้ง หรือโปรยแผ่นประกาศ หรือใบปลิวในที่สาธารณะ	๕	๕	-	-	-	-
			๘๔. การขอใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ	-	-	-	-	-	-
			๘๕. การขอต่ออายุใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือ ทางสาธารณะ	๑๑	๑๑	-	-	-	-
			๘๖. การควบคุมการนำเข้ามาหาขายได้ในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ พ.ศ.๒๕๕๕	-	-	-	-	-	-

จำนวน กระบวนการงาน ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ใน ระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการงาน ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนการงานที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๘๗. การขอรับบำเหน็จทดแทน (กรณี ลูกจ้างประจำผู้รับบำเหน็จรายเดือน หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึง แก่กรรม)	๑	๑	-	-	-	-
			๘๘. การขอรับบำเหน็จปกติ หรือ บำเหน็จรายเดือนของลูกจ้างประจำ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-	-	-	-	-	-
			๘๙. การขอรับบำเหน็จปกติของ ทายาท (กรณีลูกจ้างประจำขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ถึงแก่กรรม)	-	-	-	-	-	-
			๙๐. การขอรับบำเหน็จพิเศษของ ทายาท (กรณีลูกจ้างประจำหรือลูกจ้าง ชั่วคราวขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นถึงแก่กรรมอันเนื่องจากการ ปฏิบัติงานในหน้าที่)	-	-	-	-	-	-
			๙๑. การขอรับบำเหน็จพิเศษของ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	-	-	-	-	-	-
			๙๒. การขอรับบำเหน็จพิเศษรายเดือน ของลูกจ้างประจำขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	-	-	-	-	-	-

จำนวน กระบวนการงาน ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ ในระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการงาน ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนการงานที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๙๓. การขอต่ออายุใบอนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอนหรือเคลื่อนย้าย อาคาร	-	-	-	-		-
			๙๔. การขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ตามมาตรา ๒๑	๒๘	๒๘	-	-		-
			๙๕. การขออนุญาตเคลื่อนย้ายอาคาร	-	-	-	-		-
			๙๖. การขออนุญาตดัดแปลงอาคาร ตามมาตรา ๒๑	๔	๔	-	-		-
			๙๗. การขออนุญาตรื้อถอนอาคาร ตามมาตรา ๒๒	๓	๓	-	-		-
			๙๘. การแจ้งก่อสร้างอาคารตาม มาตรา ๓๙ ทวิ	-	-	-	-		-
			๙๙. การแจ้งเคลื่อนย้ายอาคารตาม มาตรา ๓๙ ทวิ	-	-	-	-		-
			๑๐๐. การแจ้งดัดแปลงอาคารตาม มาตรา ๓๙ ทวิ	-	-	-	-		-
			๑๐๑. การแจ้งรื้อถอนอาคารตาม มาตรา ๓๙ ทวิ	-	-	-	-		-
			๑๐๒. การขอต่ออายุใบอนุญาต ก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอนหรือ เคลื่อนย้ายอาคาร	-	-	-	-		-

จำนวน กระบวนการงาน ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ใน ระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการงาน ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนการงานที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๑๐๓. การขอใบรับรองการก่อสร้าง ตัดแปลงหรือเครื่องย้ายอาคาร ตาม มาตรา ๓๒	๒	๒	-	-	-	-
			๑๐๔. การขอเปลี่ยนผู้ควบคุมงาน	-	-	-	-	-	-
			๑๐๕. การแจ้งขุดดิน	-	-	-	-	-	-
			๑๐๖. การแจ้งถมดิน	-	-	-	-	-	-
			๑๐๗. การออกใบอนุญาตประกอบ กิจการสถานบริการน้ำมัน (ระยะที่ ๑ : ขั้นตอนออกคำสั่งรับคำขอรับ ใบอนุญาต	-	-	-	-	-	-
			๑๐๘. การออกใบอนุญาตประกอบ กิจการสถานบริการน้ำมัน (ระยะที่ ๒ : ขั้นตอนออกใบอนุญาต	-	-	-	-	-	-
			๑๐๙. การต่ออายุใบอนุญาตประกอบ กิจการสถานบริการน้ำมัน	-	-	-	-	-	-
			๑๑๐. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการ ประกอบกิจการสถานบริการน้ำมัน (ระยะที่ ๑ : ขั้นตอนออกคำสั่งรับคำ ขอรับใบอนุญาต)	๑	๑	-	-	-	-
			๑๑๑. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการ ประกอบกิจการสถานบริการน้ำมัน (ระยะที่ ๒ : ขั้นตอนออกใบอนุญาต)	-	-	-	-	-	-

จำนวน กระบวนงาน ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ ในระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนงาน ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนงานที่ให้บริการ	จำนวน ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๑๑๒. การโอนใบอนุญาตประกอบ กิจการสถานีบริการน้ำมัน	-	-	-	-	-	-
			๑๑๓. การออกใบรับแจ้งการประกอบ กิจการสถานที่เก็บรักษาน้ำมัน ลักษณะที่สอง	-	-	-	-	-	-
			๑๑๔. การออกใบรับแจ้งการประกอบ กิจการสถานีบริการน้ำมัน (ค ลักษณะ ที่ ๑, ๒ และ ๓ ลักษณะที่ ๑)	-	-	-	-	-	-
			๑๑๕. การทดสอบถังบรรจบรวมาระ ยะที่ ๑ : ขั้นตอนการแจ้งการทดสอบและ ตรวจสอบ	-	-	-	-	-	-
			๑๑๖. การทดสอบถังบรรจบรวมาระ ยะที่ ๒ : ขั้นตอนการเห็นชอบผลการ ทดสอบและตรวจสอบ	-	-	-	-	-	-
			๑๑๗. การจดทะเบียนพาณิชย์ (เลิก ประกอบพาณิชย์กิจ) ตามพ.ร.บ. ทะเบียนพาณิชย์พ.ศ. ๒๕๔๙ กรณีผู้ ขอจดทะเบียนเป็นบุคคลธรรมดา	๑๖	๑๖	-	-	-	-
			๑๑๘. การจดทะเบียนพาณิชย์ (ตั้ง ใหม่) ตามพ.ร.บ.ทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ กรณีผู้ขอจดทะเบียนเป็น บุคคลธรรมดา	๑๖	๑๖	-	-	-	-

จำนวน กระบวนงาน ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ใน ระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนงาน ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนงานที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๑๒๐. การจดทะเบียนพาณิชย์ (เปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน) ตาม พ.ร.บ.ทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๙ กรณีผู้จดทะเบียนเป็น บุคคลธรรมดา	๑๓	๑๓	-	-	-	-
			๑๒๑. การจดทะเบียนพาณิชย์ (ตั้ง ใหม่) ตามพ.ร.บ. ทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๙ กรณีผู้จดทะเบียนเป็น นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย ต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-
			๑๒๒. การจดทะเบียนพาณิชย์ (เปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน) ตาม พ.ร.บ. ทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๙ กรณีผู้จดทะเบียนเป็นนิติ บุคคล ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย ต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-
			๑๒๓. การจดทะเบียนพาณิชย์ (เลิก ประกอบพาณิชย์กิจ) ตาม พ.ร.บ. ทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๙ กรณีผู้ จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ที่ตั้งขึ้น ตามกฎหมายต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-

จำนวน กระบวนการงาน ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ในระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการงาน ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนการงานที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับ การปฏิบัติ ตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๑๒๔. การจดทะเบียนพาณิชย์ (ตั้งใหม่) ตามพ.ร.บ. ทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๙ กรณีผู้จดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน (ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลและห้างหุ้นส่วนจำกัด) บริษัทจำกัดและบริษัทมหาชนจำกัด	๑	๑	-	-		
			๑๒๕. การจดทะเบียนพาณิชย์ (เปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน) ตาม พ.ร.บ. ทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๙ กรณีผู้จดทะเบียน (ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลและห้างหุ้นส่วนจำกัด) บริษัทจำกัด	-	-	-	-		
			๑๒๖. การจดทะเบียนพาณิชย์ (เลิกประกอบพาณิชย์กิจ) ตาม พ.ร.บ. ทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๙ กรณีผู้จดทะเบียน (ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลและห้างหุ้นส่วนจำกัด) บริษัทจำกัด และบริษัทมหาชนจำกัด	-	-	-	-		

จำนวน กระบวนการงาน ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ ในระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการงาน ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนการงานที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึกรับ คำขอบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๑๒๗. การจดทะเบียนพาณิชย์ (ตั้งใหม่) ตามพ.ร.บ. ทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ กรณีผู้จดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ คณะบุคคล และกิจการร่วมค้า	๑	๑	-	-	-	-
			๑๒๘. การจดทะเบียนพาณิชย์ (เปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน) ตาม พ.ร.บ. ทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ กรณีผู้จดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ คณะบุคคล และกิจการร่วมค้า	-	-	-	-	-	-
			๑๒๙. การจดทะเบียนพาณิชย์ (เลิกประกอบพาณิชย์กิจ) ตาม พ.ร.บ. ทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ กรณีผู้จดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ คณะบุคคลและกิจการร่วมค้า	-	-	-	-	-	-
			๑๓๐. การรับชำระภาษีป้าย	๑,๗๙๓	๑,๗๙๓	-	-	-	-
			๑๓๑. การรับชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน	๖,๓๐๔	๖,๓๐๔	-	-	-	-
			๑๓๒. การรับชำระภาษีบำรุงท้องที่	๑๓๒	๑๓๒	-	-	-	-
			๑๓๓. การลงทะเบียนและยื่นคำขอรับเงินเยียวยาความพิการ	๑๑	-	-	-	-	-

จำนวน กระบวนการงาน ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ใน ระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการงาน ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนการงานที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๑๓๔. การขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วย เอดส์	-	-	-	-	-	-
			๑๓๕. การลงทะเบียนและยื่นคำขอรับ เงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	๑๒	-	-	-	-	-
			๑๓๖. การรับนักเรียนเข้าเรียนระดับ ก่อนประถมศึกษาในสถานศึกษาสังกัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๙๙	-	-	-	-	-
			๑๓๗. การรับนักเรียนเข้าเรียนระดับ ประถมศึกษาปีที่ ๑ ในสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๙๕	-	-	-	-	-
			๑๓๘. การรับนักเรียนเข้าเรียนระดับ มัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในสถานศึกษาสังกัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๕๐	-	-	-	-	-
			๑๓๙. การรับนักเรียนเข้าเรียนระดับ มัธยมศึกษาปีที่ ๔ ในสถานศึกษาสังกัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๐	-	-	-	-	-
			๑๔๐. การขอต่อใบอนุญาตจัดตั้ง สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่ สะสมอาหารพื้นที่เกิน ๒๐๐ ตาราง เมตร	๑๓	๑๓	-	-	-	-

จำนวน กระบวนงาน ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ ในระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนงาน ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนงานที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับบริการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๑๔๑. การขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่ที่เสิร์ฟอาหารพื้นที่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	-	-	-	-	-	-
			๑๔๒. การขอหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่ที่เสิร์ฟอาหารพื้นที่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๑๓๓	๑๓๓	-	-	-	-
			๑๔๓. การขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	๙	๙	-	-	-	-
			๑๔๔. การขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	๑๕๖	๑๕๖	-	-	-	-
			๑๔๕. การขอใบอนุญาตจัดตั้งตลาด	-	-	-	-	-	-
			๑๔๖. การขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการกำจัดมูลฝอยทั่วไป	-	-	-	-	-	-
			๑๔๗. การขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ และขนมูลฝอยทั่วไป	-	-	-	-	-	-
			๑๔๘. การขอใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการกำจัดมูลฝอยทั่วไป	-	-	-	-	-	-

จำนวน กระบวนงาน ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ใน ระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนงาน ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนงานที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับการ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๑๔๙. การขอใบอนุญาตประกอบ กิจการรับทำการเก็บและขนมูลฝอย ทั่วไป	-	-	-	-	-	-
			๑๕๐. การขอต่ออายุใบอนุญาต ประกอบกิจการรับทำการกำจัดสิ่ง ปฏิกูล	-	-	-	-	-	-
			๑๕๑. การขอต่ออายุใบอนุญาต ประกอบกิจการรับทำการเก็บ และขน สิ่งปฏิกูล	-	-	-	-	-	-
			๑๕๒. การขอใบอนุญาตประกอบ กิจการรับทำการกำจัดมูลฝอยสิ่ง ปฏิกูล	-	-	-	-	-	-
			๑๕๓. การขอใบอนุญาตประกอบ กิจการรับทำการเก็บและขนสิ่งปฏิกูล	-	-	-	-	-	-
			๑๕๔. การขอใบอนุญาตประกอบ กิจการรับทำการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ	-	-	-	-	-	-
			๑๕๕. การขอใบอนุญาตประกอบ กิจการรับทำการเก็บ และขนมูลฝอย ติดเชื้อ	-	-	-	-	-	-
			๑๕๖. การขอใบอนุญาตประกอบ กิจการรับทำการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ	-	-	-	-	-	-

จำนวน กระบวนการ ที่ต้องจัดทำ คู่มือตาม พ.ร.บ.ฯ	จำนวน คู่มือที่อยู่ ในระหว่าง การ ดำเนินการ	จำนวน กระบวนการ ที่จัดทำคู่มือ แล้วเสร็จ	ชื่อกระบวนการที่ให้บริการ	จำนวน ครั้งที่ ประชาชน ขอรับบริการ	จำนวนการ บันทึก คำขอรับ ของทั้งสอง ฝ่าย	จำนวน การแจ้ง เหตุแห่ง ความ ล่าช้า	จำนวนเรื่อง ร้องเรียนที่ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฯ	ปัญหาอุปสรรคที่พบ	ข้อเสนอแนะ
			๑๕๗. การขอต่อใบอนุญาตประกอบ กิจการรับทำการเก็บและขนมูลฝอยติด เชื้อ	-	-	-	-	-	-
			๑๕๘. การขอใบอนุญาตประกอบ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม พ.ศ.๒๕๕๔	๕	๕	-	-	-	-
			๑๕๙. การขอต่อใบอนุญาตประกอบ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม พ.ศ.๒๕๕๔	๔๐	๔๐	-	-	-	-
			๑๖๐. การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อย สัตว์ พ.ศ.๒๕๕๔	-	-	-	-	-	-

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(นายสมชัย จันทร์ปรี)
 รองปลัดเทศบาล ปฏิบัติราชการแทน
 ปลัดเทศบาล